Història de l'art

Època contemporània I

Solucions · 71 exercicis

Proves d'accés a la universitat (PAU) de Catalunya. Ordenats del més recent al més antic.
Retalls dels exàmens i pautes oficials (selecat.cat / universitats.gencat.cat).

1. PAU 2026 · Juny · Sèrie 1 · Exercici 4 (Opció B)

OPCIÓ B. [2 punts]. Una vista a la secció de Modernisme del MNAC.

- Algunes característiques formals i conceptuals del Modernisme que poden aparèixer en la resposta són les següents:
    - Inspiració en la natura.
    - Decorativisme.
    - Integració de totes les arts. Idea de l'art total.
    - Voluntat de modernització.
    - Introducció de les novetats formals i tècniques industrials d'Europa.
    - Predomini de la línia corba.
    - Univers simbòlic i líric de nimfes i de figures relacionades amb la història i la cultura catalanes.
    - Connexió entre art i vida quotidiana.
    - Art burgès.
- Identificació correcta i ben aplicada de diverses característiques del Modernisme a partir dels exemples, amb explicació coherent, precisa i ben expressada [1,50 punts].
- Identificació parcial però correcta, amb algunes relacions pertinents entre les característiques i els exemples, tot i que incompleta o poc desenvolupada [1 punt].
- Respostes molt generals, amb escasses referències als exemples o amb poca precisió conceptual [0,50 punts].
- Resposta incorrecta, descontextualitzada o sense relació amb el Modernisme [0 punts].

El perquè de la importància del Modernisme a Catalunya: burgesia, desenvolupament industrial, desenvolupament de la cultural del lleure, etc.

[2 ítems: màxima puntuació = 0,50 punts]

2. PAU 2026 · Juny · Sèrie 5 · Exercici 2 (Opció B)

OPCIÓ B. *El pensador*, d'Auguste Rodin.

a)

[1 punt].

Datació: 1880 (comanda) - 1900.

- S'admet: últimes dècades del s. XIX. Darrer quart del s. XIX. Darrer terç del s. XIX].

[0,20 punts]

Context històric i cultural:

- Nova construcció nacional a Europa: Unificació italiana (1861), reorganització de l'imperi alemany (1871).
- França: caiguda del Segon Imperi i adveniment de la Tercera República.
- Progrés de l'activitat industrial, concentració demogràfica a les ciutats, projecció de plans urbanístics, desenvolupament del ferrocarril.
- Instauració de la cultura del lleure entre la burgesia: excursions, passeigs, balls, hipòdroms, cabarets...
- Capitalitat artística de París.
- Els salons i els seus refusés: oficials i alternatius.
- Evolució del Realisme a l'Impressionisme.
- Exposicions universals.
- Articulació del mercat de l'art: marxants i botigues.
- Impressionisme literari i musical.

[0,20 x 4 = 0,80 punts]

b)

[1,50 punts].

Característiques:

- Escultura exempta. Infinits punts de vista.
- Bronze amb la tècnica de la fosa.
- Una sola figura sedent.
- Home adult, nu i assegut en una roca.
- Extremitats exagerades.
- Expressivitat.
- Monumentalitat en la figura.
- Figura arraulida, tancada en si mateixa.
- Coneixement profund anatòmic, tant de la musculatura com la de la vellesa.
- Descripció del gest: rostre recolzat sobre el puny dret
- La superfície del bronze és irregular, buscant els reflexos de la llum que en potencien els volums. Textura rugosa.
- Tensió implícita en el cos. Acció sense moviment.
- Antecedents: les formes *non finite* del darrer Miquel Àngel (esclaus, p.e.). També de l'obra de Donatello. Conseqüència, entre d'altres, de l'estada de l'escultor francès a Itàlia, 1875).
- El gest de la melancolia. Models de Dürer, Cranach...

[5 x 0,25 punts]

Estil:

[0,25 punts]

c)

[1 punt].

- Home pensant o reflexionant sobre el valor de la vida.
- Representa un poeta i és possible la identificació amb Dante, autor de la *Divina comèdia*.
- Representa el món del jo, de la subjectivitat; pensament propi de la fi de segle.

[0,50 punts]

- Figura concebuda per a la Porta de l'Infern del Museu d'Arts Decoratives de París.
- Projecte inacabat.
- Les escultures que en pertanyen funcionen de manera independent.

[0,50 punts]

d)

[0,5 punts]

Les respostes poden ser moltes. N'apuntem algunes:

- escultura exempta, home d'edat avançada, en posició asseguda, figura tancada en ella mateixa, contorns pocs definits. Representació d'una sensació.

[0,25 x 2 = 0,50 punts]

Exercici 3. Dimensió individual i social de l'art

[2 punts en total]

a) Esmenteu dues similituds entre les tres obres, amb el benentès que Picasso coneixia les dues pintures anteriors i Manet, la de Goya. [1 punt]

Poden ser diverses, n'anotem les més evidents:

- La distribució dels grups: víctimes (esquerra) i botxins (dreta).
- Maniqueisme: expressió exagerada de bondat i maldat en funció del rol.
- Protagonisme dels fusells. Línies horitzontals.
- Més visibilitat del rostre de les víctimes.

[2 × 0,50 punts]

b) Descriviu com expressa el dolor cadascun dels pintors. Per fer-ho, fixeu-vos en els diferents recursos artístics utilitzats en la composició, en els grups de personatges, en les expressions de les figures, etc. [1 punt]

De nou, les observacions encertades són diverses; cal valorar la capacitat de destriar-les i de saber expressar-les de manera coherent.

- Goya: l'expressió del personatge central amb els braços enlairats que la crítica ha relacionat amb Crist crucificat. L'impacte de la llum en el personatge central (camisa de color blanc, innocència/pau/veritat) i del grup de víctimes. Els escorços dels cadàvers amb restes de sang (...).
- Manet: el fum dels fusells. L'impacte del tret en la primera figura del grup de víctimes. El rostre ocult dels botxins. El grup de personatges esfereïts que miren l'acció des de l'altra banda de la tanca. Contrast de la grisor del patíbul amb la verdor del paisatge exterior (...).
- Picasso: la nuesa i l'expressió gestual del grup de víctimes. Dones i infants entre les víctimes. La caracterització dels botxins sense expressió i amb volums geomètrics (influència del cubisme). Un cert maquinisme en la representació dels botxins, que obeeixen ordres i no tenen sentiments (...).

[Cal valorar el comentari: poc satisfactori (0,25); satisfactori (0,50); molt satisfactori (0,75); excel·lent (1).]

4. PAU 2024 · Setembre · Sèrie 3 · Exercici 1 (Opció A)

Exercici 1

[5 punts]

Opció A

1.

[1 punt]

- Existència dels quatre blocs, encara que no estiguin explicitats com a tals: *fitxa tècnica*, *context històric*, *anàlisi formal i estilística*, i *interpretació conceptual*.

[0,50]

- En funció del grau de detall i correcció (valorar que l'articulació sigui lògica i no tan sols memorística).

[0,50]

2.

[4 punts]

Datació:

- Entre 1880 i 1900 (s'admet finals del s. XIX; darrer quart del segle XIX...)

[0,20]

Context històric i cultural:

- III República a França després de la caiguda del Segon Imperi (1870) i la guerra francoprussiana.
- Consolidada la unificació italiana i alemanya i, per aïllar França, els imperis alemany i austrohongarès i Itàlia formen la Triple Aliança.
- Espanya consolida el sistema bipartidista d'alternança de la Restauració.

- Desastre del 98 amb la pèrdua de les colònies; els intel·lectuals critiquen el sistema: Generació del 98.
- Auge dels nacionalismes.
- El catalanisme polític comença a vertebrar-se, amb Valentí Almirall com a referent. Projecte d'autogovern amb les Bases de Manresa des de la Unió Catalanista (1892).
- Desenvolupament de la Industrialització (II Revolució Industrial). Eclosió del moviment obrer i la seva organització sindical. La duresa de la repressió impulsa la reacció anarcoterrorista.
- Europa es llança a la cursa armamentista: Pau armada. Imperialisme i colonització del món: la cursa per Àfrica.
- Consolidació de l'urbanisme i noves tecnologies que afavoreixen l'aparició de l'arquitectura del ferro amb noves formes constructives. Escola de Chicago, Modernisme...
- París com a centre d'art en substitució de Roma. Trencament amb l'Acadèmia i recerca de noves solucions plàstiques: Postimpressionisme i Expressionisme antecedents de les avantguardes.
- Nou col·leccionisme: la burgesia industrial i financera com a client. La bohèmia apareix com a contrapunt cultural que contradiu els valors conservadors burgesos.
- Presentació biogràfica i de la trajectòria artística d'August Rodin.

[4 x 0,20]

Anàlisi formal i estilística [2 punts]:

Estil:

- Impressionista (s'accepta modernisme, simbolisme...).

[0,25]

Característiques:

- Escultura exempta o d'embalum rodó.
- Bronze.
- Figuració realista.
- Figura nua masculina de mitjana edat i sedent.

- Recerca d'atemporalitat en la figuració.
- Interès en la representació de les emocions: tensió muscular i expressió facial.
- Actitud meditativa, pensativa...
- Composició tancada o centrípeta.
- Resultat premeditat d'imprecisió o inacabat.
- Recerca d'ombres per augmentar l'expressivitat de la figura.
- Antecedents i influències:
- L'escultura grega del període hel·lenístic.
- L'escultura (tombes dels Mèdici) i la pintura (capella Sixtina) de Miquel Àngel.
- Precedent per a l'escultura del segle XX.

[7 ítems correctes màxima puntuació: 1,75]

Interpretació conceptual: tema, funció o destinació, significat... [1 punt]:

- La figura havia de centrar el timpà de la *Porta de l'Infern*, encarregada pel govern francès l'any 1880 per a l'entrada d'un museu de les arts decoratives.
- La monumental obra de Rodin s'inspira en *Les flors del mal* del poeta Baudelaire i al·ludeix a l'experiència de Dante narrada en la *Divina comèdia*.
- Un obra pública per a una institució cultural en una ciutat cosmopolita en expansió.
- L'artista va treballar en aquest projecte fins a la seva mort l'any 1917, en què se'n va fer una rèplica sencera en guix. Un nou projecte museogràfic li atorga major visibilitat al Musée Orsay de París.

[0,50]

- El projecte roman inacabat i la peça perviu com a autònoma. Existeixen més de 20 versions de l'obra *El pensador*.
- Simbolitza l'home enfrontat a la tragèdia del seu destí.

[0,50]

5. PAU 2024 · Juny · Sèrie 1 · Exercici 1 (Opció A)

Exercici 1

[5 punts]

Opció A

1.

[1 punt]

- Existència dels quatre blocs amb què hem estat treballant, encara que no estiguin explicitats com a tals: fitxa, context històric, anàlisi formal i estilística, i interpretació conceptual.

[0,50]

- En funció del grau de detall i correcció.

[0,50]

2.

[4 punts]

Datació:

- S'admet: 1830 (s'admet primera meitat del segle XIX).

[0,20]

Context històric i cultural:

- Fi de l'Antic Règim. Revolució francesa. Primera Revolució Industrial.
- Revolucions burgeses a França de 1820 i 1830.
- Inici de la consciència de classe del proletariat.
- Augment demogràfic a Europa.
- Evolució artística del Neoclassicisme al Romanticisme.
- Caracterització del Romanticisme: individualisme, nacionalisme, vitalisme, natura, sublimitat i pintoresquisme, recerca d'allò exòtic i oriental...
- Contextualització en el Romanticisme literari (Dumas, Goethe, Schiller...) i musical (Chopin, Beethoven...).
- Dades biogràfiques i de la trajectòria vital de Delacroix.

Anàlisi formal i estilística [2 punts]:

Estil:

- Romanticisme, Romanticisme francès.

[0,25]

Característiques:

- Pintura a l'oli sobre tela.
- Format gran.
- Composició oberta i esquema piramidal en el grup principal.
- Predomini del color sobre el dibuix.
- Pinzellada solta, esbossada.
- Gesticulació expressiva en extremitats i rostres.
- Dinamisme a través de les diagonals compositives i de la disposició dels personatges.
- Realisme en la indumentària, la bandera i el paisatge de fons.
- Voluntat d'incloure i d'interpel·lar l'espectador.
- Antecedents i influències:
- Influència de la pintura del Renaixement venecià (Ticià) i del Barroc (Rubens).
- Ressò de la pintura del seu coetani Géricault: *La rai de la Medusa*.
- Contacte amb els pintors anglesos: Constable i Gainsbourght.

[7 ítems correctes màxima puntuació: 1,75]

Interpretació conceptual: tema, significat, funció, destinació... [1 punt]:

Tema:

- Pintura d'història contemporània. Combinació de fet històric i d'al·legoria.
- Inspirada en la revolució liberal de 1830. Revolta de París el 27, 28 i 29 de juliol de 1830, que significa l'establiment d'una monarquia constituent (enderrocament de Carles X i coronació de Lluís Felip d'Orleans). "Lluita del poble per la llibertat".
- Identificació i interpretació dels personatges principals: la figura femenina (Marianne/llibertat/república/nova França), els diferents grups socials que participen a la revolta (burgesia, proletariat, menestralia...).

- Presentada al Saló de 1831, va ser adquirida per Lluís Felip (no exhibida en públic fins el 1861).

[0,75]

Significat i símbol:

- En origen tenia una funció de compromís i de propaganda política. Avui és símbol de la revolta de 1830.

[0,25]

EXERCICI 1

Antoni Gaudí, Casa Milà o la Pedrera. Barcelona. [5 punts]

a) Fitxa o esquema de comentari. [1 punt]

- Existència dels quatre blocs, encara que no estiguin explicitats com a tals: fitxa tècnica (no cal desenvolupar-la, només detallar-la); context històric; anàlisi formal, i estilística i interpretació conceptual.

[0,50 punts]

- En funció del grau de detall i correcció.

[0,50 punts]

b) Desenvolupa l'esquema anterior pel que fa a l'obra arquitectònica de la Casa Milà o la Pedrera, d'Antoni Gaudí. [4 punts]

Datació: 1906-1912

- També s'admeten les respostes següents: inici del segle XX, primer terç del segle XX o primer quart del segle XX.

[0,20 punts]

Context històric i cultural:

- Segona revolució industrial.
- París, capital europea de les arts.
- Auge de la burgesia a Catalunya i a Europa (l'empresari i polític Eusebi Güell va ser mecenes de Gaudí).
- Moviment obrer a Catalunya. Setmana Tràgica.
- Naturalisme i simbolisme literari.
- Renaixença.
- Generació del 98.
- Inici de les avantguardes artístiques, caracteritzades per la voluntat de trencar amb la tradició.

- Pervivència de l'*art nouveau* en diversos països europeus, en la seva doble vessant de tradició i modernitat, d'artesania i innovació.
- Continuació del procés de transformació urbanística de Barcelona, iniciat amb el Pla Cerdà.
- Trajectòria de Gaudí i autoria d'altres edificis a l'Eixample: Casa Batlló, Sagrada Família.

[4 ítems correctes: 0,80 punts]

Descripció formal i anàlisi estilística. [2 punts]

Característiques:

- És un edifici d'habitatges (encàrrec de la família Milà) situat al xamfrà de passeig de Gràcia amb Provença (Barcelona), format a partir de la suma de dos solars. De fet, són dos blocs d'habitatges amb dues entrades independents.
- Materials constructius: ferro, pedra i maons.
- Planta lliure i murs sense funció de càrrega.
- Estructura autoportant.
- Façana connectada a l'edifici amb un complex sistema de bigues i tirants de ferro.
- Edifici subdividit en soterrani, planta baixa, cinc plantes, golfes i terrat.
- Plantes dels habitatges irregulars (disseny específic de mobiliari).
- Innovació pel que fa a la tipologia de l'habitatge comú de l'Eixample.
- Predomini de la línia corba a l'interior i l'exterior.
- Ferro forjat en els balcons de ritme també curvilini i d'inspiració en la natura.
- Al terrat, sortides de ventilació i caixes dels ascensors amb formes capritxoses i revestiments ceràmics de trencadís de gran originalitat.
- A les golfes, la coberta està formada per arcs parabòlics de maó.
- Els dos patis interiors són asimètrics i faciliten la il·luminació i la ventilació.
- Culminació de les seves experimentacions amb la llum iniciades a la Casa Batlló.
- En conjunt, un edifici de caràcter escultòric i singular (únic).

[7 ítems correctes: 1,75 punts]

Estil:

- Modernisme

[0,25 punts]

Interpretació conceptual [1 punt].

- Obra d'art total, integració de totes les arts.
- Posa de manifest la tècnica constructiva de Gaudí.
- Obra molt innovadora des del punt de vista funcional: espai destinat a garatge, ascensors.
- Tradició + modernitat.
- Inspiració en les formes de la natura.
- En el projecte original hi havia un grup escultòric dedicat a la Mare de Déu de Gràcia (supressió volguda pels propietaris).
- Influència en l'arquitectura expressionista alemanya (Erich Mendelsohn) i en la seva escola (Josep M. Jujol, que és l'autor de les baranes de ferro).
- Patrimoni de la humanitat des de 1984.

[4 × 0,20 punts]

7. PAU 2023 · Juny · Sèrie 5 · Exercici 1

EXERCICI 1

El pensador, de Rodin

[5 punts]

c) Fitxa o esquema de comentari.

[1 punt]

- Existència dels quatre blocs, encara que no estiguin explicitats com a tals: *Fitxa tècnica* (no cal desenvolupar-la, només detallar-la, i demostrar així que s'entén què és), *Context històric*, *Anàlisi formal i estilística* i *Interpretació conceptual*.

[0,50 punts]

- En funció del grau de detall i correcció (valorar que l'articulació sigui lògica i no tan sols memorística).

[0,50 punts]

d) Desenvolupa l'esquema anterior en l'obra *El pensador, de Rodin*.

[4 punts]

Datació: 1880 (comanda) - 1900.

- S'admet: últimes dècades del s. XIX. Darrer quart del s. XIX. Darrer terç del s. XIX].

[0,20 punts]

Context històric i cultural:

- Nova construcció nacional a Europa: Unificació italiana (1861), reorganització de l'imperi alemany (1871).
- França: caiguda del Segon Imperi i adveniment de la Tercera República.
- Progrés de l'activitat industrial, concentració demogràfica a les ciutats, projecció de plans urbanístics, desenvolupament del ferrocarril.
- Instauració de la cultura del lleure entre la burgesia: excursions, passeigs, balls, hipòdroms, cabarets...
- Capitalitat artística de París.
- Els salons i els seus refusés: oficials i alternatius.
- Evolució del Realisme a l'Impressionisme.
- Exposicions universals.

- Articulació del mercat de l'art: marxants i botigues.
- Impressionisme literari i musical.

[0,20 x 4 ítems correctes: 0,80 punts]

Lectura formal i anàlisi estilística

- Escultura exempta. Infinits punts de vista.
- Bronze amb la tècnica de la fosa.
- Un sola figura sedent.
- Home adult, nu i assegut en una roca.
- Extremitats exagerades.
- Expressivitat.
- Monumentalitat en la figura.
- Figura arraulida, tancada en sí mateixa.
- Coneixement profund anatòmic, tant de la musculatura com la de la vellesa.
- Descripció del gest: rostre recolzat sobre el puny dret
- La superfície del bronze és irregular, buscant els reflexes de la llum que en potencien els volums. Textura rugosa.
- Tensió implícita en el cos. Acció sense moviment.
- Antecedents: les formes *non finite* del darrer Miquel Àngel (esclaus, p.e.). També de l'obra de Donatello. Conseqüència, entre d'altres, de l'estada de l'escultor francès a Itàlia, 1875).
- El gest de la melancolia. Models de Dürer, Cranach...
- Conseqüents: escultors modernistes, p.e. a Catalunya (Blay, Arnau...).

[0,25 x 7 ítems correctes: 1,75 punts]

Estil:

- Impressionista / Simbolista.

[0,25 punts]

Interpretació conceptual:

- Tema: simbòlic / al·legòric / metafòric

[0,25 punts]

- Home pensant o reflexionant sobre la vida.
- Representa un poeta, i és possible la seva identificació amb Dante, autor de la *Divina comèdia*.
- Figura concebuda per a la Porta d'Infern, en contraposició de les portes del Paradís de Ghiberti, per al Museu d'Arts Decoratives de París.
- Projecte inacabat.
- Les escultures realitzades funcionen de manera independent amb múltiples rèpliques.
- Representa el món del jo i de la subjectivitat propi d'aquest període finisecular.

[0'25 x 3 = 0,75 punts]

8. PAU 2022 · Setembre · Sèrie 3 · Exercici 1

EXERCICI 1

***Els afusellaments del 3 de maig*, de Francisco de Goya**

[5 punts]

a)

[1 punt]

- Existència de quatre blocs, encara que no estiguin explicitats com a tals: fitxa tècnica (no cal desenvolupar-la, només detallar-la), context històric, anàlisi formal i estilística i interpretació conceptual.

[0,50 punts]

- En funció del grau de detall i correcció

[0,50 punts]

b)

[4 punts]

Datació: 1814 [s'admet primer terç del segle XX, o primer quart del segle XIX o principis del segle XIX].

[0,20 punts]

Context històric i cultural:

- Enderrocament de l'Antic Règim a molts països europeus. Naixement d'una consciència nacional a Europa i Amèrica.
- Inici de l'era contemporània.
- Independència dels Estats Units d'Amèrica.
- Revolució Francesa.
- Revolució industrial.
- Irrupció de la Il·lustració a Espanya.
- Guerra del Francès.

- Regnat de Ferran VII.
- Del Neoclassicisme al Romanticisme.
- Singularitat de Goya: pintor de cort, cronista de la guerra (sèrie dels *Desastres*...), irrupció de la subjectivitat, reivindicació de la llibertat artística dins i fora de l'Acadèmia de Belles Arts.

[4 ítems correctes: 0,80 punts]

Lectura formal i anàlisi estilística [2 punts]

Característiques formals:

- Pintura a l'oli sobre tela de gran format.
- Predomini del color sobre la llum. Tonalitat fosca excepte en el focus principal.
- Ús intencionat de la llum.
- Pinzellada desfeta, esbossada.
- Construcció de la profunditat per mitjà de dues línies diagonals. Detallar-les.
- Assenyalar el protagonisme compositiu a través de les mirades i de la llum.
- La distribució dels diferents grups de personatges.
- Expressionisme dels personatges a través de la seva gesticulació.
- Voluntat de transmetre una escena dramàtica i macabra.
- Un moviment implícit.

Antecedents i influències:

- Influència de la pintura espanyola del segle XVII: Velázquez (*La rendició de Breda*).
- Influència en la pintura del Realisme francès.
- Repercussió en la pintura d'història del segle XIX a Espanya.
- Se solen citar *L'afusellament de Maximilià*, de Manet, i *La matança de Corea*, de Pablo Picasso.

[7 ítems correctes: 1,75 punts]

Estil: Romanticisme. Goyesc (classificació complexa).

[0,25 punts]

Interpretació conceptual: tema i significats [1 punt]

Tema:

- Pintura d'història. Explicar el fet coetani al pintor que es representa.
- Establir la relació amb *La càrrega dels mamelucs*.

[0,50 punts]

Significat, lectures:

- Un testimoni antibel·licista. La follia de la violència. La crueltat de la guerra. L'inconformisme i la denúncia davant la barbàrie i la irracionalitat.
- Un clam als principis de llibertat i una condemna a l'opressió i la injustícia.
- El poble com a protagonista de la història.

[0,50 punts]

9. PAU 2022 · Setembre · Sèrie 3 · Exercici 2

EXERCICI 2

El Palau de la Música Catalana, de Lluís Domènech i Montaner

[5 punts]

a)

[1 punt]

- Existència de quatre blocs, encara que no estiguin explicitats com a tals: fitxa tècnica (no cal desenvolupar-la, només detallar-la), context històric, anàlisi formal i estilística i interpretació conceptual.

[0,50 punts]

- En funció del grau de detall i correcció.

[0,50 punts]

b)

[4 punts]

Datació: 1905-1908 [s'admet principis del segle XX, primer quart del segle XIX o primer terç del segle XX].

[0,20 punts]

Context històric i cultural:

- En l'àmbit polític: kàiser Guillem II d'Alemanya, reina Victòria d'Anglaterra i Eduard VII, III República a França i, a Espanya, regència de M. Cristina i regnat d'Alfons XIII.
- Segona revolució industrial (nous mitjans de transport, nous motors...) amb l'aparició de potències extraeuropees, com els Estats Units i el Japó.
- Pèrdues colonials d'Espanya (Cuba, 1898).
- Auge de la burgesia a Europa i revolucions i conflictivitat obrera.
- París com a centre de la creació artística occidental.
- Desenvolupament de la cultura del lleure entre la burgesia: hipòdroms, òpera, passejos urbans...
- Catalunya: el motor industrial d'Espanya (trens i vapors).
- Catalanisme polític. Moviment obrer i anarquisme.

- Generació literària del 98 i Modernisme.

[4 ítems correctes: 0,80 punts]

Descripció de la planta i de l'alçat de l'edifici [2 punts]

- A l'origen era un edifici cantoner dividit en dos cossos: cantonada i lateral. Va ser ampliat per l'arquitecte Òscar Tusquets a la dècada dels anys vuitanta del segle XX amb la incorporació de l'antic solar de l'església de Sant Francesc. L'espai del claustre d'aquest complex religiós havia estat prèviament usat per Domènech i Montaner per alçar-hi l'edifici del Palau de la Música.
- Ús d'una estructura metàl·lica que permet la planta lliure, amb les voltes catalanes de maó al perímetre.
- Les parets exteriors són de maó vist vermell i estan ricament decorades amb arts aplicades: mosaic, pedra artificial, ferro forjat...
- La planta baixa està dividida en vestíbul (on se situen a banda i banda les escales monumentals d'accés a la sala de concerts), el cafè, les oficines actuals i les sales d'assaig. L'auditori es troba a la primera planta, dividit en sales (platea i llotges) i escenari. La segona planta és també auditori, com la tercera.
- La planta superior és il·luminada per finestrals amb vitralls policroms.
- La coberta és plana amb l'obertura d'una lluerna (claraboia) de forma rectangular i volum capritxós.
- La façana principal es troba a l'angle, cosa que en dificulta la visió, i disposa d'un porxo amb columnes, recobertes amb mosaics. Hi destaquen novament els motius decoratius i simbòlics fets amb diverses arts aplicades.
- Barreja de tradició i modernitat pròpia del Modernisme.
- Lluís Domènech i Montaner definit com un director orquestra enmig d'industrials i artesans.
- Una obra global – art total.
- Cert *horror vacui* a causa de la profusió decorativa.
- Unitat aconseguida per mitjà de la decoració.

Influències i fortuna:

- Influència de l'arquitectura del ferro, de l'art gòtic i de l'anomenat art mudèjar.
- Repercussió en els modernistes de la segona generació i en el desenvolupament de les arts aplicades.

[7 ítems correctes: 1,75 punts]

Estil: Modernisme.

[0,25 punts]

Tema i interpretació conceptual

[1 punt]

Funció:

- Seu de l'Orfeó Català, fundat el 1891 per Lluís Millet i Amadeu Vives. Avui encara és la seu de l'Orfeó, així com sala de concerts.
- Reivindicació de la cultura popular catalana.

[0,50 punts]

Significació:

- Símbol de la puixança de Catalunya a l'època del catalanisme polític. Es tracta d'una construcció finançada per industrials catalans.
- Símbol del catalanisme polític i cultural.

[0,50 punts]

10. PAU 2022 · Juny · Sèrie 2 · Exercici 1

EXERCICI 1

***NIT ESTELADA*, DE VICENT VAN GOGH [5 punts].**

a) Fitxa o esquema de comentari [1 punt].

- Existència dels quatre blocs, encara que no estiguin explicitats com a tals: fitxa tècnica (no cal desenvolupar-la, només detallar-la), context històric, anàlisi formal i estilística i interpretació conceptual.

[0,50 punts]

- En funció del grau de detall (valorar que l'articulació sigui lògica i no tan sols memorística).

[0,50 punts]

b) Desenvolupa l'esquema anterior en l'obra *Nit estelada*, de Vicent Van Gogh [4 punts].

Datació: 1889 [s'admet finals del segle XIX, darrer quart del segle XIX].

[0,20 punts}

Context històric i cultural:

- Situació política: Triple aliança de Bismarck i guerres colonials. A Espanya, regnat d'Alfons XII i regència de Maria Cristina. Independència de Cuba i pèrdua de les colònies espanyoles.
- Desenvolupament de la industrialització o Segona Revolució Industrial a partir de noves fonts d'energia, motors i formes d'organització del treball. Extensió del capitalisme i sorgiment de les ideologies obreres anticapitalistes: anarquisme, marxisme, la Segona Internacional.
- Auge de l'alta burgesia industrial i financera. Del positivisme a Nietzsche en la història del pensament. La cultura del lleure burgès. La bohèmia com a contrapunt cultural.
- París centre artístic en detriment de Roma. Trencament amb l'Acadèmia i noves solucions. Els -ismes.

- El moment de l'impressionisme i postimpressionisme. Influència de la fotografia i el japonisme. El contacte amb les cultures dites "primitives".
- Biografia, formació i personalitat de Vicent Van Gogh.

[4 ítems correctes: 0,80 punts]

Lectura formal i anàlisi estilística [2 punts]

Característiques formals:

- Oli sobre tela. Pinzellada ampla, empastada, gruixuda, vigorosa; es tracta d'un tret molt característic de l'autor.
- Composició oberta. En els dos terços superiors de l'obra es representa el cel amb formes circulars, ondulants i espirals, que representen els estels i la lluna. El terç inferior correspon a la terra: un poble petit de formes esquemàtiques davant de muntanyes. Un xiprer, retallat en primer pla, i el campanar uneixen els dos entorns.
- Construcció de la profunditat per plans perpendiculars, formes planes i esquemàtiques retallades unes damunt les altres per la gruixuda línia del contorn.
- Predomini del color sobre la línia. Domini dels colors obscurs (del blau, principalment). El color no es correspon amb la realitat. Llum irreal amb un fort contrast entre zones fosques i clares.

Antecedents i influències:

- Admiració cap a la figura, la pinzellada i el color de Delacroix.
- Influència de l'impressionisme en la pinzellada solta, la teoria del color, els colors i les formes planes... També de les estampes japoneses.
- Repercussió en molts moviments i artistes de la modernitat: Vlaminck, Matisse...

[7 ítems correctes: 1,75 punts]

Estil: Postimpressionisme.

[0,25 punts}

Interpretació conceptual: Tema i significats [1 punt]

Interpretació personal i emocional del paisatge.

Representa el paisatge de la Provença, però esdevé un recurs per explicar la seva percepció del món i el seu conflicte intern.

Relació amb una de les cartes enviades al seu germà mentre es trobava ingressat al sanatori mental de Saint-Rémy. Passat religiós del pintor i referències en el paisatge de la seva recerca de redempció espiritual. Associacions d'elements del paisatge amb la vida, la mort, la resurrecció.

Disposició dels estels en funció de la constel·lació Àries.

[4 ítems: 1 punt}

11. PAU 2022 · Juny · Sèrie 5 · Exercici 1

EXERCICI 1

Sol ixent. Impressió, de Claude Monet [5 punts].

c) Feu un esquema o resum del procediment que apliqueu en el comentari d'una obra pictòrica [1 punt].

- Existència dels quatre blocs, encara que no estiguin explicitats com a tals: Fitxa tècnica, Context històric, Anàlisi formal i estilístic i Interpretació conceptual.

[0,50 punts]

- En funció del grau de detall i correcció.

[0,50 punts]

d) Desenvolupeu l'esquema o el resum de la pregunta anterior en el comentari d'*Impressió. Sol ixent,* de Claude Monet [4 punts].

Datació: 1872 [s'admet darrer terç, darrer quart del segle XIX].

[0.20 punts}

Context històric i cultural:

- Nova construcció nacional a Europa: Unificació italiana (1861), reorganització de l'imperi alemany (1871).
- Guerra de Secessió als Estats Units d'Amèrica (1861-1865).
- França: caiguda del Segon Imperi i inici de la Tercera República.
- Progrés de l'activitat industrial a Europa: concentració demogràfica a les ciutats, projecció de plans urbanístics, desenvolupament del ferrocarril.
- Instauració de la cultura del lleure entre la burgesia: excursionisme, passeigs, balls, hipòdroms, cabarets...
- París com a centre de la creació artística.
- Evolució estilística del Realisme a l'Impressionisme.
- Positivisme filosòfic de Comte.

- Realisme literari: Balzac, Zola, Galdós, Oller...

[4 ítems correctes: 0,80 punts]

Lectura formal i anàlisi estilística [2 punts]:

Característiques formals:

- Pintura a l'oli sobre llenç.
- Obra de format petit (si en compara amb les obres acadèmiques, d'història o romàntiques).
- Absència de l'ús de la perspectiva lineal o artificial.
- Enquadrament aparentment casual.
- Predomini del color sobre la línia.
- Aplicació de pinzellades curtes i ràpides.
- Descomposició del color a partir de les pinzellades.
- Predomini del color blau i carbassa.
- Reproducció dels contrastos lumínics de la natura.
- Aplicació de color també a les ombres.
- Voluntat de captar el vapor a l'atmosfera.
- Indefinició dels contorns.
- Sensació d'inacabat o d'esbós.
- La impressió d'un paisatge portuari.

Antecedents i influències:

- Realisme pictòric, i en concret de l'Escola de Barbizon.
- De determinats pintors anglesos, com Constable o Turner.
- De la fotografia (realisme i enquadrament).
- De les estampes japoneses (enquadrament, absència de perspectiva linial, colors..).

[7 ítems correctes: 1,75 punts]

Estil: Impressionisme

[0.25 punts}

Interpretació conceptual [1 punt]

Tema:

- Una vista del port de Le Havre al capvespre.
- Representació d'un paisatge sense grandesa ni monumentalitat aparents.
- Abandonament dels temes tradicionals (o d'assumpte).
- Possible *plein air.*
- Interès pels canvis de llum en funció de les hores i voluntat de copsar-los en pintura. El reflex de la llum damunt l'aigua en moviment

- [2 ítems = 0.50 punts}

Símbolisme. Significació:

- El títol de l'obra (impressió, sol ixent) dona nom al grup: Impressionistes, entre els quals hi havia també Renoir o Sisley. El terme impressionisme fou usat despectivament per Louis Leroy en la crítica de l'exposició del 1874 on es va presentar aquesta obra, entre moltes d'altres.
- Representa també la llibertat creativa i la voluntat d'experimentació pictòrica lluny de les convencions.
- Precedent del Postimpressionisme

[2 ítems = 0.50 punts}

12. PAU 2021 · Juny · Sèrie 2 · Exercici 1

EXERCICI 1. *LA VICARIA*, de Marià Fortuny.

[5 punts]

Esquema o resum obra pictòrica

[1 punt]

- Existència dels quatre blocs, encara que no estiguin explicitats.

[0,50 punts]

- En funció del grau de detall dels blocs.

[0,50 punts]

Desenvolupament

[4 punts]

Datació:

- 1867-1870 [s'admet dècada dels 70 del s. XIX o segon terç del s. XIX].

[0,20 punts]

Context històric i cultural:

- Política internacional: unificació italiana, reordenació dels grans imperis (Alemanya), adveniment de la III República a França.
- Social: moviment obrer, revolucions de 1848, pensament de Marx i Engels.
- Espanya: sexenni democràtic (La Gloriosa, Constitució de 1869, moviment independentista a Cuba i Guerra dels 10 anys. Assassinat del general Prim). Regnat d'Amadeu de Savoia (1871-1873).
- Segona revolució industrial a occident.

- Triomf de la burgesia: cultura del lleure i comerç artístic.
- Reformes urbanístiques i desenvolupament del ferrocarril.
- París capital artística d'occident.

[6 ítems correctes 0,80 punts]

Lectura formal i anàlisi estilística.

[2 punts]

Característiques formals:

- Pintura a l'oli sobre taula. Obra de petit format. Tipologia de *tableautin*.
- Estil realista i minuciós en els detalls.
- Preciosisme tècnic.
- L'acció se situa a l'interior d'una estança de valor històric.
- Diverses escenes a l'interior: entre tres i quatre.
- Personatges: parella signant papers, assistents a l'acte (familiars), tipus populars: persona que demana almoina, vicari, torero, *maja*...
- Gran importància del color i integració de la llum a la pinzellada.
- Virtuosisme pictòric amb la pinzellada petita i vibrant.
- Interès per la representació dels objectes: braser, reixa, làmpada...
- Còpia de peces històriques.
- Influència de Goya en el cromatisme intens, el valor de la pinzellada i els tipus populars (cartons per a tapissos).
- Influència dels pintors francesos, com Ernest Meissonier, i d'altres de *tableuatin*.

[7 ítem correctes 1,50 punts]

Estil: Realista / *pintura de casacón* / *tableutin* – Fortunyisme

[0,50 punts]

Interpretació conceptual: també significats

[1 punt]

Escena costumista o de gènere.

La signatura d'un compromís matrimonial:

- Possible inspiració en la sagristia de l'església de San Sebastián, a Madrid, on el pintor va contraure matrimoni amb Cecilia Madrazo, provinent d'una important nissaga de pintors madrilenys oficials.

[0,50 punts]

Derivació del romanticisme amb els tipus propis de l'espanyolisme.

Tendència pictòrica en paral·lel al rupturisme.

Triomf del fortunyisme a Europa (classes benestants franceses i europees).

Una de les pintures amb un preu més elevat a l'Europa del moment (marxant Goupil).

[0,50 punts]

13. PAU 2021 · Juny · Sèrie 5 · Exercici 1

EXERCICI 1: Édouard Manet*: Déjeuner sur l'herbe*

[5 punts]

Esquema o resum de comentari.

- Existència dels quatre blocs, encara que no estiguin explicitats.
- En funció del grau de detall.

Desenvolupament

[4 punts]

Datació:

- 1863 (val segona meitat del segle XIX).

[0.20 punts]

Context històric i cultural [6 ítems correctes]:

- El Segon imperi de Napoleó III i l'adveniment de la Tercera república el 1870.
- El positivisme filosòfic de Comte, observació i experiència com les úniques fonts de coneixement.
- Realisme literari de Balzac, Flaubert, Stendhal.
- L'auge de les exposicions universals: el progrés de la indústria i atracció de l'invent.
- Altres fets històrics rellevants del període: Guerra de Secessió americana (1861-1865), Primer internacional (1864), Publicació d'El Capital de Karl Marx (1867), I Concili Vaticà (el dogma de la infal·libilitat del papa...
- Eixamples urbanístics en les principals capitals europees.
- Noves possibilitats artístiques del ferro.

- L’ambient de les exposicions artístiques i el paper de la crítica.
- Obra rebutjada i exposada en un saló paral·lel, convocat per ordre del mateix emperador, *Salon des refusés*.

[6 ítems correctes 0,80 punts]

Lectura formal i anàlisi estilística

[2 punts]

Característiques formals [6 ítems correctes]:

- Pintura a l’oli.
- Figures planes, però detallades.
- Pinzellada esbossada o solta.
- Reproducció d’una llum natural.
- Composició dividida en tres plans horitzontals.
- Agrupació de les figures centrals a partir d’un triangle, composició tancada.
- El protagonisme compositiu en la figura de la dona.
- Rebuig a la construcció de la profunditat geomètrica.
- Espai construït a partir del color.
- La pintura mitològica del Renaixement i del Manierisme, especialment de Giorgione i Tiziano amb els seus esmorzars camperols i Venus. També: Rafael, el Judici de Paris.

[8 ítems correctes 1’50 punt]

Estil:

- Realisme (en majúscules) o inici de l’Impressionisme

[0,50 punts]

Interpretació conceptual (tema, significat i funció...).

[1 punt]

Tema:

- Escena pretesament costumista, inspirada en els hàbits de la classe mitjana parisenca i les excursions a Argenteuil.
- Retrats de membres del seu entorn (germà Gustave, l'escultor Ferdinand Leenhoff, la seva esposa Susanne i la model Victorine Meurent).

[0,50 punts]

Significat i funció:

- Provocació a la moralitat de l'època: una dona nua en un entorn quotidià sense l'existència d'una excusa històrica, bíblica ni mitològica.
- Una provocació a la tradició artística: un format gran per a tractar un quadre de costums; una deixadesa en la tècnica pictòrica ates que triomfava la pintura dita *Pompier*.
- Manifest de la pintura moderna, de la llibertat de l'artista, de la independència del mercat
- Reinterpretació dels mestres del passat en clau moderna.

[0,50 punts]

14. PAU 2020 · Setembre · Sèrie 4 · Exercici 1

5 punts	**EXERCICI 1**	
	***La Llibertat guiant el poble*, d'Eugène Delacroix**	
1 punt	**Fitxa o esquema de comentari.**	
0,50 0,50	Puntuació: - Existència dels quatre blocs, encara que no estiguin explicitats. - En funció del grau de detall.	
4 punts	**Aplica aquest esquema de comentari a l'obra *La Llibertat guiant el poble*, d'Eugène Delacroix.**	
1 punt	**Context històric i cultural.**	
	0,25	Datació: - 1830 [s'admet fins a primera meitat del s. XIX].
	0,75	Context històric i cultural [5 ítems correctes]: - La fi de l'Antic Règim. Revolució francesa. Revolució industrial. - Triomf de la burgesia i consciència del proletariat. - Les revolucions burgeses de 1820 i 1830. - Nacionalisme: noves nacions a Europa i Amèrica Llatina. - Nous mitjans de transport (tren) i noves fonts d'energia. - Augment demogràfic a Europa. - Evolució del neoclassicisme al romanticisme. - Caracterització del romanticisme: individualisme, nacionalismes, vitalisme, historicisme, naturalesa, sublimitat, pintoresquisme, orientalisme... - Romanticisme francès: desenvolupament d'una escola pictòrica pròpia. Altres escoles del romanticisme: Alemanya, Anglaterra... - Exemples de romanticisme musical (Chopin, Beethoven), literari (Dumas, Goethe, Schiller...).

2 punts	**Lectura formal i anàlisi estilística.**	
	1,75	Característiques formals [6 ítems correctes]. - Pintura a l'oli sobre tela. Gran format. - Subdivisió de l'escena en un primer pla, format pel grup central de personatges, i un segon pla, obert i infinit. - Composició piramidal. - Dinamisme a través de pronunciades diagonals compositives. - Gesticulació expressiva per mitjà del gest obert de braços i cames. - Violència implícita. - Predomini del color sobre la línia. - Pinzellada esbossada. - Llum artificial, focal, clarobscur (contrast lumínic del centre respecte dels extrems. - Realisme en la indumentària i el paisatge. - Voluntat de fer partícip l'espectador en l'escena. Antecedents i influències: - Influència de la pintura del renaixement venecià (Tizià) i del barroc (Rubens). - Ressò del *Rai de la Medusa*, del mestre Géricault. - Goya: retrat i denúncia de la societat del moment. - Contacte amb els pintors anglesos coetanis: Constable, Gainsbourght.
	0,25	Estil: - Romanticisme francès.
1 punt	**Interpretació conceptual.**	
	0,75	Pintura d'història contemporània. Combinació de realisme i al·legoria. Inspiració en la revolta de París dels dies 27, 28, 29 de juliol de 1830 (*Trois Glorieuses*), que significà l'establiment d'una monarquia constituent (enderrocament de Carles X i coronació de Lluís Felip I d'Orleans). Descripció i interpretació dels personatges: la figura femenina (*Marianne*/llibertat/república/nova França), els diferents grups socials (burgesia, proletariat, poble, mort anònima). Presentada al Saló de 1831, va ser adquirida per Lluís Felip I (no mostrada en públic fins el 1861).
	0,25	En origen tenia una funció de compromís i de propaganda. Avui commemora la revolta del 1830.

15. PAU 2020 · Juny · Sèrie 1 · Exercici 1

Solució no disponible: la pauta oficial no la inclou o no s'ha pogut localitzar.

16. PAU 2019 · Setembre · Sèrie 5 · Exercici 1 (Opció A)

Exercici 1. Opció A. *El pensador*, d'Auguste Rodin	**3 punts**
Esquema d'anàlisi *Cal valorar que el desenvolupament de l'esquema sigui coherent i que hi hagi aquests quatre blocs: fitxa tècnica, context històric i cultural del període, descripció i anàlisi formal i estilística, i interpretació conceptual (tema, funció, usos...). [0'50]* *En funció del grau de desenvolupament i detall. [0'50]*	1 punt
Espai cronològic, històric i cultural.	**1 punt**
Cronologia: 1880-1900. **Context històric i cultural** [un mínim de 4] • Revolució industrial. • Fi de segle. • Lluites obreres. • París com a centre d'art en substitució de Roma. • Trencament amb l'Acadèmia. Figures i pintures contràries a les definicions de les formes. Recerca de noves solucions plàstiques. • Nou col·leccionisme. • **Arquitectura**: Modernisme, Art Nouveau, Modern Style, Liberty... • **Pintura:** Impressionisme, Simbolisme, Postimpressionisme	0,20 0,80 [**0,20 c/u**]
Estil i característiques formals, estructurals i tècniques. compositives	2 punts
Estil: Impressionisme. S'accepta Realisme, Modernisme i Simbolisme **Característiques formals i estructurals** [un mínim de 6]: • Embalum rodó. • Multifacialitat. • Figuració realista amb una forta expressivitat.	0,20 1,80 [**0,30 c/u**]

• Modelatge amb els dits, que fa la impressió d'imprecisió o inacabat. • Representació de les emocions. Subjectivitat. **Tècnica:** Fosa (cal explicar-la) **Material**: Bronze	
Tema, significat i funció	1 punt
Tema: • Representa el poeta Dante. • Referència a la *Divina Comèdia*. • L'obra havia de rematar l'anomenada *Porta de l'Infern* (d'uns 30 metres d'alçada), però finalment va ser una obra autònoma. **Funció**: • Crear una gran porta pel Museu d'Arts Decoratives. • Donar a la ciutat moderna monuments moderns.	0,50 0,50

17. PAU 2019 · Juny · Sèrie 1 · Exercici 1 (Opció A)

EXERCICI 1

***OPCIÓ A. Casa Milà, o la Pedrera,* d'Antoni Gaudí.**

***Exercici 1: Fitxa o esquema de comentari** [1punt].*

Cal valorar que el desenvolupament de l'esquema sigui coherent i que no falti cap dels quatre apartats que es detallen a continuació (encara que no estiguin explicitats):

- Fitxa tècnica (autor, títol, datació, tècnica, lloc de conservació...)
- Context històric i cultural de l'obra.
- Estil: característiques formals, compositives, tècniques, influències...
- Iconografia, iconologia, recepció: Tema, significats, funció, usos, simbolismes...

Puntuació:

- Valorar amb mig punt quan els quatre blocs conceptuals hi siguin (encara que no s'explicitin com a tals).
- L'altre mig punt en funció del grau de detall i encert.

***Exercici 2: Desenvolupeu el comentari** [4 punts].*

Es valora l'aplicació ordenada i coherent de l'esquema proposat en el primer exercici (no cal repetir la fitxa tècnica).

Context: cronologia i marc històric i cultural [1 punt].

Cronologia [0'20]**:**

- 1906-1912 (s'admet finals segle XIX o inicis segle XX).

Context històric i cultural [0'80].

- Consolidació dels Estats Units d'Amèrica.
- Segona revolució industrial.
- Auge de la burgesia a Europa.
- Catalanisme polític i Renaixença.
- Consolidació del moviment obrer a Catalunya.
- Setmana tràgica.
- Naturalisme i simbolisme literaris.
- Generació del 98.
- Possibilitats artístiques del ferro.
- La fotografia i la seva incidència en la resta d'arts visuals.
- Inici de les avantguardes artístiques, caracteritzades per la voluntat de ruptura.
- Capitalitat artística a París.
- Pervivència de l'*Art Nouveau* en diversos països europeus, en la seva doble vessant innovadora i burgesa.

(8 ítems posar màxima puntuació).

Estil: descripció formal i estructural [2 punts].

Estil: [0'50 punts].

- Modernista (s'admeten altres sinònims: *Art nouveau*...).

Descripció formal i estructural: [1'50]:

- Edifici d'habitatges situat al xamfrà de Passeig de Gràcia amb Provença (Barcelona), format a partir de la suma de dos solars.
- Està subdividit en: planta baixa, cinc pisos i golfes (d'un sol nivell, tot i que hi ha dos rengles de finestres), les darreres enretirades del pla de façanes, exterior i interior.
- Hi ha un predomini evident de la corba, tant en planta com alçat.
- La façana exterior és asimètrica i sinuosa, revestida de pedra, amb àmplies i capritxoses obertures.
- La façana és una estructura autònoma a partir d'un complex sistema de bigues i tensors de ferro.
- Les baranes de ferro colat, amb la seva variació i forma, potencien la plasticitat de l'edifici.
- Els terrats mostren també formes capritxoses a les torres de ventilació, xemeneies o caixes d'ascensor, revestides del característic trencadís ceràmic.
- Cada pis és de planta lliure sobre pilars, fet que facilita la distribució lliure de l'espai.
- Els habitatges tenen coberta embigada però tapada amb ornamentacions de guix.
- Les golfes presenten en canvi una coberta amb arcs parabòlics de maó, que tenen diferents alçàries.
- Els dos patis, també asimètrics, faciliten la il·luminació i ventilació de tot el conjunt arquitectònic.
- La fusteria arquitectònica i el mobiliari són també disseny d'Antoni Gaudí.

(donar la puntuació màxima amb vuit ítems)

Models i influències [0'30]:

- Evolució del propi llenguatge gaudinià, de gran originalitat.
- Inspiració en les formes de la naturalesa.
- Repercussió de l'obra de Gaudí en l'arquitectura expressionista alemanya (Erich Mendelsohn, Bruno Taüt) i els seus seguidors (Jujol...).

(donar la puntuació màxima amb dos ítems)

Funció, simbolismes [1 punt].

Funció [0'20]:

- Edifici d'habitatges plurifamiliar. Comanda de la família Milà.
- Urbanització del Passeig de Gràcia.

Simbolismes [0'80]:

- Expressa la voluntat de l'arquitecte de crear una obra d'art total: integració de les arts, tècnica i estètica, tradició i modernitat, arquitectura, arts i artesania.
- Referències naturalistes: des de les onades del mar fins a una pedrera, d'on deriva la seva denominació popular nascuda de la crítica del moment.
- Existència d'elements religiosos a la façana: inscripció *Ave-Gratia-M-plena-Dominus tecum* i una escultura de la Verge, eliminats per voluntat de la família Milà.
- Prototipus de l'habitatge de l'alta burgesia barcelonina.

[0'20 cada ítem]

18. PAU 2019 · Juny · Sèrie 4 · Exercici 1 (Opció B)

OPCIÓ B: La Madeleine, de Pierre Vignon	**5 punts**
Esquema d'anàlisi	**1 punt**
Espai cronològic, històric i cultural.	**1 punt**
Cronologia 1806-1842 **Context històric i artístic** • L' ample cronologia de l' obra la situa entre els ideals neoclàssics i els romàntics des de l' imperi napoleònic fins el regnat de Lluís Felip I. • A l' època napoleònica, l' art neoclàssic va prendre un tret molt més classicista en el que anomenen l' Estil Imperial. Napoleó, amb aquest retorn a l' Antiguitat de llenguatge racionalista, ordenat i geomètric, transmetia ideals de justícia, honor i patriotisme. • L'època de Napoleó fou la mes fecunda, amb nombroses construccions classicistes i la intenció d' identificar la seva figura amb la dels emperadors romans. • Posteriorment, al llarg del segle XIX, la crisi religiosa i les revolucions liberals i econòmiques van suposar el triomf del Romanticisme com a resposta a la reacció burgesa que havia originat el Neoclassicisme. • Apareix la novel·la realista amb Victor Hugo. • Les revoltes i la difusió dels ideals revolucionaris van desembocar en el final de l' Absolutisme Monàrquic, al mateix temps que a molts llocs d' Europa i a les colònies apareixia una consciència nacional que es materialitzà en la creació de nous estats. • A França, després del període napoleònic, es van produir les grans revolucions socials (revolucions burgeses de 1820 i 1830, i la revolució obrera de París de 1848). • La Revolució de Juliol fou una revolta popular contra el rei Carles X de França, coneguda com les Tres Glorioses en referencia als tres dies 27, 28 i 29 de juliol de 1830. En una situació de continua disputa entre liberals i monàrquics mentre governava Carles X, aquest va pretendre instaurar lleis repressores i va fracassar. Com a conseqüència, va ser substituït per Lluís Felip I qui, en principi, havia de respectar més el poble en la anomenada Monarquia de Juliol (1830-1848). • Els arquitectes neoclàssics sabien que un nou ordre social exigia un nou ordre de la ciutat, i tots els seus projectes es van inscriure en un pla de reforma urbanística. • La nova ciutat havia de tenir, com l' antiga, els seus monuments però l' arquitecte havia de preocupar-se també del desenvolupament social i funcional. Es van construir esglésies a la manera dels temples clàssics, però també escoles, museus, hospitals, mercats, duanes, ports, carrers o places.	0,20 0,80

Estil, característiques formals i tècniques	2 punts
Estil: Neoclàssic (s' admet neoclàssic/neobarroc) **Característiques [un mínim de 5]** **Espai exterior**: • Temple clàssic i perípter monòpter, es a dir, envoltat per una filera de columnes no adossades al mur. • El pòrtic octàstil es presidit per columnes de 20 m. de alçada, que s' aixequen damunt un pòdium de 7 metres, amb 28 graons d' accés a modo d' escalinata situada a la façana principal. • Per sobre de les columnes descansa l' entaulament, el fris amb decoració en relleu i la inscripció D.O.M SVB. INVOC. S.M. MAGDALENAE, que significa "A Deu omnipresent sota l' advocació de Santa Maria Magdalena", i un frontó triangular . • Una porta de bronze amb baixos relleus inspirats en els Deu Manaments condueix a l' interior. • Les columnes son d' ordre corinti amb base, fus estriat i capitells amb fulles d' acant. • El sostre es tanca amb una coberta de dos aiguavessos. L' aspecte és el d' un gran temple clàssic, combinant solucions gregues (columnata) i romanes (pòdium, escalinata, ordre corinti). • En l' àmbit escultòric, destaca la decoració del frontó, el qual mostra una representació del Judici Final, obra de l' escultor Henri Lemaire (1798-1880) i finalitzat el 1833, amb la figura de Crist en l' espai central flanquejat a la dreta per l' arcàngel Sant Miquel vencedor dels condemnats que tipifiquen els vicis, i, a l' esquerra, per Maria Magdalena, representada com una dona pecadora que simbolitza el penediment. **Espai interior**: • De planta rectangular, d' una sola nau elevada i absis semicircular. • Coberta voltada, configurada per tres trams quadrats amb tres cúpules sobre petxines que no son visibles des de l' exterior. • Al final d' aquesta llarga nau es localitza un absis decorat amb un fresc on Crist i la Magdalena són acompanyats per personalitats històriques del temps de Napoleó. • En realitat, la decoració interna es barroca i crea així un conjunt d' estils que prediu les barreges formals de finals del segle XIX.	0,25 0,35 c/u

Significat i funció	1 punt
Significat. •Tot l' exterior de l' edifici és un símbol de recuperació de l' època clàssica. La pedra com a material, així com les columnes, donen un aspecte de solidesa i noblesa. • Aquesta aclaparadora solidesa es pot vincular a la idea que Napoleó utilitzà el Neoclassicisme com a símbol de glòria i immortalitat. **Funció.** • Originalment, *La Madeleine* va ser concebuda com una església però posteriorment l' edifici fou transformat en Temple de la Grand Armée com a conseqüència dels esdeveniments desencadenats durant la Revolució Francesa i per la seva proximitat a la *Place de la Concorde*, lloc on havien estat guillotinats Lluis XVI i la seva dona Maria Antonieta. • Posteriorment, amb l' arribada al poder de Napoleó va tenir una funció commemorativa, enaltidora dels exercits francesos. • A partir de l' any 1842, quan aquest us cívic es va traslladar a l' *Arc de Triomf*, va recuperar la funció religiosa originària com a església consagrada	0,30 0,70

19. PAU 2018 · Setembre · Sèrie 3 · Exercici 1 (Opció B)

Exercici 1. Opció B. *Enterrament a Ornans,* de Gustave Courbet	**5 punts**
Esquema d'anàlisi	**1 punt**
Espai cronològic, històric i cultural	**1 punt**
Cronologia: 1849-1850 [s'admet mitjan segle XIX]	0,20
Context • L'etapa del rei Lluís Felip d'Orleans (1830-1848) significà a França l'inici de la industrialització i la consolidació del capitalisme financer. La revolució de l'any 1848 va enderrocar Lluís Felip i, pocs mesos després, Lluís Napoleó Bonaparte, futur Napoleó III, va ser elegit president de la Segona República Francesa. • La Revolució Industrial va atorgar el protagonisme a dues classes socials antagòniques: la burgesia, nova classe dominant que imposà la seva política i la seva moral, i la classe obrera, que reivindicà millors condicions de vida. • L'espiritualisme romàntic va quedar obsolet en una societat amb una burgesia enlluernada pel progrés tècnic i industrial i una classe obrera aclaparada per la misèria. • La gran desigualtat social va afavorir la difusió de l'obra dels primers teòrics anarquistes i socialistes, com ara Proudhon (amic de Courbet, que el va retratar), Marx i Engels. • D'altra banda, l'espectacular expansió de la ciència va obrir la possibilitat d'un coneixement objectiu de la realitat, com afirmava la filosofia positivista d'Auguste Comte. • L'aparició de les primeres fotografies [daguerrotips] a partir dels anys trenta.	0,80

Estil, característiques formals, compositives i tècniques	2 punts
Estil: realisme. **Característiques formals, compositives i tècniques:** [un mínim de 5] • Predomini de la pinzellada per damunt del dibuix. • L'obra *Enterrament a Ornans* és un llenç de grans dimensions en forma apaïsada i de composició tancada amb tots els grups de persones en relació amb el centre del quadre. • El quadre presenta una composició bastant estàtica, gairebé sense acció. Courbet mostra l'escena sense cap mena d'idealització. • La majoria dels personatges es troben a la mateixa altura, disposats horitzontalment a manera de fris, sense cap mena de jerarquia. • L'únic element que s'eleva sobre la resta és la creu que trenca la uniformitat del paisatge del fons. • El grup no és homogeni ni el seu repartiment és simètric. A l'esquerra, hi apareixen la majoria de les autoritats civils i eclesiàstiques, recognoscibles pels seus vestits, i a la dreta, la resta del poble, familiars i veïns. • La gamma cromàtica és reduïda. L'artista utilitza una paleta de tonalitats fosques i sòbries que mostra una clara influència del cromatisme de la pintura holandesa i espanyola del segle XVII, que havia contemplat al Museu del Louvre. El protagonisme del negre desafia les normes acadèmiques de l'època i evidencia la gravetat de l'escena. Tons ocres, verds i grisos dominen en el paisatge del fons. • La possible monotonia cromàtica es trenca amb els blancs i vermells que apareixen en diferents parts del quadre. • La llum no busca atorgar dramatisme a l'escena, sinó que utilitza els efectes del clarobscur per donar corporeïtat a les figures. Contrasta la banda esquerra, més lluminosa, amb una banda dreta enfosquida per les vestidures negres de les dones. La llum del capvespre accentua la solitud del paisatge. • El tractament de la llum reflecteix l'estudi de les obres de Caravaggio i Rembrandt.	0,25 0,35 c/u

Tècnica: Oli sobre tela. L'oli és una tècnica pictòrica que consisteix a dissoldre els pigments en un aglutinant com l'oli de llinosa. Aquesta tècnica permet una gran varietat d'efectes pictòrics i rectificacions.	
Significat i funció	1 punt
Significat: • L'originalitat d'aquesta obra rau en la manera de tractar el tema: un romàntic l'hauria idealitzada per ressaltar el dramatisme i el dolor dels protagonistes; el respecte a la iconografia cristiana obligaria a representar aquest enterrament tal com «hauria de ser». Però el realisme tracta l'escena com «realment és», no sense un cert to de denúncia provocadora. • Els personatges d'aquest llenç eren habitants d'Ornans que van acceptar ser retratats per Courbet. Els representa amb la mateixa disposició utilitzada en aquells temps dins dels temples, separats els homes, a l'esquerra, de les dones, a la dreta. A partir de dades dels arxius municipals i d'actes notarials, els historiadors han pogut donar nom a gran part dels personatges. **Funció:** • El 1855, any de l'Exposició Universal, el jurat acceptà una sèrie d'obres de Courbet, però rebutjà dues de les més importants per al pintor: *Enterrament a Ornans* i *L'estudi del pintor*, pel seu caràcter programàtic del nou estil que trencava amb les normes artístiques i les temàtiques que defensava l'Acadèmia. • Courbet les exposà finalment en una barraca que ell va construir davant de l'entrada de l'Exposició.	0,70 0,30

20. PAU 2018 · Juny · Sèrie 5 · Exercici 1 (Opció B)

OPCIÓ B Palau de la Música catalana, de Lluís Domènech i Montaner.	**5 punts**
Esquema d'anàlisis	**1 punt**
Espai cronològic, històric i cultural.	**1 punt**
Cronologia: 1905- 1908.	0,20
Context històric i cultural [un mínim de 4 **]** • Consolidació de l'obrerisme. Forta conflictivitat social deguda a les desigualtats de la nova organització industrial, que van portar a una gran vaga general al 1902. • Augment de la força de les organitzacions obreres, creant al 1907 "Solidaritat Obrera" (Federació de sindicalistes, anarquistes i socialistes). • Sorgiment del lerrouxisme. Entre els obrers, augmenta el republicanisme liderat per Alejandro Lerroux (discurs populista, revolucionari i anticlerical). A partir del 1905 el lerrouxisme va anant perdent força. • 1909: Setmana Tràgica • L'any 1911 les quatre diputacions catalanes van presentar una proposta de Mancomunitat. 1912: es va aprovar la llei de Mancomunitats. 1914: es va crear la Mancomunitat de Catalunya. Primer president Prat de la Riba: – Creació de noves infraestructures i serveis públics. – Projecte per promoure la llengua i la cultura catalana. – Fundació de l'IEC [Institut d'Estudis Catalans]. **Art:** • Modernisme plàstic, arquitectònic i literari contraposat al Noucentisme teoritzat per Eugeni d'Ors. • A Espanya: Generació del 98: Unamuno, Valle-Inclán, Blasco Ibáñez, Pio Baroja, Azorín,....els germans Manuel i Antonio Machado • A Catalunya Simbolisme i Decadentisme: Maragall, Alexandre de Riquer , Adrià Gual...Rusiñol, Enric Granados; Enric Morera.... • Inicis del Noucentisme	0,80 [**0,20 c/u**]

Estil, característiques formals i tècniques	**2 punts**
Estil: Modernisme. **Característiques formals, estructurals i espacials**. **[** un mínim de 6 **]** • Solucions a l'estructura molt avançades, amb l'ús dels nous perfils laminats, una estructura central metàl·lica estabilitzada pel sistema de contraforts i voltes perimetrals d'inspiració gòtica i amb l'aplicació de grans murs de vidre. • Integració de totes les arts aplicades: escultura, mosaic, vitrall i forja. • Suport amb columnes de ferro. • Coberta de vidre. • Façana amb arcs i amb grans columnes de maó vermell i ceràmica. **Materials**: • Ceràmica, maons, terrissa; rajola. **Espais**: • Accessos, l'auditori i escenari. • Tres pisos: platea i dos amfiteatres. • Importància de la llum: claraboia de vidre en forma de cúpula invertida sobre la sala i finestrals al voltant de la sala auditori • Paper important d'integració de les arts, principalment l'escultura en marbre i la ceràmica vidriada. • Valor de les arts aplicades o industrials	0,20 1,80 [**0,30 c/u**]

Iconografia, significat i funció	**1 punt**
Iconografia: • A la cantonada al·legoria de la cançó popular catalana amb la representació del mon de la llar i del treball i presidit per Sant Jordi, obra de Miquel Blay. • A la façana principal un mosaic amb la Balanguera, flanquejada pels cantaires de l'Orfeó, amb les muntanyes de Montserrat al fons en referència a la Pàtria Catalana. • A l'interior obres de Pau Gargallo amb els bustos d'Anselm Clavé(música popular) i Beethoven (música culta). • A l'escenari figures femenines tocant instruments i escultures de Gargallo representant les *Walkiries* de Wagner i les Flors de Maig [arbre]	0,60
Significat: • Caràcter simbòlic en referència a la cultura popular i a la Pàtria Catalana, alhora que símbol de la pujança de Catalunya. • Segons paraules de Domenech i Montaner: " *el palau de la Música Catalana serà el temple de l'art català i el palau del nostre renaixement*".	0,20
Funció: • Seu de l'Orfeó Català. • Sala de concerts.	0,20

21. PAU 2017 · Setembre · Sèrie 2 · Exercici 1 (Opció A)

Exercici 1. Opció A. *La nit estrellada*, de Vincent van Gogh	**5 punts**
Esquema d'anàlisi	**1 punt**
Espai cronològic, històric i cultural	**1 punt**
Cronologia: 1889. [S'admet: finals segle XIX]	0,20
Context històric i cultural [un mínim de 4] • Tercera República Francesa. • Noves lleis educatives que estableixen l'ensenyament gratuït (1881) i obligatori i l'educació laica. • Auge del proletariat urbà a París i a les grans ciutats de França. • Primers sindicats d'ideologia socialista o anarquista (1880). • El Positivisme en les ciències naturals i el naturalisme en literatura [Émile Zola, Guy de Maupassant, Gustave Flaubert] incloïen la ideologia d'objectivitat i encoratjaven una atmosfera de progrés. • L'enginyeria es troba en un moment de gran avenç: Eiffel. • En aquests anys de finals de segle a França s'estava portant a terme, per part d'una sèrie d'autors nous, una revisió de l'impressionisme. Aquests pintors experimentaran un nou concepte de la pintura i donaran lloc a diferents tendències [postimpressionisme, simbolisme] que seran precursores de les avantguardes del segle XX. • En escultura destaca Auguste Rodin.	0,80 **[0,20 c/u]**

Estil i característiques formals i compositives	**2 punts**
Estil: postimpressionista**.** **Característiques [un mínim de 6]** **Formals:** • Simbiosi de color i dibuix. •El pintor ha utilitzat la pinzellada que li és característica, dibuixant clarament cada traç, entonant el quadre en la gamma dels blaus i verds, i donant-li, contrastant, als focus de llum, a cases i a astres, un groc ben viu. **Compositives:** • S'estructura en dues parts ben diferents: a baix hi ha la terra, amb el poble, del qual destaca l'agulla de l'església; hi ha llum a algunes finestres; a dalt hi ha el cel, amb la lluna i les estrelles, irradiant la seva llum des d'unes formes circulars; el firmament és molt dinàmic, amb uns fluxos ondulants que es combinen entre si; la claredat que envolta la carena podria ser la primera llum del matí. • Un xiprer, a l'esquerra, estableix el primer pla, donant l'efecte de la profunditat, i uneix les dues parts, de terra i cel. • Les pinzellades van cobrint la tela, com teixint-la amb puntades que van formant els diferents elements, fent ritmes diferents, que són circulars per als astres, ondulants per al firmament, de tirabuixons per a la vegetació del fons, de traços rectes per a les cases, i serpentejants i verticals per al xiprer. • Aquesta composició li dona al conjunt un caràcter vibrant, decidit i esvelt. • Així doncs, xiprer, poble i també la posició de les estrelles (que no són les de maig de1889, quan Van Gogh les va pintar) resulten de la voluntat creadora de l'artista i no una dada del paisatge; és més, l'església té el perfil de les holandeses, fent memòria del Nord, i és molt diferent de la que hi ha a Saint-Rémy.	0,20 1,80 **[0,30 c/u]**

Tema, significat i funció	1 punt
Tema: • *La nit estrellada* pren com a base la vista que Van Gogh tenia des de la seva habitació, a l'asil psiquiàtric prop de Saint-Rémy, a la Provença: un camp de blat amb les muntanyes al fons; hi afegeix els elements que li convenen, que són el xiprer i el poble amb l'església. • És un paisatge nocturn, que manifesta l'interès de Van Gogh per l'expressió dels colors de la nit, a més del sentit d'aquesta com a temps de misteri, solitud i angoixa.	0,40
Significat: • El paisatge provençal és l'element que Vincent van Gogh va fer servir per expressar la seva lluita íntima, que acabarà amb el seu suïcidi, el juliol de 1890. • La natura i l'agricultura no solament li serveixen per expressar la seva percepció d'un món primordial i pur, diferent de la realitat moderna contaminada, sinó també el seu drama religiós. L'artista pinta buscant consol i deixant aquí de costat els assumptes utilitzats tradicionalment, que són els extrets de l'Escriptura. • Olivera, xiprer, camp i cel, això és, els elements de la natura, són les limitades eines formals que Van Gogh explota per donar cos al seu estat d'ànim. • Alhora les estrelles, llunyanes, misterioses, dinàmiques, i el firmament, que no té límits i és el lloc de Déu, li serveixen per expressar l'anhel religiós de forma innovadora, amb un element de la natura; el pintor, en una de les seves cartes, diu cercar una pintura *que pugui donar consol*, però sense tornar *al romanticisme o a les idees religioses.* • Una altra interpretació ens parla d'un cel apocalíptic que contrasta amb la pau del poble. • El cel representa els seus moments de desesperació i les seves crisis nervioses, de les quals era conscient, i el poble els moments de pau entre crisi i crisi.	0,40
Funció: • En aquest quadre l'artista ha aconseguit donar forma a la seva crisi íntima, que té un component religiós important, mitjançant una temàtica, els paisatges, aparentment seculars. • Van Gogh, com a home del seu temps, busca en la natura les respostes a les seves qüestions sobre l'infinit que la vivència religiosa tradicional no pot donar.	0,20

22. PAU 2017 · Juny · Sèrie 1 · Exercici 1 (Opció A)

Exercici 1. Opció A. Casa Milà, d'Antoni Gaudí	**5 punts**
Esquema d'anàlisis	**1 punt**
Espai cronològic, històric i cultural	**1 punt**
Cronologia: 1905-1910	0,20
Context històric i cultural [un mínim de 4] • Consolidació de l'obrerisme. Forta conflictivitat social a causa de les desigualtats de la nova organització industrial, que van portar a una gran vaga general el 1902. • Augment de la força de les organitzacions obreres, fins a la creació el 1907 de "Solidaritat Obrera" (federació de sindicalistes, anarquistes i socialistes). • Sorgiment del lerrouxisme. Entre els obrers, augmenta el republicanisme liderat per Alejandro Lerroux (discurs populista, revolucionari i anticlerical). A partir del 1905 el lerrouxisme va anar perdent força. • 1909: Setmana Tràgica. • L'any 1911 les quatre diputacions catalanes van presentar una proposta de Mancomunitat. 1912: es va aprovar la Llei de mancomunitats. 1914: es va crear la Mancomunitat de Catalunya. Primer president Prat de la Riba: – Creació de noves infraestructures i serveis públics. – Projecte per promoure la llengua i la cultura catalana. – Fundació de l'IEC [Institut d'Estudis Catalans]. **Art:** • Modernisme plàstic, arquitectònic i literari contraposat al Noucentisme teoritzat per Eugeni d'Ors. • A Espanya: Generació del 98: Unamuno, Valle-Inclán, Blasco Ibáñez, Pio Baroja, Azorín, etc.; els germans Manuel i Antonio Machado. • A Catalunya, Simbolisme i Decadentisme: Maragall, Alexandre de Riquer, Adrià Gual, etc.; Rusiñol, Enric Granados; Enric Morera, etc. • Inici del Noucentisme. Ideòleg: Eugeni d'Ors.	0,80 **[0,20 c/u]**
Estil i característiques formals i compositives	**2 punts**
Estil: Modernista	0,20
Característiques formals, estructurals i espacials [un mínim de 6**]**	1,80

• La ***Casa Milà*** és més coneguda amb el nom de ***la Pedrera.*** En aquesta construcció Gaudí va voler mesclar la utilització de materials i tècniques tradicionals amb les modernes. • L'edifici, cal considerar-lo com la voluntat de Gaudí de crear una obra total. Certament *la Pedrera* ens dona una **sensació d'unitat, de relació i de conjunt**. Les qüestions estructurals i constructives com la forma, el color i la textura són conceptes inseparables i, per tant, remarquen aquesta voluntat **d'unificar l'estètica i la tècnica.** **Dimensions**: • La façana té 72,55 metres d'amplada – Passeig Gràcia: 20,05 m.; xamfrà: 10 m.; Provença: 42,5 m. Aquesta construcció té 1.620 metres quadrats, mentre que la superfície edificada és de 1.323,5 metres quadrats. **Exterior:** • **El mur** de la façana presenta dues parts ben diferenciades. a) **Sis plantes** de superfície asimètrica i sinuosa, revestides de pedra, amb grans i agosarades obertures. b) Els **dos pisos de les golfes** de superfície llisa amb petites i discretes finestres. • **Els balcons** estan dotats de baranes de ferro colat, plenes de la mateixa vitalitat orgànica que l'edifici, alhora que ofereixen una gran riquesa i varietat de formes, que imiten algues marines sobre les roques o la platja. Les finestres repeteixen les ondulacions que, conjuntament amb l'arrodoniment de les cantonades, contribueixen a la plasticitat de tota l'obra. • **Les golfes** queden retirades uns metres més endarrere permetent l'existència d'un camí de ronda que facilita la circumval·lació per tot el terrat. • **El terrat** presenta diversos nivells per incloure els diversos badalots, les torres de ventilació i les xemeneies de tota la construcció. Tots aquests elements del terrat tenen un revestiment de trencadís que combina la ceràmica amb el marbre blanc i el vidre d'ampolla verd. **Interior:** • La **planta lliure** és una de les característiques de tot edifici modernista. Els elements sustentats i de suport de les diferents plantes no concorden, facilitant aquesta llibertat i independència de distribució de l'espai. L'edifici descansa sobre pilars. • Pel que fa a l'espai interior, **els apartaments i pisos** ofereixen diferents solucions i mides amb una ornamentació plena de gestualitat, els sostres amb ritmes ondulants, columnes esculpides amb paraules. • **La coberta és mixta**, ja que les sis plantes presenten una coberta embigada, però en canvi, a les golfes apareix una coberta voltada per 270 arcs parabòlics diafragmàtics o catenaris de totxo, que tenen diferents alçades.	**[0,30 c/u]**

• Els patis interiors tenen una forma circular i el·líptica, que facilita la il·luminació i la ventilació de tot el conjunt arquitectònic. A més, també tenen la seva "façana", ja que són amplis i, originalment, estaven decorats amb pintures al fresc, recuperades en les darreres restauracions. • L'arquitecte també dissenyà de forma funcional la fusteria de les finestres, així com el mobiliari, algunes mostres del qual es conserven al museu del Parc Güell. **Característiques generals d'aquesta obra:** • Utilització de les estructures de ferro i de maó com a base de l'edifici. • Integració de l'art en la vida quotidiana. • Imitació de les formes lliures de la naturalesa en la construcció. • Importància de la línia corba. • Disseny de les plantes lliures. • Ennobliment del tractament dels metalls.	
Significat i funció	**1 punt**
Significat: Aquesta obra s'ha d'entendre a partir de: • La seva relació amb la burgesia i, més concretament, amb la família Milà. • La seva vinculació des de molt jove amb la Sagrada Família, fet que contribuí a intensificar la seva profunda religiositat, La façana compta amb una inscripció *Ave-Gratia-M-plena-Dominus tecum* en la seva part superior –cornisa– juntament amb la poncella d'una rosa en honor de l'esposa "Rosario Segimon" propietària dels terrenys. L'edifici havia d'estar coronat per una imatge de la Verge, que mai s'arribà a col·locar al cim de *la Pedrera* perquè a la família Milà no els va agradar l'escultura. • La forma constructiva d'aquest edifici evoca, sobretot, les formes del mar o les d'una pedrera, d'aquí el sobrenom amb el qual s'identificà, des del seu bastiment, aquesta edificació, que alhora ens demostra l'impacte que causà entre els ciutadans i els mitjans de comunicació de la Barcelona d'inicis del segle XX. • Les xemeneies del terrat presenten formes de torres de guaita amb cascos cruciformes, de guerrers. Aquest espai és un del més sorprenents que es pot trobar a l'arquitectura universal, ja que constitueix un autèntic paisatge carregat d'il·lusió que transporta el visitant a un indret de contes de fades i de follets.	0,80
Funció: • Edifici d'habitatges. Un aspecte important d'en Gaudí és la seva capacitat com a interiorista, fet que el portà a dissenyar, en estreta col·laboració amb els excel·lents artesans de l'època, tots els elements que formen l'espai arquitectònic –ferro forjat, mobiliari, vitralls, elements escultòrics, mosaic, ceràmica, etc.– dins una concepció orgànica de la decoració integrada dins l'estructura constructiva.	0,20

23. PAU 2017 · Juny · Sèrie 1 · Exercici 1 (Opció B)

OPCIÓ B. *El crit,* d'Edvard Munch	**5 punts**
Esquema d'anàlisis	**1 punt**
Espai cronològic, històric i cultural	**1 punt**
Cronologia: 1893 **Context històric i cultural:** • Al darrer terç de segle, l'alça dels moviments nacionals va suposar a més de la formació del pensament nacionalista, la unificació d'Alemanya i d'Itàlia. • Primera Internacional (1864). *El Capital* de Karl Marx (1867). Des d'un punt de vista **social**, i lligada amb la Revolució Industrial, es desenvolupa una nova classe social enfrontada amb la burgesia, el proletariat, la qual farà seves les noves ideologies difoses també al segle XIX, el socialisme i l'anarquisme. • **Inici de les Exposicions Internacionals o Universals** que van tenir com a seus principals: Londres (1651), Barcelona (1888) i París (1889), relacionada amb el bastiment de la **Torre Eiffel.** • A **Espanya** la Revolució Industrial quedarà en un intent, excepte a **Catalunya i al País Basc**, malgrat la construcció d'una moderna xarxa de transports (el ferrocarril). La fi de segle coincidirà amb la pèrdua de les últimes colònies.	0,20 0,80
Estil, característiques formals, compositives i tècniques	**2 punts**
Estil: Expressionista. [S'accepta simbolista i postimpressionisme] **Munch** fou **l'iniciador de l'expressionisme,** estil que cerca l'expressivitat mitjançant la utilització d'una forma agressiva i violenta de la línia i el color. Simplifica les formes en les quals l'artista aboca les seves emocions. **Característiques formals, compositives i tècniques** [un mínim de 6] **Anàlisis formal:** • Pinzellada agressiva i carregada de pasta, afegida a una llum tamisada pels núvols rogencs, du a terme una textura mat i rugosa. • Les formes d'aquest quadre són tancades. Com feia Gauguin, envolta i aplana les figures. Reforça les línies per augmentar la seva expressivitat.	0,20 1,80 **[0,30 c/u]**

• Predomini de línies corbes i diagonals, els traços enèrgics i allargats, donen moviment al quadre. Aquesta sensació es reforça per l'estridència dels colors, i provoca inquietud i desassossec en l'ànima de l'espectador. **Composició:** • La composició ve donada, per una diagonal molt marcada, que configura el pont i desequilibra el quadre cap a l'esquerra. El divideix en dues parts, el paisatge urbà i el fiord, mentre que la figura situada al mig, tendeix, amb certa manera, a centrar el quadre. • El color també contribueix a una jerarquització dels plànols, la qual cosa dóna profunditat a l'obra. • L'estructura en forma d'essa determina el paisatge i el personatge central. • El pintor utilitza una perspectiva lineal molt forçada, situant el punt de fuga a l'extrem superior de la barana. • Línia de l'horitzó a la part mitjana superior, la qual cosa contribueix a atansar els elements de la composició cap a l'espectador. • Situa una figura en un primer pla, segons la llei de la frontalitat, per a comunicar-nos la seva angoixa i la seva desesperació. **Tècnica**: **oli i tremp sobre cartró** [S'accepta oli sobre tela].	
Tema, significat i funció	**1 punt**
Tema: • Sobre un pont i en un primer pla, Munch representa de forma impactant una figura de cara. El rostre de l'home és una calavera de color groc, el seu cos s'espanta, al mateix temps que crida i es posa les mans al cap manifestant pànic. En el fons, dues figures allargades caminen. Una d'elles, de perfil, observa el paisatge que té als peus. Difusos contorns donen vida als turons que envolten el fiord de Noruega. Aquest, situat a la dreta, representa el promontori sobre el qual el rei Haakon V va construir el castell Akarsus cap a l'any 1300. Una església neogòtica de la Santíssima Trinitat s'insinua mitjançant uns trets que simulen una cúpula. • Sobre els turons d'un cel envermellit el mateix Munch va fer la seva pròpia descripció: *"*Em vaig aturar a observar el fiord: el sol s'estava ponent i els núvols es tenyien de color vermell, vermell de sang. Vaig sentir que un crit travessava la natura, em va semblar que sentia aquest crit. Vaig pintar aquest quadre, vaig pintar els núvols com la sang de veritat. Els colors cridaven, es va convertir en el Crit del Fris de la Vida*"*.	0,50 0,50

Significat i funció:

• El progrés científic i el desenvolupament va portar la generació de Munch a no creure en l'existència de l'altra vida. La mort produeix angoixa i desesperació. El crit expressa aquesta por. Solitud, incomunicació, incapacitat d'ésser estimat

• La seva pintura sorgia dels seus estats d'ànim i de les seves emocions. *El crit* és una representació d'ell mateix. Els colors intensos l'ajuden a marcar el significat de la figura dintre del conjunt de la composició: grocs, blaus i verds. El roig del cel significa per a Munch la sang coagulada. Una llum artificial i interna accentua el dramatisme de l'obra.

• És una obra figurativa i narrativa que representa plàsticament el propi drama personal del pintor. *La malaltia, la mort i la bogeria* –circumstàncies que envoltaren la seva vida familiar durant la infantesa– van influir en la seva obra.

24. PAU 2017 · Juny · Sèrie 5 · Exercici 1 (Opció A)

Exercici 1. Opció A. *La llibertat guiant al poble*, **de Ferdinand-Victor-Eugène Delacroix**	**5 punts**
Esquema d'anàlisi	**1 punt**
Espai cronològic, històric i cultural	**1 punt**
Cronologia: 1830. **Context històric i cultural [un mínim de 4]** • Eugène Delacroix va viure els fets de la Revolució de Juliol, un aixecament popular contra el rei Carles X de França que es va conèixer com *les Tres Glorioses* en referència als tres dies que fa durar, 27, 28 i 29 de juliol del 1830. • En una situació de disputa contínua entre liberals i monàrquics mentre governava Carles X, aquest va pretendre instaurar lleis repressores i va fracassar. • A conseqüència de la revolta, va ser substituït per Lluís Felip I qui, en principi, havia de respectar més el poble en la que es va anomenar *Monarquia de Juliol* (1830-1848). • L'obra de Delacroix va viure l'acceptació i el rebuig depenent del moment polític. • Malgrat ser pintor, s'envoltà d'amics músics i literats, i freqüentà els salons literaris, on va conèixer músics, poetes i escriptors com ara Stendhal, Mérimée, Victor Hugo, George Sand, Alexandre Dumas, Baudelaire, Paganini, Frédéric Chopin, Franz Liszt o Franz Schubert.	0,20 0,80 **(0,20 c/u)**
Estil i característiques formals i compositives	**2 punts**
Estil: Romanticisme **Característiques formals i compositives [un mínim de 6]** **Anàlisi formal:** • Predomini del color sobre el dibuix. Formes obertes. **Composició:** • **Estructura piramidal:** la Llibertat al vèrtex superior i els morts a la base de la barricada. Les línies del quadre formen un triangle entre la base del quadre i la mà de la dona que sosté la bandera n'és el vèrtex. • La catedral gòtica de Notre-Dame s'alça entre **alguns edificis de París** confusos entre les bromes, a la dreta de l'observador. No pretén reproduir-los amb precisió, sinó **només que serveixin referència**.	0,20 1,80 **(0,30 c/u)**

• Mostra **diferents plans**: cossos a terra en primer pla sobre els que haurà de passar la Llibertat i, molt lluny, entre bromes, la ciutat, la qual cosa identifica un espai complex i profund. • Destaca molt el **moviment**. L'acció dels revolucionaris es desenvolupa d'esquerra a dreta i del darrere cap al davant, amb la voluntat d'engrescar l'espectador a unir-se al grup. • La **llum** és violenta en primer terme i difosa al fons quan mostra la ciutat entre núvols i pols de la pólvora. • Els **colors** són especialment contrastats: aplica el blau, el vermell i el blanc de base, com en la pintura neoclàssica, però aquí s'acompanyen de molts matisos i contrastos a més de molts altres colors. • Utilitza colors primaris, negres i pastels a més de blanc per destacar aspectes de llum intensa.	
Significat i funció	**1 punt**
Tema: • El personatge central és una dona que, amb una mà alça la bandera francesa i, a l'altra mà, hi duu una arma. Avança amb el pit a l'aire sobre la barricada mirant enrere per encoratjar els seus seguidors. • Un noi jove al seu costat va armat amb dues pistoles. Un nen s'enfila per la barricada i treu el cap. Al seu costat, un home amb un sabre sembla, pel tipus de pantalons i el davantal que porta, que és un obrer industrial. • A l'altre costat, la representació d'un home amb levita i barret de copa alta ens fa pensar que és un burgès. Alguns crítics han suggerit que podria ser el mateix Delacroix, tot i que la faixa vermella correspon a la que duien els artesans. • Els jornalers són representats per l'home moribund que jau a terra, als peus de la Llibertat. Porta un mocador al cap, la camisa, l'armilla i la faixa són els colors de la bandera republicana. • Entre els cadàvers destaca, per mitjà de la il·luminació, el que duu una camisa blanca i no duu pantalons. S'ha atribuït a Hèctor, l'heroi de la *Ilíada* d'Homer. • A la dreta, hi ha dos soldats del bàndol dels monàrquics: l'un vestit amb uniforme de campanya i l'altre, bocaterrosa amb xarreteres de color blanc. • Altres figures s'han atribuït a estudiants i sembla que es va identificar un enginyer politècnic que porta un barret bonapartista.	0,50

Significat: • Es tracta d'una pintura al·legòrica de la Revolució de Juliol de l'any 1830 a París. Hi apareixen els diferents estaments socials i les tendències que van propiciar aquests fets. • En primer terme es veu una representació al·legòrica de la Llibertat, que alhora es pot considerar la Marianne, la representant de la República Francesa, la pàtria. • El fet que mostri un pit es va interpretar com a símbol de la nutrició que la mare pàtria aporta als seus ciutadans. Duu una baioneta i una bandera francesa, la que es va implantar a partir de la Revolució. • El quadre va ser pintat poc després dels fets de París i va ser adquirit pel monarca Lluís Felip I. • Probablement és el primer quadre polític de la història de la pintura moderna. • No és un quadre històric, no representa un fet ni una situació, representa el desig de la independència nacional identificada en la dona que duu la bandera. • Al·legoria. • Al marge de la dona —que s'accepta com l'únic element al·legòric—, la resta del quadre és realista: l'estudiant en primer pla amb una boina de vellut, l'artesà amb el fusell, l'obrer amb el sabre, el pagès amb un mocador al cap impregnat de força i vitalitat. • Els personatges són tractats amb entusiasme i espontaneïtat, lluny de la fredor i la racionalitat dels quadres neoclàssics. • En aquesta pintura Delacroix se solidaritza amb la mobilització dels patriotes contra el despotisme dels Borbons francesos.	0,40
Funció: • Propagandística inicialment i després commemorativa.	0,10

25. PAU 2016 · Setembre · Sèrie 1 · Exercici 1 (Opció A)

Exercici 1. Opció A. *Els primers freds*, de Miquel Blay	**5 punts**
Esquema d'anàlisi	**1 punt**
Espai cronològic, històric i cultural	**1 punt**
Cronologia: 1892. [**S'admet finals del segle XIX**]	0,20
Context: **polític, social i cultural** Restauració monàrquica després de la Primera República [1873-74] període marcat per tres conflictes armats simultanis: la tercera guerra carlina, l'aixecament cantonal i la Guerra dels Deu Anys. Importància de la burgesia industrial catalana. Catalunya motor econòmic d'Espanya. Crisi política de finals de segle. Aparició de l'anarquisme: lluites obreres. Generació del 98: Unamuno, Valle-Inclán, Blasco Ibáñez, Pio Baroja, Azorín, etc. A Catalunya, Simbolisme i Decadentisme: Maragall, Alexandre de Riquer, Adrià Gual... Rusiñol. **Art:** Modernisme plàstic, arquitectònic i literari. El panorama de l'art en l'Espanya de final del segle XIX era relativament mediocre. El relatiu endarreriment econòmic i social del país s'afegia al predomini d'uns gustos estètics molt conservadors i marcadament limitats pels prejudicis ideològics i morals. El resultat era una creació artística no excessivament abundosa dependent d'uns encàrrecs no massa ambiciosos i marcats per uns forts convencionalismes estètics. Per imitació d'allò que es feia a París, a Madrid i a Barcelona es convocaven certàmens artístics, on es premiaven les obres i els autors guanyadors. *Primers Freds* va obtenir la Primera Medalla a l'Exposició Nacional de Madrid el 1892, on va ser unànimement lloada pels crítics i pel públic en general. El 1893 va ser exposada a Barcelona, al Cercle Artístic de Sant Lluc, i va ser també molt ben rebuda.	0,80
Estil i característiques formals i compositives	**2 punts**
Estil: Modernista [s'accepta realista/simbolista].	0,25
Característiques: [un mínim de 5]:	0,35c/u
Característiques formals: Embalum rodó. Composició tancada. Predomini de la línia corba. Gran minuciositat i realisme anatòmic: (morbidesa, plecs de la pell), Unifacialitat [un punt de vista òptim].	

L'acabat de la figura masculina és extremadament realista. Amb un domini tècnic magistral, la representació de la pell, vella i arrugada, aconsegueix un efecte molt versemblant de l'aspecte d'una persona d'edat. La figura de la nena té en canvi un acabat menys descriptiu, menys detallat, de formes arrodonides, suavitzades, com una mica evanescents o vaporoses. El tema i les característiques descrites dels personatges, manifesten una clara influència del simbolisme, innovador moviment europeu de l'època. A banda del grup en marbre exposat a Madrid, hi ha una versió autenticada i idèntica en guix, que s'exposa a Barcelona. Un dels estudis previs al grup definitiu, que preveia representar vestides les dues figures, es troba, buidat en bronze, a Olot. Les seves dimensions són molt menors (68 cm d'alçada). **Material:** Marbre.	
Tema, significat i funció	**1 punt**
Tema: El grup està format per dues figures. Un home vell, sedent, i una nena de peu dret que s'hi recolza. L'home té els músculs en tensió, les extremitats arraulides i el rostre contret per una expressió de fred intens. La nena també té aspecte de passar fred i s'aproxima al vell en cerca d'empara. L'home mira frontalment, a l'espectador. La nena dirigeix la mirada al vell, com cercant auxili d'aquest. Tal com era freqüent en el seu temps, no es tracta de la representació d'un tema extret d'un paratge literari, o un esdeveniment històric ni mitològic, sinó que s'espera que l'espectador "reconstrueixi" una història la imatge de la qual representa l'obra d'art. Hom pot iniciar d'aquesta manera un "joc" imaginatiu en el qual es tracta de reconstruir una "història" inventada l'escena de la qual s'escaigui més. Una història més o menys amanida d'elements sentimentals i melodramàtics de tipus filosòfic o moral, o simplement més banals o, fins i tot, un determinat nivell de reflexió social, per bé que en format moderat i gens compromès, respecte la dissort que acompanya la pobresa, etc.	0,40
Significat: Hom ha interpretat aquesta diversitat d'aspectes com un **manifest visual del gust de l'artista**, que associa amb l'ancianitat **l'estil "vell" (el realisme)**, que ha de desaparèixer i que **es contraposa a l'estil "nou" (el modernisme)** que, ple de joventut, s'imposarà aviat. El tema i les característiques descrites dels personatges, manifesten una clara influència del Simbolisme, innovador moviment europeu de l'època.	0,50
Funció: Decorativa.	0,10

26. PAU 2016 · Juny · Sèrie 3 · Exercici 1 (Opció A)

Exercici 1. Opció A, *Déjeuner sur l'herbe*, d'Edouard Manet	**5 punts**
Esquema d'anàlisi	1 punt
Espai cronològic, històric i cultural	**1 punt**
Cronologia: 1863. **Context**: L'anomenat *Segon Imperi* (1851-1870), capitanejat per Lluís Napoleó, va reunir totes les forces d'ordre i va suposar el desencís de tota la massa social i també dels artistes i l'adveniment de la Tercera República l'any 1870. El *Dinar campestre* va ser desestimat pel jurat del *Salon* de 1863, però va ser exposat junt amb altres obres rebutjades al *Salon des Réfusés*, convocat per ordre del mateix emperador Napoleó III. **Fets històrics i culturals**: El darrer terç de segle, l'increment dels moviments nacionals va suposar, a més de la formació del pensament nacionalista, la unificació d'Alemanya i d'Itàlia. Guerra de Secessió nord-americana (1861-1865). Primera Internacional (1864). *El Capital* de Karl Marx (1867). Primer Concili Vaticà: dogma de la infal·libilitat del papa (1869). El positivisme filosòfic d'Auguste Comte (1798-1857), que considerava l'observació i l'experiència com les úniques fonts de coneixement, incidí en el pensament dels artistes realistes, que s'enfrontaven a tota especulació subjectiva. Importància de la crítica d'art. **Auge de les exposicions universals.**	0,20 0,80
Estil i característiques formals i compositives	2 punts
Estil: Realisme **Característiques [Un mínim de CINC]**: **Anàlisi formal**: Les figures estan escassament modelades, resulten gairebé planes. L'acabat és detallat [formes tancades] en algunes zones, però en d'altres la pinzellada és completament solta i molt marcada. **Anàlisi compositiva**: Composició estructurada en tres plans horitzontals sobreposats: a sota hi ha una panera amb fruites, pa i els vestits de les dues dones; al centre, una noia nua i dos homes vestits, i darrere d'aquests, una altra dona, vestida amb roba interior, remullant-se en un rierol. Les figures s'insereixen en un triangle, de manera que es pot parlar de composició tancada i unitària. El punt de fuga es troba situat al petit tros de cel pintat a la part alta de la tela. El quadre presenta algunes deficiències formals que en l'època varen ser molt criticades: la llum té una incidència poc natural, mentre que la profunditat està defectuosament resolta, i això fa que la dona que es banya aparenti surar a l'aire. Finalment, la postura del nu resulta poc coherent. Models plàstics: *Concert campestre* de Ticià/Giorgione. *Judici de Paris* de Rafael [gravat per Raimondi].	0,25 0,35c/u

Tema, significat i funció	1 punt
Tema: L'escena es basa en una excursió campestre, costum propi de les classes mitjanes parisenques, a Argenteuil (oest de París), als boscos a la vora del Sena. Els personatges que apareixen són individus reals del cercle d'amistats de l'autor (el seu germà Gustave, l'escultor holandès Ferdinand Leenhoff, la seva esposa Susanne Manet –de soltera Leenhoff–, la model Victorine Meurent), que varen posar per a ell per a la realització del quadre. [**No es demana el nom dels personatges representats en la composició**]. L'obra va ser mal rebuda per la majoria d'entesos, tant per objeccions morals com artístiques. Moralment, es considerava de mal gust, no exactament el nu femení, atès que la pintura de l'època representava sovint nusos amb forta càrrega eròtica, però es reservaven per a uns temes que els feien admissibles (mitologia, al·legoria...). Un nu contextualitzat en la realitat quotidiana (una innocent excursió burgesa) es va veure com una mena d'apologia del llibertinatge. Artísticament, a les deficiències abans esmentades, intolerables en una època en què la perfecció tècnica es valorava molt, s'hi afegia el format del quadre, reservat per als temes "grans" i inapropiat per a temes "menors".	0,60
Significat i funció: El quadre ha estat interpretat com una mena de manifest en imatges d'allò que la pintura moderna havia de ser per a Manet. No ocultar la contemporaneïtat (personatges i vestits i costums actuals), llibertat de l'artista en el seu treball, per damunt de convencions representatives de tota mena, etc. Però Manet sabia que la seva obra provocaria escàndol, en aquest sentit l'autor pren una postura deliberadament provocadora, cosa acabarà sent molt comuna en ell. Ruptura de la perspectiva renaixentista, creació de l'espai exclusivament a través de la llum i el color	0,40

27. PAU 2016 · Juny · Sèrie 5 · Exercici 1 (Opció A)

Exercici 1. Opció A, *La vicaria*, de Marià Fortuny	**5 punts**
Esquema d'anàlisi	**1 punt**
Espai cronològic, històric i cultural	**1 punt**
Cronologia: 1867-1870.	0,20
Context històric i cultural: El segle XIX serà anomenat *el segle de les revolucions*. Després del període de guerres napoleòniques, s' inicià a partir del 1820 i fins al 1848 un conjunt de revolucions liberals i nacionalistes. Aquests moviments revolucionaris tindran com a conseqüència **la presa del poder polític per part de la burgesia, la formació de monarquies constitucionals i el sorgiment de noves nacions com Itàlia i Alemanya.** També és el període en el qual coincidiran la segona fase de la **Revolució Industrial**, la revolució dels transports (ferrocarril i vaixell de vapor) i l'expansió del colonialisme europeu amb la formació d´imperis colonials. La Revolució Industrial va atorgar el protagonisme a dues classes socials antagòniques: la **burgesia**, nova classe dominant que imposà la seva política i la seva moral, i la **classe obrera o proletariat**, que reivindicà millors condicions de vida. L'espiritualisme romàntic va quedar obsolet en una societat amb una burgesia enlluernada pel progrés tècnic i industrial i una classe obrera aclaparada per la misèria. La gran desigualtat social va afavorir la difusió de l'obra dels **primers teòrics anarquistes i socialistes**, com ara Proudhon, Marx i Engels. D'altra banda, l'espectacular expansió de la Ciència va obrir la possibilitat d'un coneixement objectiu de la realitat, com afirmava la **filosofia positivista d'August Comte**, que considerava l'observació i l'experiència com les úniques fonts de coneixement i incidien en el pensament dels artistes realistes que s'enfrontaven a tota especulació subjectiva. Els avenços en la tecnologia s'aplicaven fonamentalment a la indústria però també a la **descoberta de la fotografia i en les lleis òptiques de Chevreul**, les quals s'experimentaren en l'art plàstic. A efectes pictòrics, s'havien ampliat la gamma dels pigments minerals amb els descobriments dels pigments químics; el 1839, es van publicar els descobriments de la fotografia de Daguerre i Niepce; Hermann von Helmholtz, el 1856 va publicar *Òptica fisiològica*, obra amb la qual es va revolucionar el coneixement de les sensacions visuals. El 1859, Darwin va publicar *L'origen de les espècies per mitjà de la selecció natural*. L'art va iniciar una nova posició davant la ciència. L'art es va convertir en un procés de recerca, que vol explicar i donar coherència a la realitat. En el camp de l'art, **París es converteix en el nou centre artístic**, amb l'aparició d'importants col·leccionistes i marxants d'art com Adolphe Goupil,	0,80

qui potenciarà l'obra de Fortuny a nivell internacional. A França l'anomenat **Segon Imperi** (1851-1870), capitanejat per Napoleó III va reunir totes les forces d'ordre i va suposar el desencís de tota la massa social i també dels artistes.	
Estil i característiques formal i conceptuals	**2 punts**
Estil: realisme (s'admet preciosisme i costumisme). **Característiques: [un mínim de 5]** **Característiques formals:** Un aspecte destacable és el **virtuosisme de la pinzellada**, que es pot observar en la minuciositat dels luxosos vestits que llueixen els personatges, en els detalls del ferro forjat o en la policromia de les parets. **Predomini del color** sobre el dibuix. **Composició:** A nivell compositiu, destaquen el gran espai buit que s'estén en la part inferior del llenç, i que ajuda a potenciar la perspectiva mitjançant les línies del terra, i la col·locació del llum daurat que penja del sostre, on conflueixen les línies perspectives, i del braser, que ajuda l'artista a equilibrar visualment i pictòricament la composició. És una **composició tancada** estructurada en grups de personatges situats en diferents plans de la composició. **Línia de l'horitzó alta**, fet que afavoreix la visualització dels personatges protagonistes de l'escena.	0,50 0,30 c/u

Tema significat i funció	1 punt
Tema i significat L'acció de l'obra transcorre en una vicaria típica del segle XVIII i reflecteix una escena molt habitual en la vida social europea: el moment de la firma, per part dels contraents, de la documentació que legalitza la seva unió matrimonial. En el mateix pla horitzontal, a la dreta se situen després del nuvi, la seva dona, els familiars, una figura descamisada que demana almoina. A l'esquerra, i desvinculat de l'acció, apareix el vicari que atén a la seva taula un cavaller. Contraposat a aquesta escena principal, Fortuny pinta un segon grup de personatges més pròxims a l'espectador, que representarien al poble, tenint com referents un torero i una *manola*. La idea d'aquest tema sembla que va sorgir després d'haver visitat en diferents ocasions la sagristia de l'església de Sant Sebastià de Madrid, on el mateix artista va fer els tràmits del seu matrimoni amb Cecilia Madrazo. No obstant això, la imatge representada no il·lustra una vista real de l'esmentada església, ja que durant el llarg procés creatiu, Fortuny també es va inspirar en nombroses capelles romanes que va poder contemplar durant la seva estada a la capital italiana. L'obra, inclosa dins del gènere del *tableautin* –llenços de petit format, de factura minuciosa i evocadors de l'època del segle divuit–, s'ha vist també com la fixació de la imatge paradigmàtica d'un dels estereotips més típics de l'imaginari europeu del segle XIX, segons el qual la societat espanyola està dominada per la tradició, els costums i els usos arcaics i ancestrals. **Funció** **Quadre de col·leccionista.** Fortuny està immers en el mercat d'art i treballa per al marxant Goupil realitzant unes obres al gust de la clientela burgesa, en especial, la francesa.	0.80 0,20

28. PAU 2015 · Setembre · Sèrie 5 · Exercici 1 (Opció A)

Exercici 1. OPCIÓ A. *Els afusellaments del 3 de maig,* de Francisco de Goya	**5 punts**
Esquema d'anàlisi	**1 punt**
Espai cronològic, històric i cultural	**1 punt**
Cronologia: 1814. **Context cultural:** – L'obra de Goya, en les seves diferents etapes, representa la societat cortesana i burgesa del segle XVIII, amb la qual el pintor entra en contacte gràcies a la seva posició rellevant com a pintor de cambra del rei Carles IV. – En els ambients artístics predomina el gust per les formes neoclàssiques i academicistes. – Enfrontament entre les idees de la Il·lustració i la forta influència de l'Església. Goya optà sempre per les idees progressistes i il·lustrades. **Context històric:** – Constitució de Cadis l'any 1812. – Arribada de Ferran VII l'any 1813, un cop acabada la Guerra del Francès. – Retorn de les polítiques absolutistes per part del rei Ferran VII. – Abolició de la Constitució l'any 1814.	0,20 0,80
Estil i característiques formals i compositives	**2 punts**
Estil: neoclàssic-romàntic. [S'admet estil personal goyesc.] **Elements formals i compositius**: [**Un mínim de 5**] – Predomina el color sobre el dibuix i la paleta de tons foscos, introdueix contrastos lumínics accentuats per la taca blanca de la camisa de l'home que aixeca els braços. – La llum és un element important en la composició, ja que delimita també les dues zones de la pintura. – La composició mostra dues línies diagonals: la de la muntanya del Príncipe Pio amb el grup de civils i la del grup de soldats situats d'esquena a l'espectador. Es crea així un conjunt de gran força i dramatisme per l'escena representada. – L'estructura compositiva emmarca els personatges dins un triangle invertit, format pel grup de soldats en diagonal i el grup d'afusellats de la part esquerra del quadre. – Composició profunda amb la combinació de la perspectiva geomètrica i l'aèria. – L'escena està representada amb un gran realisme i expressivitat que mostra el moment de la mort i el que és més terrible, la seva ineludible arribada. S'introdueix d'aquesta forma un element visual temporal de l'acció. – És una representació dinàmica d'un moment brutal, els cossos es dobleguen i els rostres transmeten sentiments extrems que l'espectador pot veure de forma frontal, per contra el grup de soldats que estan d'esquena no mostren les seves fisonomies i semblen autòmats sense rostre.	0,50 0,30 c/u

Significat i funció	1 punt
Tema: – Representació dels fets succeïts a Madrid quan el poble es va rebel·lar contra les tropes napoleòniques. El moment que reflecteix el quadre és l'afusellament de les persones que havien participat en l'enfrontament del dia anterior, 2 de maig, entre el poble de Madrid i l'exèrcit invasor.	0,40
Significat: – L'escena, carregada de realisme, mostra els patriotes com a gent civil, del poble, i és un crit davant de la irracionalitat i la crueltat de la guerra, alhora que serveix de denúncia de la repressió i la violència. – Goya denuncia la irracionalitat de la guerra deshumanitzant els soldats francesos, que semblen autòmats sense rostre. – Iconogràficament, alguns autors veuen un simbolisme en la figura de l'home que aixeca els braços, que es relaciona amb la crucifixió, els colors grocs i blancs podrien representar l'Església i la llum la figura de Déu. – Altres autors donen a la llum un significat diferent: la llum és utilitzada pels assassins per matar i massacrar els rebels.	0,30
Funció: – El quadre simbolitza, per part de Goya, una denúncia de la guerra, malgrat que l'encàrrec, fet pel Consell de Regència, tenia la finalitat de "perpetuar amb els pinzells de Goya les gestes o les escenes més notables i heroiques de la gloriosa insurrecció espanyola contra el tirà d'Europa". Forma parella amb *El dos de maig* o *La càrrega dels mamelucs*, pintura de caràcter més èpic.	0,30

29. PAU 2015 · Juny · Sèrie 2 · Exercici 1 (Opció A)

Exercici 1. Opció A, *Enterrament a Ornans*, de Gustave Courbet	**5 punts**
Esquema d'anàlisi	**1 punt**
Espai cronològic, històric i cultural	**1 punt**
Cronologia: 1849-1850 [S'admet mitjan segle XIX] **Context:** L'etapa del rei **Lluís Felip d'Orleans** (1830-1848) significà a França **l'inici de la industrialització i la consolidació del capitalisme financer**. La **revolució de l'any 1848** va enderrocar Lluís Felip i pocs mesos després Lluís Napoleó Bonaparte, futur Napoleó III, va ser elegit president de la Segona República Francesa. **La Revolució Industrial** va atorgar el protagonisme a dues classes socials antagòniques: la burgesia, nova classe dominant que imposà la seva política i la seva moral, i la classe obrera, que reivindicà millors condicions de vida. L'espiritualisme romàntic va quedar obsolet en una societat amb una burgesia enlluernada pel progrés tècnic i industrial i una classe obrera aclaparada per la misèria. La gran desigualtat social va afavorir la difusió de l'obra dels primers teòrics anarquistes i socialistes, com ara **Proudhon,** amic de *Courbet que el va retratar***, Marx i Engels.** D'altra banda, **l'espectacular expansió de la ciència** va obrir la possibilitat d'un coneixement objectiu de la realitat, com afirmava la **filosofia positivista d'August Comte**. L'aparició de les **primeres fotografies [daguerrotips]** a partir dels anys 30 va reforçar la idea que hi havia una **realitat objectiva** que podia ser captada i coneguda per la ciència i la tècnica.	0,20 0,80
Estil i característiques formals , compositives i tècniques	**2 punts**
Estil: Realisme **Característiques: [Un mínim de 5]** **Característiques formals:** Predomini de la pinzellada per damunt del dibuix. **Característiques compositives:** L'obra *Enterrament a Ornans* és un llenç de grans dimensions en forma apaïsada i de composició tancada amb tots els grups de persones en relació amb el centre del quadre. El quadre presenta una **composició** bastant estàtica, gairebé sense acció. Courbet mostra l'escena sense cap tipus d'idealització. La majoria dels personatges es troben a la mateixa altura, disposats horitzontalment a manera de fris, **sense cap mena de jerarquia espacial**. L'únic element que s'eleva sobre la resta és la creu que trenca la uniformitat del paisatge del fons.	0,50 0,30 c/u

El grup no és homogeni ni el seu repartiment és simètric. A l'esquerra, apareixen la majoria de les autoritats civils i eclesiàstiques, recognoscibles pels seus vestits, i a la dreta, la resta del poble, familiars i veïns. **La gamma cromàtica és reduïda**. L'artista utilitza una paleta de tonalitats fosques i sòbries que mostra una clara influència del cromatisme de la pintura holandesa i espanyola del segle XVII, que havia contemplat al Museu del Louvre. **El protagonisme del negre desafia les normes acadèmiques de l'època i evidencia la gravetat de l'escena**. Tons ocres, verds i grisos dominen en el paisatge del fons. La possible monotonia cromàtica es trenca amb els blancs i vermells que apareixen en diferents parts del quadre. **La llum no busca atorgar dramatisme a l'escena, sinó que utilitza els efectes del clarobscur per donar corporeïtat a les figures**. Contrasta la banda esquerra, més lluminosa, amb una banda dreta enfosquida per les vestidures negres de les dones. La llum del capvespre accentua la solitud del paisatge. El tractament de la llum reflecteix l'estudi de les obres de Caravaggio i Rembrandt . **Tècnica**: Oli sobre tela. L'oli és una tècnica pictòrica que consisteix a dissoldre els pigments en un aglutinant com l'oli de llinosa. Aquesta tècnica permet gran varietat d'efectes pictòrics i rectificacions.	
Significat i funció	**1 punt**
Significat*:* L'originalitat d'aquesta obra rau en la manera de tractar el tema: un romàntic l'hauria idealitzada per ressaltar el dramatisme i el dolor dels protagonistes; el respecte a la iconografia cristiana obligaria a representar aquest enterrament tal com "hauria de ser". Però el realisme tracta l'escena com "realment és", no sense un cert to de denúncia provocadora. Els personatges d'aquest llenç eren habitants d'Ornans que van acceptar ser retratats per Courbet. Els representa amb la mateixa disposició utilitzada en aquells temps dins dels temples, separats els homes a l'esquerra, de les dones a la dreta. A partir de dades dels arxius municipals i d'actes notarials, els historiadors han pogut donar nom a gran part dels personatges. **Funció:** El 1855, any de l' Exposició Universal, el jurat acceptà una sèrie d'obres de Courbet, però rebutjà dues de les més importants per al pintor: *Enterrament a Ornans* i *L'estudi del pintor*, pel seu caràcter programàtic del nou estil que trencava amb les normes artístiques i temàtiques que defensava la Acadèmia. Courbet les exposà finalment en una barraca que ell va construir davant de l'entrada de l'Exposició.	0,80 0,20

30. PAU 2014 · Setembre · Sèrie 5 · Exercici 1 (Opció A)

Exercici 1. OPCIÓ A. *Impressió,Sol ixent*. de Claude Monet	**5punts**
Esquema d'anàlisis	**1 punt**
Espai cronològic, històric i cultural.	**1 punt**
Cronologia: 1872 **Context històric i cultural** [**un mínim de 5 característiques**] Revolució industrial. Lluites obreres. París com a centre d'art en substitució de Roma. Trencament amb l'Acadèmia. Ruptura amb els *Salons* Nou col·leccionisme. Recerca de noves solucions plàstiques. Impressionisme. Avanços de la ciència:: llei del contrast simultani de Michel Eugène Chevreul Aparició de la fotografia.	0,25 0,75 [0.15 c/u]
Estil i característiques formals i compositives	**2 punts**
Estil: Impressionisme **Característiques [Un mínim de 5 característiques]** Formes obertes o pictòriques Absència de dibuix Trencament de la representació acadèmica Us de colors complementaris Coneixement de la llei del contrast simultani de Michel 'Eugène Chevreul que afirma que dues tonalitats complementaries fa que la intensitat de totes dues sigui més gran, cosa que permet abandonar el sistema tradicional de clarobscur. Absència del negre	0,50 0,30 c/u

Significat i funció	1 punt
Significat; Vista del port de Le Havre on Monet va passar la seva joventut. Captació dels reflexos de la llum damunt de l'aigua Captació de la presencia i la influencia de l'atmosfera en la natura **Funció:** Decorativa	0,75 0,25

31. PAU 2014 · Juny · Sèrie 3 · Exercici 1 (Opció B)

Exercici 1. OPCIÓ B. *Església de la Madeleine*, de Pierre Alexandre Vignon i Jean-Jacques Marie Huvé	**5 PUNTS**
Esquema d'anàlisis	**1 punt**
Al marge de l'anàlisi que proposem, cal fixar-se en l'adequació de l'esquema proposat per l'alumne al seu comentari de l'obra.	
APLIQUEU AQUEST ESQUEMA.....	**4 punts**
Espai cronològic, històric i cultural.	**1 punt**
Cronologia: 1806-1842 **Context històric i cultural**: [**un mínim de quatre característiques. 0.20 c/u**] L'ample cronologia de l'obra la situa entre els ideals neoclàssics i els romàntics des de l'imperi napoleònic fins el regnat de Lluis Felip I. A l'època napoleònica, l'art Neoclàssic va prendre un tret molt més classicista en el que anomenem l'Estil Imperial. Napoleó amb aquest retorn a l'antiguitat de llenguatge racionalista, ordenat i geomètric, transmetia ideals de justícia, honor i patriotisme. L'època de Napoleó fou la més fecunda fent construccions classicistes i es fa evident la intenció d'identificar Napoleó amb els emperadors romans. Posteriorment, al llarg del segle XIX la crisi religiosa, les revolucions liberals i econòmiques van suposar el triomf del Romanticisme com a resposta a la reacció burgesa que havia originat el neoclassicisme. Apareix la novel·la realista amb Victor Hugo.. La Revolució de Juliol fou una sublevació popular contra el rei Carles X de França que es va conèixer com les Tres Glorioses en referència als tres dies, 27,28 i 29 de juliol de 1830. En una situació de contínua disputa entre liberals i monàrquics mentre governava Carles X, aquest va pretendre instaurar lleis repressores i va fracassar. A conseqüència de la revolta va ser substituït per Lluís Felip I qui, en principi, havia de respectar més el poble en la que es va anomenar Monarquia de Juliol (1830-48). Els arquitectes neoclàssics sabien que un nou ordre social exigia un nou ordre de la ciutat, i tots els seus projectes es van inscriure en un pla de reforma urbanística. La nova ciutat havia de tenir, com l'antiga, els seus monuments però l'arquitecte havia de preocupar-se també del desenvolupament social i funcional. Es van construir esglésies a la manera dels temples clàssics, però també escoles, museus, hospitals, mercats, duanes, ports, carrers, places..	0,20 0,80

Estil i característiques constructives i espacials	2 punts
Estil: Neoclàssic [s'admet neoclàssic / neobarroc] **Característiques [un mínim de 5]** **Espai exterior: Temple clàssic, octàstil, perípter, amb columnes d'ordre corinti**. Com a element de suport, aquestes columnes corínties, de 20 metres d'alçada s'aixequen damunt un pòdium de 7 metres, amb 28 graons, situat a la façana principal. Quant a la **decoració exterior**, cal destacar-ne la **temàtica religiosa** present en el fris i en els frontons i cal subratllar-ne el tema del Judici final en el frontó de la façana. Una porta de bronze amb baixos relleus inspirats en els deu Manaments ens condueix a l'interior.. Exteriorment, les columnes d'ordre corinti amb base, fust estriat i capitell amb fulles d'acant **El sostre es tanca amb una coberta de dos aiguavessos.** L'aspecte exterior és el d'un gran **temple clàssic, combinant solucions gregues (columnata) i romanes (pòdium, escalinata, ordre corinti**). El fris i els frontons estan esculpits amb escenes religioses. Destaca el frontispici de la façana principal, el qual mostra una representació del Judici Final obra de l'escultor Henri Lemaire (1798-1880) i acabat el 1833. **Espai Interior** Interiorment és una enorme i obscura cel·la decorada amb marbre, daurats i escultures. Al final d'aquesta llarga nau voltada amb cúpules sobre petxines localitzem un absis decorat amb un fresc on Crist i la *Madeleine* són acompanyats per personalitats històriques del temps de Napoleó. **L'espai interior és de planta rectangular d'una sola nau elevada i absis semicircular amb una coberta voltada configurada per tres trams quadrats amb tres cúpules sobre petxines**. L'obra evoca un gegantesc panteó, més similar a unes termes romanes que amb la tradicional disposició d'una església.	0,50 0,30 c/u
Significat i funció	**1 punt**
Significat; Tot l'exterior de l'edifici és un símbol de recuperació de l'època clàssica. La pedra com a material, així com les columnes, donen un aire de solidesa i noblesa. Aquesta aclaparadora solidesa ens pot assenyalar que Napoleó utilitza el Neoclassicisme com a símbol de glòria i immortalitat. **Funció**: Originalment era un temple laic per guardar-hi els trofeus i les banderes agafades als enemics que esdevé un edifici religiós. Actualment és una església cristiana dedicada a Maria Magdalena	0,75 0,25

32. PAU 2014 · Juny · Sèrie 4 · Exercici 1 (Opció B)

Exercici 1. OPCIÓ B. *El pensador*, d'Auguste Rodin	**5 punts**
Esquema d'anàlisis	1 punt
Al marge de l'anàlisi que proposem, cal fixar-se en l'adequació de l'esquema proposat per l'alumne al seu comentari de l'obra.	
Espai cronològic, històric i cultural	1 punt
Cronologia: 1880-1900. **Context històric i cultural:** Revolució industrial. Fi de segle. Lluites obreres. París com a centre d'art en substitució de Roma. A Espanya generació del 98 Trencament amb l'Acadèmia. Nou col·leccionisme. Recerca de noves solucions plàstiques. Arquitectura: Modernisme; Art Nouveau; Modern Style; Liberty... Pintura: Simbolisme; Postimpressionisme	0,25 0,75
Estil i característiques formals i compositives	2 punts
Estil: Impressionisme. S'accepta realisme, modernisme i simbolisme. **Característiques** [un mimin de 5] Figuració realista amb forta expressivitat. Modelatge amb els dits el que dóna la impressió d'imprecisió o inacabat. Embalum rodó. Multifacialitat. Tècnica: fosa (cal explicar la tècnica.). Material: bronze	0,50 0,30 c/u
Significat i funció	1 punt
Significat: Representa Dante, obra que havia de rematar l'anomenada *Porta de l'Infern*, obra d'uns 30 metres d'alçada). Referència a la Divina Comèdia,però finalment quedà com a obra autònoma. **Funció**: Crear una gran porta pel Museu d'Arts Decoratives de Paris. Donar a la ciutat moderna monuments moderns.	0,75 0,25

33. PAU 2013 · Setembre · Sèrie 1 · Exercici 1 (Opció A)

OPCIÓ A

Exercici 1

Obra 1: *El dinar campestre*, d'Édouard Manet.

Cronologia: 1863.

Context: Segon Imperi francès amb Napoleó III, proper a l'adveniment de la Tercera República l'any 1870. *El dinar campestre* va ser desestimat pel jurat del *Salon* de 1863, però va ser exposat junt amb altres obres rebutjades al *Salon des Réfusés*, convocat per ordre del propi Emperador Napoleó III.

Fets històrics i culturals: Guerra de Secessió nordamericana (1861-1865). Primera Internacional (1864). *El Capital* de Karl Marx (1867). Primer Concili Vaticà: dogma de la infal·libilitat del Papa (1869). Importància de la critica d'art.

Estil: Realisme

Anàlisis formal: Les figures estan escassament modelades, resultant gairebé planes. L'acabat és detallat [formes tancades] en algunes zones, però en d'altres la pinzellada és completament solta i molt marcada.

Composició estructurada en tres plans horitzontals sobreposats: a sota hi ha una panera amb fruites, pa i els vestits de les dues dones; al centre, una noia nua i dos homes vestits, i darrera d'aquests, una altra dona, vestida amb roba interior, remullant-se en un rierol. Les figures s'insereixen en un triangle, de manera que es pot parlar de composició tancada i unitària. El punt de fuga es troba situat al petit tros de cel pintat a la part alta de la tela.
El quadre presenta algunes deficiències formals que en l'època varen ser molt criticades: la llum té una incidència poc natural, mentre que la profunditat està defectuosament resolta, i això fa que la dona que es banya aparenti surar a l'aire. finalment, la postura del nu resulta poc coherent.

Models plàstics: Concert campestre de Ticià.

Tema: L'escena es basa en una excursió campestre, costum propi de les classes mitjanes parisenques, a Argenteuil (oest de París), als boscos a la vora del Sena. Els personatges que apareixen són individus reals del cercle d'amistats de l'autor (el seu germà Gustave, l'escultor holandès Ferdinand Leenhoff, la seva esposa Susanne Manet –de soltera Leenhoff-, la model Victorine Meurent) que varen posar per ell per a la realització del quadre.

No es demana el nom dels personatges representats en la composició.

L'obra va ser mal rebuda per la majoria d'entesos, tant per objeccions morals com artístiques. Moralment, es considerava de mal gust no exactament el nu femení atès que la pintura de l'època representava sovint nus amb forta càrrega eròtica, però es reservaven per a uns temes que els feien admissibles (mitologia, al·legoria...). Un nu contextualitzat en la realitat quotidiana (una innocent excursió burgesa) es va veure com una mena d'apologia del llibertinatge. Artísticament, a les deficiències abans esmentades, intolerables en una època en què la perfecció tècnica es valorava molt, s'hi afegia el format del quadre, reservat pels temes "grans" i inapropiat per a temes "menors".

Significat: El quadre ha estat interpretat com una mena de manifest en imatges d'allò que la pintura moderna havia de ser per Manet. No ocultar la contemporaneïtat (personatges i

vestits i costums *actuals*), llibertat de l'artista en el seu treball, per damunt de convencions representatives de tota mena, etc. Però Manet sabia que la seva obra provocaria escàndol, en aquest sentit l'autor pren una postura deliberadament provocadora, cosa després molt comú en ell.

Puntuació: Es valorarà específicament no tant la quantitat de coneixements sobre l'obra concreta que es proposa sinó l'aplicació ordenada i coherent de l'esquema proposat.

L**a primera i la segona qüestió del primer exercici estan íntimament relacionades**. Un comentari que no tingui res a veure o molt poc amb l'esquema es considerarà que no respon la pregunta formulada a la segona qüestió del primer exercici. El corrector, malgrat la no adequació a l'esquema, haurà de valorar allò que l'alumne aporta referent a:

cronologia i context històric i cultural [**0'50 punts**];
estil [**0'50 punts**];
característiques compositives i formals [**2 punts**];
tema i significat [**1 punt**].

La NO ADEQUACIÓ resta 1 punt i mig i s'ha d'indicar clarament pel corrector al costat de la nota.

34. PAU 2013 · Juny · Sèrie 4 · Exercici 1 (Opció A)

SÈRIE 4

Exercici 1

Obra 1: *Nit estrellada,* de Vincent van Gogh

a) **Context:** 1889. Estil postimpressionista L'obra va ser realitzada en un moment en que a França s'estava portant a terme, per part d'una sèrie d'autors nous, una revisió de l'impressionisme, Aquests pintors experimentaran un nou concepte de la pintura i donaran lloc a diferents tendències que seran precursores de les avantguardes dels segle XX. Van Gogh entra en contacte amb els cercles impressionistes, però trobarà el seu propi camí que li portarà a desenvolupar una obra fortament expressiva i plena de força i color.

b) **Estil:** postimpressionista**.** La *Nit d'Estrelles* pren com a base la vista que Van Gogh tenia des de la seva habitació, a l'asil psiquiàtric prop de Saint-Rémy, a la Provença: un camp de blat amb les muntanyes al fons; afegeix els elements que li convenen, que són el xiprer i el poble amb l'església. És un paisatge nocturn, que manifesta l'interès de van Gogh per la expressió dels colors de la nit, a més del sentit d'aquesta com a temps de misteri, solitud i angúnia. **Anàlisi formal:** Simbiosi de color i dibuix. **Característiques compositives:** S'estructura en dues parts ben diferents: a baix està la terra, amb el poble, del que destaca l'agulla de l'església; hi ha llum a algunes finestres; a dalt hi ha el cel, amb la lluna i les estrelles, irradiant la seva llum des d'unes formes circulars; el firmament és molt dinàmic, amb uns fluxos ondulants que es combinen entre sí; la claredat que envolta la carena podria ser la primera llum del matí. Un xiprer, a l'esquerra, estableix el primer pla, donant l'efecte de la profunditat, i uneix les dues parts, de terra i cel. El pintor ha usat la pinzellada que li és característica, dibuixant clarament cada traç, entonant el quadre en la gama dels blaus i verds, i donant-li, contrastant, als focus de llum, a cases i astres, un groc ben viu. Aquest traç va cobrint la tela, com teixint-la amb puntades que van formant les diferents coses, fent ritmes diferents, que són circulars pels astres, ondulants pel firmament, de tirabuixons per la vegetació del fons, de traços rectes per les cases, i serpentejants i verticals pel xiprer. Aquesta composició li dona al conjunt un caràcter vibrant, decidit i esvelt.
Així doncs, xiprer, poble i també la posició de les estrelles (que no són les de maig de 1889, quan Van Gogh les va pintar) resulten de la voluntat creadora de l'artista i no una dada del paisatge; és més, l'església té el perfil de les holandeses, fent memòria del Nord, i és molt diferent de la que hi ha a Saint- Rémy.

c) **Significat** El paisatge provençal seran l'element que Vincent Van Gogh va fer servir per expressar la seva lluita íntima que acabarà amb el seu suïcidi, el juliol de 1890. Va arribar a la regió al febrer de 1888, buscant nous camins per la seva pintura; va patir una greu crisi nerviosa el desembre següent i va acceptar l' internament a l'asil psiquiàtric de Saint Paul de Meusole, prop de Saint-Rémy, on va passar un any; a la sortida va tornar al Nord de França on es va suïcidar, dos mesos després.. La natura i l'agricultura no solament li serveixen per expressar la seva percepció d'un món primordial i pur, diferent de la realitat moderna contaminada, sinó també el seu drama religiós. L'artista pinta buscant consol i deixant aquí de costat els assumptes tradicionalment usats, que són els extrets de l'Escriptura. Olivera, xiprer, camp i cel, això és, els elements de la natura, són les limitades eines formals que Van Gogh explota per donar cos al seu estat d'ànim. Alhora les estrelles, llunyanes, misterioses, dinàmiques, i el firmament, que no té límits i és el lloc

de Déu, li serveixen per expressar l'anhel religiós de forma innovadora, amb un element de la natura; el pintor, a una de les seves cartes, diu cercar una pintura *que pugui donar consol*, però sense tornar *al romanticisme o a les idees religioses.*
Una altre interpretació ens parla d'un cel apocalíptic que contrasta amb la pau del poble. El cel representa els seus moments de desesperació i les seves crisis nervioses de les que era conscient, i el poble els moments de pau entre crisi i crisi
Funció: En aquest quadre l'artista ha aconseguit donar forma a la seva crisi íntima, que té un component religiós important, mitjançant una temàtica, els paisatges, aparentment seculars; Van Gogh, com a home del seu temps, busca en la natura les respostes que, a les seves qüestions sobre l'infinit, la vivència religiosa tradicional no pot donar.

Es valorarà específicament no tant la quantitat de coneixements sobre l'obra concreta que es proposa sinó l'aplicació ordenada i coherent de l'esquema proposat. L**a primera i la segona qüestió del primer exercici estan íntimament relacionades**. Un comentari que no tingui res a veure o molt poc amb l'esquema es considerarà que no respon la pregunta formulada a la segona qüestió del primer exercici. El corrector, malgrat la no adequació a l'esquema, haurà de valorar el que l'alumne aporta referent a cronologia, context històric i cultural [**0'50 punts**]; l'estil [**0'50 punts**]; característiques [**2 punts**]; significat [**0'70 punts**] i funció[**0'30 punts**].

La NO ADEQUACIÓ resta 1 punt i mig i s'ha d'indicar clarament pel corrector al costat de la nota.

35. PAU 2013 · Juny · Sèrie 4 · Exercici 1 (Opció B)

OPCIÓ B

Exercici 1

Obra 1: Palau de la Música Catalana de Lluís Domènech i Montaner.

a) **Context:** 1905- 1908. Paper de la burgesia industrial catalana. Modernisme arquitectònic. Catalanisme. Conflictes socials. Anarquisme.

b) **Estil**: Modernisme. **Característiques**: Suport amb columnes de ferro. Coberta de vidre. **Materials**: ceràmica, maons, terrissa; rajola. **Espai**: **A**/ accessos; **B**/ l'auditori i **C**/ escenari. Paper important d'integració de les arts, principalment l'escultura. Valor de les arts aplicades o industrials.

c) **Iconografia:** Al·legoria de la cançó popular amb la representació del mon de la llar i del treball i presidit per Sant Jordi. A la façana principal un mosaic amb la Balanguera, flanquejada pels cantaires de l'Orfeó, amb les muntanyes de Montserrat al fons en referència a la Pàtria Catalana. A l'interior obres de Pau Gargallo amb els bustos d'Anselm Clavé(música popular) i Beethoven (música culta). A l'escenari figures femenines tocant instruments i escultures de Gargallo representant les *Walkiries* de Wagner.

Significat: Caràcter simbòlic en referència a la cultura popular i a la Pàtria Catalana, alhora que símbol de la pujança de Catalunya. **Funció**: Seu de l'Orfeó Català. Sala de concerts.

Es valorarà específicament no tant la quantitat de coneixements sobre l'obra concreta que es proposa sinó l'aplicació ordenada i coherent de l'esquema proposat. L**a primera i la segona qüestió del primer exercici estan íntimament relacionades**. Un comentari que no tingui res a veure o molt poc amb l'esquema es considerarà que no respon la pregunta formulada a la segona qüestió del primer exercici. El corrector, malgrat la no adequació a l'esquema, haurà de valorar el que l'alumne aporta referent a la cronologia, context històric i cultural [**0'50 punts**];a l'estil [**0'50 punts**];a les característiques [**2 punts**];al significat [**0'70 punts**] i a la funció[**0'30 punts**].

La NO ADEQUACIÓ resta 1 punt i mig i s'ha d'indicar clarament pel corrector al costat de la nota.

36. PAU 2012 · Setembre · Sèrie 4 · Exercici 1 (Opció B)

OPCIÓ B

Exercici 1

Obra 1: *Els primers freds,* de Miquel Blay

a). Cronologia:. 1892. **Context:** Importància de la burgesia industrial catalana. Crisi política de finals de segle. Generació del 98. Modernisme plàstic, arquitectònic i literari. El panorama de l'art en l'Espanya d'acabaments del SXIX era relativament mediocre. El relatiu endarreriment econòmic i social del país s'afegia al predomini d'uns gustos estètics molt conservadors i marcadament limitats pels prejudicis ideològics i morals. El resultat era una creació artística no excessivament abundosa dependent d'uns encàrrecs no massa ambiciosos i marcats per uns forts convencionalismes estètics.

Per imitació d'allò que es feia a París, a Madrid i a Barcelona es convocaven certàmens artístics, on es premiaven les obres i els autors guanyadors. *Primers Freds* va obtenir la Primera Medalla a l' *Exposición Nacional* de Madrid el 1892, on va ser unànimement lloada pels crítics i pel públic en general. El 1893 va ser exposada a Barcelona, al Cercle Artístic de Sant Lluc i va ser també molt ben rebuda, cosa que va significar un estímul per l'orgull patriòtic, atès que l'autor era català.

b). Estil: Modernisme [s'accepta Realista/simbolista].

c). Característiques: Tema quotidià, però la nuesa l'allunya del realisme anecdòtic. **Material**: marbre. **Aspectes visibles:** Embalum rodó. Composició tancada. Predomini de la línea corba. Gran minuciositat i realisme anatòmic: (morbidesa, plecs de la pell), unifacialitat.

L'acabat de la figura masculina és extremadament realista. Amb un domini tècnic magistral, la representació de la pell, vella i arrugada, aconsegueix un efecte molt versemblant de l'aspecte d'una persona d'edat. La figura de la nena té en canvi un acabat menys descriptiu, menys detallat, de formes arrodonides, suavitzades, com una mica evanescents o vaporoses. Hom ha interpretat aquesta diversitat d'aspectes com un manifest visual del gust de l'artista, que associa a l'ancianitat l'estil "vell" (el realisme), que ha de desaparèixer i que es contraposa a l'estil "nou" (el modernisme) que, ple de joventut, s'imposarà aviat. El tema i les característiques descrites dels personatges, manifesten una clara influència del Simbolisme, innovador moviment europeu de l'època.

A banda del grup en marbre exposat a Madrid, existeix una versió autenticada i idèntica en guix, que s'exposa a Barcelona. Un dels estudis previs al grup definitiu, que preveia representar vestides les dues figures, es troba, buidat en bronze, a Olot. Les seves dimensions són molt menors (0,68m).

d). Temàtica, significat, funció.

Temàtica: El grup està format per dues figures. Un home vell, sedent i una nena de peu dret que se li recolza. L'home té els músculs en tensió, les extremitats arraulides i el rostre contret per una expressió de fred intens. La nena també té aspecte de passar fred i s'aproxima al vell en cerca d'empara. L'home mira frontalment, a l'espectador. La nena dirigeix la mirada al vell, com cercant auxili d'aquest.

Tal com era freqüent en el seu temps, no es tracta de la representació d'un tema extret d'un paratge literari, o un esdeveniment històric ni mitològic, sinó que s'espera que l'espectador "reconstrueixi" una història la imatge de la qual representa l'obra d'art. Hom pot iniciar d'aquesta manera un "joc" imaginatiu en el que es tracta de reconstruir una "història" inventada l'escena de la qual s'escaigui més. Una història més o menys amanida d'elements sentimentals i melodramàtics de tipus filosòfic o moral, o simplement més banals o, fins i tot, un determinat nivell de reflexió social, per bé que en format moderat i gens compromès, respecte la dissort que acompanya la pobresa, etc. **Significat:** Hom ha interpretat aquesta diversitat d'aspectes com un manifest visual del gust de l'artista, que associa a l'ancianitat l'estil "vell" (el realisme), que ha de desaparèixer i que es contraposa a l'estil "nou" (el modernisme) que, ple de joventut, s'imposarà aviat. El tema i les característiques descrites dels personatges, manifesten una clara influència del Simbolisme, innovador moviment europeu de l'època. **Funció:** Decorativa

Es valorarà específicament no tant la quantitat de coneixements sobre l'obra concreta que es proposa sinó l'aplicació ordenada i coherent de l'esquema proposat. L**a primera i la segona qüestió del primer exercici estan íntimament relacionades**. Un comentari que no tingui res a veure o molt poc amb l'esquema es considerarà que no respon la pregunta formulada a la segona qüestió del primer exercici. El corrector, malgrat la no adequació a l'esquema, haurà de valorar el que l'alumne aporta referent a cronologia. context històric i cultural [**0'50 punts**]; l'estil [**0'50 punts**]; característiques [**2 punts**]; significat [**0'50 punts**] i funció[**0'50 punts**].

La NO ADEQUACIÓ resta 1 punt i mig i s'ha d'indicar clarament pel corrector al costat de la nota.

Obra 2: Aqüeducte de Segòvia.

a) **Cronologia:** Entre 90-105**. Context:**Atesa la impossibilitat de governar un territori tan gran s'opta per un nou sistema polític, liderat per un emperador i es divideix el territori en províncies. Solida estructura social, juridica -dret romà-, política i comercial. [**No es obligatori parlar d'autoria**]És un misteri el nom de l'arquitecte responsable de la construcció de l'aqüeducte de Segòvia, si bé, segons sembla, el seu nom constava en la inscripció que, amb prou feines pot llegir-se avui en dia sobre les tres arcades més altes. El que si s'ha pogut determinar, amb més o menys exactitud, a partir dels orificis de les grapes que en l'època varen aguantar les lletres de bronze que formaven la inscripció commemorativa, és la llegenda "IMP [ERATOR] NERVA CAESAR". Aquesta dada, descoberta pel professor Blanco Freijeiro, permetria datar l'aqüeducte durant el breu mandat d'aquest emperador l'any 97, si bé altres estudis avancen la data al 90, en temps de Domicià, o bé el retarden fins els primer anys del segle II, en època de Trajà.

NOTA: Es possible que algun alumne hagi estudiat l'aqüeducte de Tarragona. S'accepta la cronologia i context d'aquest.

Puntuació: Cronologia **[0'30 punts].** Context **[0'70 punts]**

b) **Estil**: Romà imperial. **Característiques:** Art al servei de l'ostentació del poder. Construcció de grans edificis públics i privats a totes les ciutats conquerides. Art hereu de la civilització grega. Arquitectura: Arc de mig punt, volta de canó i volta d'aresta romana. Dos ordres arquitectònics nous: toscà i compost. Funcionalitat i tècnica per damunt dels aspectes estètics. Decoració de les cases amb pintures i mosaics. Noves tipologies: basílica, amfiteatre, termes…Arquitectura de serveis: ponts, aqüeductes, vies, cloaques…Escultura: Potenciació del monument –arcs de triomf, columnes commemoratives, estàtues eqüestres. Realisme en els retrats.

Puntuació: Estil [**0'25 punts**]. 5 característiques [**0'15 c/u**]

c) **Descripció formal:** L'aqüeducte s'inicia a uns 16 km als afores de la ciutat, a la serra de Guadarrama, d'on pren l'aigua del cabal del riu Frío. Des d'allà en surt un canal de 30 cm de diàmetre que es dirigeix en suau descens i, en alguns trams sota terra, fins a una torre (El Caserón) construïda a la ciutat de Segòvia, i que s'encarregava d'eliminar la possible brutícia acumulada. A partir d'aquí s'inicia la part visible i arquitectònica de l'aqüeducte dividida en dos grans trams: un primer construït a partir de 78 arcs de mig punt que van prenent alçada gradualment fins arribar a la plaça de Díaz Sanz; i un segon tram amb 44 arcades dobles sobreposades, i que en l'època romana desembocava l'aigua a un estany. En total són 728 m de longitud, amb una alçada mínima de 7 m i una màxima de 29, a la plaça del Azoguelo. L'arqueria superior es manté sempre invariable, no obstant, els pilars de l'arqueria inferior varien la seva mida segons les irregularitats del terreny. **Materials:**Tots els arcs estan construïts amb grans carreus de pedra granítica tallats de manera tosca i units els uns amb els altres sense cap tipus d'argamassa que ajudi en la seva d'adherència, a excepció de l'*opus caementicium* utilitzat a l'àtic on hi ha la canalització de l'aigua. A sobre de la inscripció commemorativa, avui desapareguda, situada al capdamunt dels tres arcs inferiors de major alçada, s'hi obren dos nínxols a banda i banda, que en

època romana guardaven imatges de déus pagans o del mateix emperador. En el seu lloc, actualment, es troben dues imatges de la Mare de Déu i sant Sebastià.

NOTA: Igual que a l'apartat a)

Puntuació: Descripció formal **[0'70 punts].** Materials **[0'30 punts]**

d) Significat i funció: Aquest aqüeducte fou construït per tal de proveir d'aigua la part alta de la ciutat de Segòvia, on s'hi havia construït un estratègic enclavament militar romà. Després d'una rehabilitació i petita adaptació, l'aqüeducte continua en funcionament. **Llegenda**: Com ha succeït amb altres obres d'enginyeria d'època romana, existeix una llegenda medieval que atribueix la seva construcció al diable. Segons la tradició, una noia, cansada d'haver de pujar l'aigua cada dia fins a la part alta de la ciutat on vivia, va fer un pacte amb Lucífer: si ell podia construir en una sola nit un pont capaç de dur l'aigua, ella li donaria la seva ànima. Quan al diable era apunt de col·locar l'última pedra, el gall cantà, salvant així la funesta juguesca de la jove.

Puntuació: Significat i funció [**0'80 punts**]. Llegenda[**0'20 punts**]

e) Teatre, amfiteatre, circ, basílica,termes, temple, ponts.....

Obra 3: *Tríptic del Jardí de les delícies*, de El Bosch

a) **Cronologia:** 1500-1505.[**S'admet inicis segle XVI**]. **Context:**Flandes territori de la Corona Espanyola. Regnat de Isabel de Castella i Ferran I d'Aragó. Roma centre del poder religiós i cultural. Paper repressor de la Inquisició. Conquesta de territoris d'ultramar per Espanya i Portugal. Tractat de Tordesillas.

Puntuació; Cronologia [**0'30 punts**]. Context [**0'70 punts**]

b) **Estil:** Gòtic flamenc. **Característiques:**Exuberància ornamental. A Itàlia Renaixement i a la resta d'Europa Gòtic. Noves tipologies arquitectòniques: palaus, drassanes, llotges, Escultura detallista. Auge dels púlpits esculpits i dels sepulcres orants o sedents. A la pintura detallisme i cripticisme.

Puntuació: Estil [0'25 punts] 5 característiques [**0'15 punts c/u**]

c) **Característiques formals:**Predomini del dibuix i gran minuciositat de pinzellada. **Llum i color**:Estan al servei del missatge: així els tons blanc, verds i grocs dominen la taula de la dreta i la central. En canvi a l'Ínfern utilitza el vermell i tonalitats més opaques i fosques, sobretot en la segona i tercera franja, per expressar la por i el terror.
Característiques compositives:Conjunt format per tres taules [tríptic]. La de l'esquerra [El Paradís] al igual que la central [pròpiament el Jardí de les delícies] s'articulen al voltant d'un eix central: composició simètrica, fet menys evident a la taula de la dreta [l'Infern]. Composició en grups individualitzats. Composició , tant a la taula central com a les taules laterals, en franges paral·leles que permet una gran profunditat visual. Línea de l'horitzó alta per facilitar la correcta visió de tots els elements. **Tècnica:** oli sobre taula.

Puntuació: Característiques formals. [**0'40 punts**]. Característiques compositives [**0'40 punts**]. Tècnica [**0'20 punts**]

d) **Tema:** A la taula central el pintor escenifica un dels set pecats capitals: la luxúria. Apareixen un gran nombre de dones i homes despullats amb actituds lascives i sexuals evidents, que s'acompanyen de fruites silvestres com les cireres, els gerds, les maduixes o el raïm, símbols de la luxúria; les pomes que simbolitzen els pits de la dona, i els peixos, que son una al·legoria fàl·lica. En un segon pla, al voltant del llac de la Joventut, giren els vicis i al fons es representa l'estany de l'adulteri. A la taula de l'esquerra s'hi representa la creació d'Eva- origen del pecat -amb Adan. A la taula de la dreta s'hi presenten els càstigs de l'Infern, habitat per criatures grotesques i ple de maquines de tortura. Quan el tríptic es tanca, les dues taules laterals, pintades en grisalla, formen la imatge del tercer dia de la creació del mon, representat dins una esfera de vidre com a símbol de la fragilitat. A dalt a l'esquerra Déu Pare sosté un llibre amb la inscripció: "Ell ho va dir i tot es va fer. Ell ho va manar i tot va ser creat". **Significat**:El tríptic mostra de manera al·legòrica que els plaers de la vida son efímers i que les conseqüències de deixar-s'hi portar son el sofriment, la desgracia i la impossibilitat de ser feliç. **Funció:** Didàctica i moralitzant.

Puntuació: Tema **[0'60 punts].**Significat **[0'20 punts].** Funció **[0'20 punts]**

e) **políptic**:retaule de pintura, escultura o orfebreria que està format per més de tres compartiments, que s'articulen sobre un de central de manera que es poden tancar com un llibre.
grotesc:motiu decoratiu, molt emprat en el Renaixement, format per éssers fantàstics, vegetals i animals entrellaçats i combinats entre si.
volta de canó: volta la coberta de la qual és generada per una mitja circumferència.
planta de creu grega: planta en forma de creu, normalment d'una església, en la qual els quatre braços que la configuren tenen la mateixa mida.
intradós:superfície còncava i interior d'una volta o d'un arc.

Puntuació:1resposta[**0'4 punts**].2respostes [0'7 punts].3 respostes [**1 punt**]

Obra 4: *L'Escola d'Atenes*, de Rafael

a) **Cronologia:**1510-1511.**Context**:Poder polític i cultural de la Roma papal. Papa Mèdici, Juli II. Humanisme. A Espanya continuïtat en les arts de la tradició gòtica. Regència de Ferran d'Aragó. Paper repressor de la Inquisició.

Puntuació: Cronologia: [**0'30 punts**]. Context [**0'70 punts**]

b) **Estil:** Renaixement. **Característiques**:Cultura antropocèntrica. Humanisme. Temàtiques: mitologia, retrat, religió, al·legoria...A nivell pictòric: Simetria; Perspectiva geomètrica. Formes dibujistiques. A nivell escultòric: Unifacialitat [únic punt de vista], marbre i un sol bloc. A nivell arquitectònic: Mesures antropocèntriques, modulació de l'espai.

Puntuació: Estil:[**0'25 punts**]; 5 característiques [**0'15 c/u]**

c) **Característiques:**Predomini del dibuix amb el qual el pintor perfila tots i cadascun dels detalls i les cares dels personatges. Disposició dels diferents grups de personatges de manera simètrica, deixant un espai central buit, en el que apareixen els dos protagonistes principals. Perspectiva lineal. Composició tancada. Composició no unitària amb la individualització de personatges i grups. Marcat dinamisme, aconseguit a través de la perfecta captació dels gestos, expressions i moviments de les figures. **Tècnica**:Pintura al fresc

Puntuació: Característiques formals i compositives [**0'80 punts**]. Tècnica [**0'20 punts**]

d) **Tema i Significat**: El pintor italià presenta un complex programa iconogràfic en el que apareixen els més importants representants de les arts liberals, la filosofia i les ciències, com metàfora de l'esperit cultural del Renaixement. Disposats en diferents grups, tots els personatges se situen al voltant dels dos grans filòsofs de l'antiguitat clàssica: Plató -amb la cara de Leonardo da Vinci- i Aristòtil. El primer, representant de l'idealisme, sosté el seu llibre Timeus, mentre aixeca un dit al cel. Aristòtil, representant del realisme, sosté en el seu braç un exemplar de la seva Ètica, mentre torna la palma de la seva mà cap a terra. Paral·lelament, també es troben representats molts altres filòsofs i savis, en els que s'ha volgut llegir la representació de les sets arts liberals: Gramàtica, Retòrica, Dialèctica, Geometria, Aritmètica, Astronomia i Música. Així, cal citar a Sòcrates, situat d'esquenes a la dreta de Plató amb un vestit verd; Pitàgores, assegut a l'extrem inferior esquerre llegint un llibre; Heràclit -amb els trets facials de Miguel Àngel-, assegut pensatiu en la part baixa de l'escala; Euclides, que mesura amb un compàs al costat dels seus deixebles en l'angle inferior dret, o Zoroastre i Ptolomeu, amb l'esfera celeste i el globus terraqüi respectivament .Rafael s'autoretrata amb un barret negre mirant a l'espectador a l'extrem inferior dret.**Funció:** Decorar les estances papals i refermar els valors de la cultura i la ciència.

Puntuació: Tema i significat [**0'80 punts**] Funció [**0'20 punts**]

e) Miquel Àngel; Bramante, El Greco; Palladio; *Capella Sixtina*, *David* de Donatello, El naixement de Venus de Botticelli.....
Puntuació: [0'20 punts c/u]

37. PAU 2012 · Juny · Sèrie 3 · Exercici 1 (Opció B)

OPCIÓ B

Exercici 1

Obra 1: El Tres de Maig, de Francisco de Goya.

a) **Cronologia:** 1814. **Context:** L'obra de Goya, en les seves diferents etapes, representa la societat cortesana i burgesa del segle XVIII amb la que el pintor entra en contacte gràcies a la seva posició rellevant com a pintor de cambra del rei Carles IV. En els ambients artístics predomina el gust per les formes neoclàssiques academicistes. El context s'emmarca al començament del segle XIX quan Espanya vivia l'esperada arribada de Ferran VII, un cop acabada la Guerra de la Independència.

b) **Estil:** Estil neoclàssic – romàntic. [S'ADMET ESTIL PERSONAL/GOYESC] **Elements formals i compositius:** Predomina el color sobre el dibuix i la paleta de tons foscos, introdueix contrastos lumínics accentuats per la taca blanca de la camisa de l' home que aixeca els braços. La llum és un element important en la composició, ja que delimita també les dues zones de la pintura. La composició mostra dos línies diagonals: la de la muntanya del Príncep Pio amb el grup de civils i la del grup de soldats situats d'esquena a l'espectador, creant un conjunt de gran força i dramatisme per la situació de les persones que estan sent executades. L'escena està representada amb un gran realisme i expressivitat que mostra el moment de la mort i el que és més terrible, la seva ineludible arribada. S'introdueix d'aquesta forma un element visual temporal de l'acció. És una representació dinàmica d'un moment brutal, els cossos es dobleguen i els rostres transmeten sentiments extrems que l'espectador pot veure de forma frontal, per contra el grup de soldats que estan d'esquena no mostren les seves fisonomies i semblant autòmats sense rostre.

c) **Tema,significat i funció:** Tema històric dels fets succeït a Madrid quan el poble es va rebel·lar contra les tropes napoleòniques. El moment que reflecteix el quadre,representa l'afusellament de les persones que havien participat en l'enfrontament del dia anterior entre el poble de Madrid i l'exèrcit invasor. L'escena carregada de realisme mostra als patriotes com a gent civil, del poble i és un crit davant de la irracionalitat i la crueltat de la guerra a l'hora que serveix de denuncia de la repressió i la violència. Iconogràficament es veu un simbolisme en la figura de l'home que aixeca els braços, es relaciona amb la crucifixió, els colors grocs i blancs podrien representar l'església i la llum la figura de Déu. El quadre simbolitza una denuncia de la guerra i la seva funció sembla ser que va estar lligada al retorn del rei Ferran VII i la restauració absolutista. Encàrrec de la Junta de Regència.

Puntuació: Es valorarà específicament no tant la quantitat de coneixements sobre l'obra concreta que es proposa sinó l'aplicació ordenada i coherent de l'esquema proposat. L**a primera i la segona qüestió del primer exercici estan íntimament relacionades**. Un comentari que no tingui res a veure o molt poc amb l'esquema es considerarà que no respon la pregunta formulada a la segona qüestió del primer exercici. El corrector, malgrat la no adequació a l'esquema, haurà de valorar el que l'alumne aporta referent a cronologia i context històric i cultural [**0'50 punts**]; l'estil

[**0'50 punts**]; característiques compositives i formals [**2 punts**]; Tema, significat i funció [**1 punt]**
La NO ADEQUACIÓ resta 1 punt i mig i s'ha d'indicar clarament pel corrector al costat de la nota.

38. PAU 2011 · Setembre · Sèrie 2 · Exercici 1 (Opció A)

Opció A

Exercici 1

Obra 1: *Nit estrellada,* de Vincent van Gogh

a) **Context:**1889.Estil postimpressionista L'obra va ser realitzada en un moment en que a França s'estava portant a terme, per part d'una sèrie d'autors nous, una revisió de l'impressionisme, Aquests pintors experimentaran un nou concepte de la pintura i donaran lloc a diferents tendències que seran precursores de les avantguardes dels segle XX. Van Gogh entra en contacte amb els cercles impressionistes, però trobarà el seu propi camí que li portarà a desenvolupar una obra fortament expressiva i plena de força i color.

b) **Estil:** postimpressionista**.** La *Nit d'Estrelles* pren com a base la vista que Van Gogh tenia des de la seva habitació, a l'asil psiquiàtric prop de Saint-Rémy, a la Provença: un camp de blat amb les muntanyes al fons; afegeix els elements que li convenen, que són el xiprer i el poble amb l'església. És un paisatge nocturn, que manifesta l'interès de van Gogh per la expressió dels colors de la nit, a més del sentit d'aquesta com a temps de misteri, solitud i angúnia. **Anàlisi formal:**Simbiosi de color i dibuix. **Característiques compositives:** S'estructura en dues parts ben diferents:a baix està la terra, amb el poble, del que destaca l'agulla de l'església; hi ha llum a algunes finestres; a dalt hi ha el cel, amb la lluna i les estrelles, irradiant la seva llum des d'unes formes circulars; el firmament és molt dinàmic, amb uns fluxos ondulants que es combinen entre sí; la claredat que envolta la carena podria ser la primera llum del matí. Un xiprer, a l'esquerra, estableix el primer pla, donant l'efecte de la profunditat, i uneix les dues parts, de terra i cel.
El pintor ha usat la pinzellada que li és característica, dibuixant clarament cada traç, entonant el quadre en la gama dels blaus i verds, i donant-li, contrastant, als focus de llum, a cases i astres, un groc ben viu. Aquest traç va cobrint la tela, com teixint-la amb puntades que van formant les diferents coses, fent ritmes diferents, que són circulars pels astres, ondulants pel firmament, de tirabuixons per la vegetació del fons, de traços rectes per les cases, i serpentejants i verticals pel xiprer. Aquesta composició li dona al conjunt un caràcter vibrant, decidit i esvelt.
Així doncs, xiprer, poble i també la posició de les estrelles (que no són les de maig de 1889, quan Van Gogh les va pintar) resulten de la voluntat creadora de l'artista i no una dada del paisatge; és més, l'església té el perfil de les holandeses, fent memòria del Nord, i és molt diferent de la que hi ha a Saint-Rémy.

c) **Significat** El paisatge provençal seran l'element que Vincent Van Gogh va fer servir per expressar la seva lluita íntima que acabarà amb el seu suïcidi, el juliol de 1890. Va arribar a la regió al febrer de 1888, buscant nous camins per la seva pintura; va patir una greu crisi nerviosa el desembre següent i va acceptar l' internament a l'asil psiquiàtric de Saint Paul de Meusole, prop de Saint-Rémy, on va passar un any; a la sortida va tornar al Nord de França on es va suïcidar, dos mesos després.. La natura i l'agricultura no solament li serveixen per expressar la seva percepció d'un món primordial i pur, diferent de la realitat moderna contaminada, sinó també el seu drama religiós. L'artista pinta buscant consol i deixant aquí de costat els assumptes tradicionalment usats, que són els extrets de l'Escriptura. Olivera, xiprer, camp i cel, això és, els elements de la natura, són les limitades eines formals que Van Gogh explota per donar cos al seu estat d'ànim. Alhora les estrelles, llunyanes, misterioses, dinàmiques, i el firmament, que no té límits i és el lloc de Déu, li serveixen per expressar l'anhel religiós de forma innovadora, amb un element de la natura; el pintor, a una de les seves cartes, diu cercar una pintura *que pugui donar consol*, però sense tornar *al romanticisme o a les idees religioses.*

Funció: En aquest quadre l'artista ha aconseguit donar forma a la seva crisi íntima, que té un component religiós important, mitjançant una temàtica, els paisatges, aparentment seculars; Van Gogh, com a home del seu temps, busca en la natura les respostes que, a les seves qüestions sobre l'infinit, la vivència religiosa tradicional no pot donar.

Es valorarà específicament no tant la quantitat de coneixements sobre l'obra concreta que es proposa sinó l'aplicació ordenada i coherent de l'esquema proposat. L**a primera i la segona qüestió del primer exercici estan íntimament relacionades**. Un comentari que no tingui res a veure o molt poc amb l'esquema es considerarà que no respon la pregunta formulada a la segona qüestió del primer exercici. El corrector, malgrat la no adequació a l'esquema, haurà de valorar el que l'alumne aporta referent a cronologia i context històric i cultural [**0'50 punts**]; l'estil [**0'50 punts**]; característiques compositives i formals [**2 punts**]; significat [**0'50 punts**] i funció[**0'50 punt**].

La NO ADEQUACIÓ resta 1 punt i mig i s'ha d'indicar clarament pel corrector al costat de la nota.

39. PAU 2011 · Juny · Sèrie 4 · Exercici 1 (Opció A)

Opció A

Exercici 1

Obra 1: El Tres de Maig, de Francisco de Goya.

a) **Context:**1814. L'obra de Goya, en les seves diferents etapes, representa la societat cortesana i burgesa del segle XVIII amb la que el pintor entra en contacte gràcies a la seva posició rellevant com a pintor de cambra del rei Carles IV. En els ambients artístics predomina el gust per les formes neoclàssiques academicistes. El context s'emmarca al començament del segle XIX quan Espanya vivia l'esperada arribada de Ferran VII, un cop acabada la Guerra de la Independència.

b) **Estil:** Estil neoclàssic - romàntic **Elements formals i compositius:** Predomina el color sobre el dibuix i la paleta de tons foscos, introdueix contrastos lumínics accentuats per la taca blanca de la camisa de l' home que aixeca els braços. La llum és un element important en la composició, ja que delimita també les dues zones de la pintura. La composició mostra dos línies diagonals: la de la muntanya del Príncep Pio amb el grup de civils i la del grup de soldats situats d'esquena a l'espectador, creant un conjunt de gran força i dramatisme per la situació de les persones que estan sent executades. L'escena està representada amb un gran realisme i expressivitat que mostra el moment de la mort i el que és més terrible, la seva ineludible arribada. S'introdueix d'aquesta forma un element visual temporal de l'acció. És una representació dinàmica d'un moment brutal, els cossos es dobleguen i els rostres transmeten sentiments extrems que l'espectador pot veure de forma frontal, per contra el grup de soldats que estan d'esquena no mostren les seves fisonomies i semblant autòmats sense rostre.

c) **Tema, significat i funció:**Tema històric dels fets succeït a Madrid quan el poble es va rebel·lar contra les tropes napoleòniques. El moment que reflecteix el quadre, representa l'afusellament de les persones que havien participat en l'enfrontament del dia anterior entre el poble de Madrid i l'exèrcit invasor. L'escena carregada de realisme mostra als patriotes com a gent civil, del poble i és un crit davant de la irracionalitat i la crueltat de la guerra a l'hora que serveix de denuncia de la repressió i la violència. Iconogràficament es veu un simbolisme en la figura de l'home que aixeca els braços, es relaciona amb la crucifixió, els colors grocs i blancs podrien representar l'església i la llum la figura de Déu. El quadre simbolitza una denuncia de la guerra i la seva funció sembla ser que va estar lligada al retorn del rei Ferran VII i la restauració absolutista.

Es valorarà específicament no tant la quantitat de coneixements sobre l'obra concreta q ue es proposa sinó l'aplicació ordenada i coherent de l'esquema proposat. L**a primera i la segona qüestió del primer exercici estan íntimament relacionades**. Un comentari que no tingui res a veure o molt poc amb l'esquema es considerarà que no respon la pregunta formulada a la segona qüestió del primer exercici. El corrector, malgrat la no adequació a l'esquema, haurà de valorar el que l'alumne aporta referent a context històric i cultural [**0'50 punts**]; l'estil [**0'50 punts**]; característiques [**2 punts**]; significat [**0'50 punts**] i funció[**0'50 punts**].

La NO ADEQUACIÓ resta 1 punt i mig i s'ha d'indicar clarament pel corrector al costat de la nota.

40. PAU 2011 · Juny · Sèrie 4 · Exercici 1 (Opció B)

OPCIÓ B

Exercici 1

Obra 1: Palau de la Música Catalana de Lluís Domènech i Montaner.

a) **Context:** 1905- 1908. Paper de la burgesia industrial catalana. Modernisme arquitectònic. Catalanisme. Conflictes socials. Anarquisme.

b) **Estil**: Modernisme. **Característiques**: Suport amb columnes de ferro. Coberta de vidre. **Materials**: ceràmica, maons, terrissa; rajola. **Espai**: **A**/ accessos; **B**/ l'auditori i **C**/ escenari. Paper important d'integració de les arts, principalment l'escultura. Valor de les arts aplicades o industrials.

c) **Iconografia:** Al·legoria de la cançó popular amb la representació del mon de la llar i del treball i presidit per Sant Jordi. A la façana principal un mosaic amb la Balanguera, flanquejada pels cantaires de l'Orfeó, amb les muntanyes de Montserrat al fons en referència a la Pàtria Catalana.

   A l'interior obres de Pau Gargallo amb els bustos d'Anselm Clavé(música **popular) i Beethoven (música culta). A l'escenari figures femenines tocant** instruments i escultures de Gargallo representant les *Walkiries* de Wagner. **Significat**:Caràcter simbòlic en referència a la cultura popular i a la Pàtria Catalana, alhora que símbol de la pujança de Catalunya. **Funció**: Seu de l'Orfeó Català. Sala de concerts.

Es valorarà específicament no tant la quantitat de coneixements sobre l'obra concreta q ue es proposa sinó l'aplicació ordenada i coherent de l'esquema proposat. L**a primera i la segona qüestió del primer exercici estan íntimament relacionades**. Un comentari que no tingui res a veure o molt poc amb l'esquema es considerarà que no respon la pregunta formulada a la segona qüestió del primer exercici. El corrector, malgrat la no adequació a l'esquema, haurà de valorar el que l'alumne aporta referent a context històric i cultural [**0'50 punts**]; l'estil [**0'50 punts**]; característiques [**2 punts**]; significat [**0'50 punts**] i funció[**0'50 punts**].

La NO ADEQUACIÓ resta 1 punt i mig i s'ha d'indicar clarament pel corrector al costat de la nota.

41. PAU 2010 · Setembre · Sèrie 2 · Exercici 1 (Opció A)

OPCIÓ A

Exercici 1: Es valorarà positivament que, en l'esquema d'anàlisi, es tingui en compte la contextualització amb altres obres simbolistes i modernistes **(fins a 1 punt més). En la valoració d'aquest exercici es tindrà en compte l'adequació entre l'esquema d'anàlisi i la seva aplicació a l'obra.**

a) 1892. Importància de la burgesia industrial catalana. Crisi política de finals de segle. Generació del 98. Modernisme plàstic, arquitectònic i literari.

b) **Estil**: Realista/simbolista. **Característiques**: Temes quotidians, però la nuesa l'allunya del realisme anecdòtic. **Material**: marbre. **Aspectes visibles:** Embalum rodó. Composició tancada. Predomini de la línea corba. Gran minuciositat i realisme anatòmic: (morbidesa, plecs de la pell), unifacialitat.

c) **Iconografia**: Home vell i nena jove, **Significat**: Metàfora de la vulnerabilitat de l'ésser humà en las dues etapes extremes de la vida: la vellesa i la infantesa. **Funció:** Decorativa.

42. PAU 2010 · Juny · Sèrie 1 · Exercici 1 (Opció A)

OPCIÓ A

Exercici 1: Es valorarà positivament la cita d'altres obres de Monet així com el nom d'altres artistes impressionistes **(fins a 0'5 punts més). En la valoració d'aquest exercici es tindrà en compte l'adequació entre l'esquema d'anàlisi i la seva aplicació a l'obra.**

a) 1872.(S'admet darrer terç segle XIX). Industrialització. Poder de la burgesia. A França: Tercera República. Auge obrer: Primera Internacional. A nivell d'art: Salons Oficials i Saló dels refusats.
b) **Estil:** Impressionista. **Característiques:** Pintura a *plein-air*; pinzellades soltes; rebuig del clarobscur substituït pels contrastos dels colors complementaris; coneixement de la llei del contrast simultani descoberta l'any 1839 pel químic francès Eugène Crevreul. Absència del negre. Moviment de ruptura. La revolució impressionista es basa en la tècnica i en el rebuig a la pintura acadèmica; als grans temes històrics, bíblics i mitològics canviant-los pels temes burgesos: paisatge, natures mortes, floreres, vida quotidiana. La llum i l'atmosfera es fan protagonistes per damunt del tema.
c) **Significa**t: Més que un tema en concret (Port de Le Havre) és la captació d'una atmosfera i un instant. **Funció:**Trencament amb l'art acadèmic. El crític francès Louis Leroy a *Le Charivari* batejà l'exposició on es presenta aquest quadre, de manera irònica, com "Exposició dels Impressionistes" en al·lusió al títol de l'obra. Això va donar nom al moviment.

Obra 2: Es valorarà positivament la relació, d'aquesta obra amb teatres i amfiteatres de la Hispania: Mérida; Tarragona, Sagunt...
[**fins a 1 punt més**]

a) Circa 330 a.C. Moment d'unificació de les polis gregues i conquesta de l'Imperi persa.
b) **Estil:** Grec hel·lenístic. **Característiques**: S'aprofita el desnivell d'una muntanya. Consta de *cavea* (graderies); orquestra on es col·locava el cor; prosceni (arc que dona pas a la escena) i escena (lloc de la representació). La *cavea* es més gran que un mig cercle amb més de 20 metres de diàmetre. La escena es una construcció d'un pis amb dues portes laterals Magnifica sonoritat.
c) **Significat i funció:** Formava part del Santuari d'Asclepi, deu de la Medicina. Lloc de representació de les tragèdies dels dramaturgs clàssics, entre ells Sòfocles, Eurípides i Èsquil..

Obra 3: Es valorarà positivament la relació d'aquesta obra amb altres d'època gòtica i la seva relació amb obres flamenques en especial del realisme de van Eyck. **(fins a 0'5 punts més)**

a) 1443-1445.Europa de les capitals. Poder de la burgesia i dels estaments ciutadans. Inici d'un nou corrent de pensament: L'Humanisme.
b) **Estil:** gòtic internacional. **Característiques**: Predomini del color sobre el dibuix. Simetria. Perspectiva centralitzada amb el mosaic de terra i l'incipient paisatge de fons. Predomini de les línees verticals. Arquitectura de grisalla. Realisme d'influència flamenca. **Tècnica**: Oli i tremp sobre fusta. Utilització de les veladures en el *perizonium* (vel transparent que cobreix al Nen Jesús)
c) **Iconografia**: Al centre la Verge amb el Nen Jesús. A l'esquerra de la composició es representa Santa Eulàlia amb tres consellers Joan Llull, Francesc Llobet i Joan Junyent, i a la dreta Sant Andreu amb Ramon Savall i Antoni Vilatorta. **Funció**: Retrat dels membres del Consell de Cent. Decoració de la capella de la Casa de la Ciutat.

Obra 4: Es valorarà molt positivament la referència a obres del mateix tema i del mateix autor. **(fins a 0'5 punts més)**

a) 1622-1625.Poder de l'església catòlica. Contrareforma i darrers senyals de cultura humanística.
b) **Estil**: Barroc. **Característiques**: Escultura de embalum rodó. Material: Marbre. Joc de formes corbes. Unifacialitat. Moviment helicoïdal ascendent. Forta expressivitat. Clarobscur amb formes suaus i polides (cossos d'Apol·lo i Dafne) i aspres (roca i llorer) Models: Apol·lo de Belvedere i una figura del quadre *La matança dels Innocents* de Guido Reni.
c) **Iconografia**: Explicar la història. **Fonts**: Metamorfosis d'Ovidi. **Funció**: Decorativa i moral: Díptic admonitori afegit: "L'amant que busca el plaer de la bellesa fugitiva/ s'omple les mans de baies amargues". Encàrrec del cardenal Scipione Borghese. A l'Edat Mitjana el mite es va interpretar com a símbol moral.

43. PAU 2010 · Juny · Sèrie 4 · Exercici 1 (Opció A)

OPCIÓ A

Exercici 1: :Es valorarà positivament la relació d'altres obres de Rodin. **(fins a 0'5 punts més). En la valoració d'aquest exercici es tindrà en compte l'adequació entre l'esquema d'anàlisi i la seva aplicació a l'obra.**

a) 1880-1900. Revolució industrial. Fi de segle. París com a centre d'art en substitució de Roma. Lluites obreres.
b) **Estil:** Impressionisme. S'accepta realisme, modernisme i simbolisme. Característiques generals: Trencament amb l'Acadèmia. Figures i pintures contràries a les definicions de les formes. Nou col·leccionisme. Recerca de noves solucions plàstiques... **Característiques de l'obra:** Material bronze. Tècnica: fosa (cal explicar la tècnica.) Figuració realista amb forta expressivitat. Modelatge amb els dits el que dóna la impressió d'imprecisió o inacabat.
c) **Iconografia**: Representa Dante, obra que havia de rematar l'anomenada *Porta de l'Infern*, obra d'uns 30 metres d'alçada). Referència a la Divina Comèdia, però finalment quedà com a obra autònoma. **Funció: Crear** una gran porta pel Museu d'Arts Decoratives. Donar a la ciutat moderna monuments moderns.

44. PAU 2009 · Juny · Sèrie 4 · Exercici 1 (Opció A)

OPCIÓ A

Exercici 1: Es valorarà positivament la relació d'altres obres d'aquest autor. **(fins a 0'5 punts més).** En l**a valoració d'aquest exercici primarà l'adequació entre l'esquema d'anàlisi i la seva aplicació a l'obra**

1867-1870 .

a) **Estil**: Realisme (s'admet preciosisme i costumisme). **Característiques:** L'obra s'estructura a partir de la gran perspectiva amb punt de fuga en la firma per part del nuvi dels papers matrimonials. En el mateix pla horitzontal, a la dreta se situen després d'ell la seva dona, els familiars, una figura descamisada que demana almoina. A la seva esquerra, i desvinculat de l'acció, apareix el vicari que atén en la seva taula a un cavaller. Contraposat a aquesta escena principal, Fortuny pinta un segon grup de personatges més pròxims a l'espectador, que representarien al poble, tenint com referents a un torero i una manola. **Composició**:A nivell compositiu destaquen el gran espai buit que s'estén en la part inferior del llenç, i que ajuda a potenciar la perspectiva mitjançant les línies del terra; i la col·locació de la llum daurada que penja del sostre i del braser, que ajuden a l'artista a equilibrar visual i pictòricament la composició. Un altre aspecte destacable és el virtuosisme de la pinzellada, que es pot observar en la minuciositat dels luxosos vestits que llueixen els personatges, en els detalls del ferro forjat o en policromia de les parets.

Temàtica: L'acció de l'obra transcorre en una vicaria típica del segle XVIII, reflectint una escena molt habitual en la vida social europea: el moment de la firma, per part dels contraents, de la documentació que legalitza la seva unió matrimonial. La idea d'aquest tema sembla que va sorgir després d'haver visitat en diferents ocasions la sagristia de l'església de Sant Sebastià de Madrid, on el propi artista va fer els tràmits del seu matrimoni amb Cecilia Madrazo. No obstant això, la imatge representada, no il·lustra una vista real de l'esmentada església, ja que durant el llarg procés creatiu, Fortuny també es va inspirar en nombroses capelles romanes que va poder contemplar durant la seva estada a la capital italiana. L'obra, inclosa dins del gènere del *tableautin* –llenços de petit format, de factura minuciosa i evocadors de l'època divuitesca- s'ha vist també com la fixació de la imatge paradigmàtica d'un dels estereotips més típics de l'imaginari europeu del segle XIX, segons el qual la societat espanyola està dominada per la tradicions, els costums i els usos arcaics i ancestrals.
Funció:Fortuny està immers en el mercat d'art i treballa pel marxant Goupil, realitzant unes obres al gust de la clientela burgesa, en especial la francesa

45. PAU 2009 · Juny · Sèrie 4 · Exercici 1 (Opció B)

OPCIÓ B

Exercici 1: Es valorarà positivament relacionar aquesta obra amb altres obres modernistes d'aquests autor o d'altres autors contemporanis**.(fins a 1 punt més). En la valoració d'aquest exercici primarà l'adequació entre l'esquema d'anàlisi i la seva aplicació a l'obra.**

a) 1905- 1908

b) **Estil**: Modernisme. **Característiques**: Suport amb columnes de ferro. Coberta de vidre. **Materials**: ceràmica , maons, terrissa; rajola. **Espai**: **A**/ accessos; **B**/ l'auditori i **C**/ escenari. Paper important d'integració de les arts, principalment l'escultura. Valor de les arts aplicades o industrials.

c) **Iconografia**: Al·legoria de la cançó popular amb la representació del mon de la llar i del treball i presidit per Sant Jordi. A la façana principal un mosaic amb la Balanguera, flanquejada pels cantaires de l'Orfeó , amb les muntanyes de Montserrat al fons en referència a la Pàtria Catalana.

A l'interior obres de Pau Gargallo amb els bustos d'Anselm Clavé(música popular) i Beethoven (música culta). A l'escenari figures femenines tocant instruments i escultures de Gargallo representant les *Walkiries* de Wagner.

d) **Significació**:Caràcter simbòlic en referència a la cultura popular i a la Pàtria Catalana, alhora que símbol de la pujança de Catalunya. **Funció**: Seu de l'Orfeó Català. Sala de concerts.

46. PAU 2008 · Setembre · Sèrie 4 · Exercici 1 (Opció A)

OPCIÓ A.

Exercici 1: Es valorarà positivament relacionar aquesta obra amb altres obres de l'arquitectura de ferro, com ara el Cristal Palace de Londres de Paxton**. (fins a 0'5 punts més). En la valoració d'aquest exercici es tindrà en compte l'adequació entre l'esquema d'anàlisi i la seva aplicació a l'obra.**

a) 1887-1889. Exposició Universal de Paris de 1889 . Revolució Industrial. Socialisme utòpic.

b) **Estil**: Modernisme. **Característiques**:Estructura metàl·lica realitzada amb 18.000 peces de ferro, articulades amb 25 milions de cargols,i amb una alçada de 324 metres. Estructura simètrica amb quatre costats iguals.

c)**Funció i significació**: Símbol de l'exposició Universal de Paris, com commemoració de la data de la Revolució francesa. Torre de comunicacions.

47. PAU 2008 · Juny · Sèrie 2 · Exercici 1 (Opció B)

OPCIÓ B

Exercici 1:Es valorarà positivament la relació d'altres obres de Rodin..**(fins a 0'5 punts més). En la valoració d'aquest exercici es tindrà en compte l'adequació entre l'esquema d'anàlisi i la seva aplicació a l'obra.**

a) 1880-1900

b) **Estil:** Impressionisme. S'accepta realisme, modernisme i simbolisme. **Característiques**. Material bronze. Tècnica: fosa (al explicar la tècnica.) Figuració realista amb forta expressivitat. Modelatge amb els dits el que dona la impressió d'imprecisió o inacabat.

c) **Iconografia**: Representa a Dante, obra que havia de rematar l'anomenada porta de l'Infern, obra d'uns 30 metres d'alçada).Referència a la Divina Comèdia, però finalment quedà com a obra autònoma. **Funció** :Crear una gran porta pel Museu d'Arts Decoratives. Donar a la ciutat moderna monuments moderns.

48. PAU 2008 · Juny · Sèrie 5 · Exercici 1 (Opció A)

OPCIÓ A.

Exercici 1: Es valorarà positivament la relació de l'obra amb altres d'aquests autor i amb altres obres com el *Concert campestre* de Giorgione (**fins a 0'5 punts més). En la valoració d'aquest exercici es tindrà en compte l'adequació entre l'esquema d'anàlisi i la seva aplicació a l'obra.**

a) 1863

b) **Estil**: Realisme. També s'accepta Impressionista. **Tècnica** . oli sobre tela (cal explicar la tècnica). **Característiques:**Composició en tres franges horitzontals sobreposades. Composició triangular, amb punt de fuga en el centre del quadre. Línea de l'horitzó alta. Perspectiva aèria. Formes pictòriques. Utilització del negre i el blanc en les figures que es fonen amb el fons verd.

c) Iconografia: Retrat íntim amb el seu germà Eugène amb un bastó; l'escultor holandès Ferdinand Leenhoff, futur cunyat del pintor, i la seva model preferida Victòria Meurent. **Significació**: Escena quotidiana. En un principi es titulà *El bany* **Funció**:Presentada al Saló de 1863 va ser rebutjada per la nuesa, pel jurat injustificada, de la noia. Va ser exposada al Saló dels Refusats.

49. PAU 2007 · Setembre · Sèrie 3 · Exercici 1 (Opció A)

OPCIÓ A.

Exercici 1:
Es valorarà positivament la relació de l'obra amb altres d'aquests autor i amb altres pintors realistes(Millet, Daumier).**(fins a 0'5 punts més). En la valoració d'aquest exercici primarà l'adequació entre l'esquema d'anàlisi i la seva aplicació a l'obra.**

a) 1849
b) **Estil**: Realisme. **Tècnica** . oli sobre tela(cal explicar la tècnica). **Característiques:** Composició simètrica amb entorn a la fosa mortuòria. Estructura tipus fris amb amplia valoració cromàtica.. Pinzellada oberta.
c) **Significació**: Constatació de la realitat per trista i horrible que sembli. Mancança de idealització. Manca de jerarquia dels personatges. **Funció**: Plasmar un esdeveniment social mancat de transcendència. Un fet normal i corrent en una societat camperola. Critica social.

50. PAU 2007 · Juny · Sèrie 1 · Exercici 1 (Opció B)

A. Criteris generals de tipus formal

1. Correcció i fluïdesa en el llenguatge.

Es tindrà particularment en compte les faltes d'ortografia i de sintaxi.

2. Ordre en l'exposició

Es qualificarà positivament l'ordre de l'exposició i, d'una manera específica, l'adequació del text del comentari de l'obra obligatòria a l'esquema o resum elaborat per l'alumne/a a la primera part de la prova, sempre que aquest esquema sigui completa i no prescindeixi d'elements essencials.

B. Criteris particulars respecte de les obres

1. Comentari de l'esquema de la primera obra i la seva aplicació

En general es parteix de la base que l'esquema de comentari d'una obra d'art ha de contenir els apartats de "documentació", "anàlisi formal o estilístic" i "interpretació" que s'han de concretar en funció del vehicle artístic (escultura, arquitectura o pintura).

Són admissibles altres tipus d'esquema sempre que la seva aplicació a l'obra sigui coherent.

Es considerarà un error greu en la resposta al comentari de l'obra **la no aplicació (o escassa) de l'esquema de comentari.**

Una guia de qualificació:

- No oblida cap element important en l'esquema de comentari (context històric, aspectes formals, significats i funcions) = **1 punt.**
- Per cada element important que oblidi: **descompte de 0'20 punts**
- El comentari de l'obra s'adiu ordenadament a l'esquema de comentari complet = de 3 a 4 punts. La valoració entre 3 i 4 punts dependrà de la correcció verbal i de la riquesa de vocabulari.
- Per cada error conceptual o mancança molt important = **descompte de 0'5 punts**

51. PAU 2007 · Juny · Sèrie 2 · Exercici 1 (Opció A)

OPCIÓ A.

Exercici 1: Es valorarà positivament relacionar aquesta obra amb altres obres modernistes d'aquests autor o d'altres autors contemporanis**.(fins a 1 punt més). En la valoració d'aquest exercici primarà l'adequació entre l'esquema d'anàlisi i la seva aplicació a l'obra.**

a) 1905- 1908

b) **Estil**: Modernisme. **Característiques**: Suport amb columnes de ferro. Coberta de vidre. **Materials**: ceràmica , maons, terrissa; rajola. **Espai**: **A**/ accessos; **B**/ l'auditori i **C**/ escenari. Paper important d'integració de les arts, principalment l'escultura. Valor de les arts aplicades o industrials.

c) Iconografia: Al·legoria de la cançó popular amb la representació del mon de la llar i del treball i presidit per Sant Jordi. A la façana principal un mosaic amb la Balanguera, flanquejada pels cantaires de l'Orfeó , amb les muntanyes de Montserrat al fons en referència a la Pàtria Catalana.

A l'interior obres de Pau Gargallo amb els bustos d'Anselm Clavé (música popular) i Beethoven (música culta). A l'escenari figures femenines tocant instruments i escultures de Gargallo representant les *Walkiries* de Wagner. **Significació**: Caràcter simbòlic en referència a la cultura popular i a la Pàtria Catalana, alhora que símbol de la puixança de Catalunya. **Funció**: Seu de l'Orfeó Català. Sala de concerts.

52. PAU 2007 · Juny · Sèrie 2 · Exercici 1 (Opció B)

OPCIÓ B.

Exercici 1: Es valorarà positivament la relació de l'obra amb altres composicions d'artistes romàntics i la seva relació amb pintors barrocs en especial Rubens. També en relació amb el moviment anterior (neoclassicisme) i posterior(realisme) **(fins a 1 punt més). En la valoració d'aquest exercici primarà l'adequació entre l'esquema d'anàlisi i la seva aplicació a l'obra**.

a) 1830

b) **Estil:** Romanticisme. **Característiques**: Pinzellada solta. Composició centrifuga i piramidal. Expressivitat i dramatisme.

c) **Significació**:Caràcter polític. Referència als fets revolucionaris de l'any 1830 i la caiguda del rei francès Carles X. La figura femenina simbolitza la llibertat i , alhora, França.Les altres figures volen ser un compendi de les classes socials involucrades. **Funció**:Propagandístic i commemoratiu. No plasma una realitat sinó un anhel de llibertat.

53. PAU 2006 · Setembre · Sèrie 4 · Exercici 1 (Opció A)

OPCIÓ A

Exercici 1: Es valorarà positivament la relació d'altres obres d'aquests autor i la caracterització del realisme i la seva innovació iconogràfica**(fins a 1 punt més)**

54. PAU 2006 · Juny · Sèrie 3 · Exercici 1 (Opció A)

A. Criteris generals de tipus formal

1. Correcció i fluïdesa en el llenguatge.

Es tindrà particularment en compte les faltes d'ortografia i de sintaxi.

2. Ordre en l'exposició

Es qualificarà positivament l'ordre de l'exposició i, d'una manera específica, l'adequació del text del comentari de l'obra obligatòria a l'esquema o resum elaborat per l'alumne/a a la primera part de la prova, sempre que aquest esquema sigui completa i no prescindeixi d'elements essencials.

B. Criteris particulars respecte de les obres

1. Comentari de l'esquema de la primera obra i la seva aplicació

En general es parteix de la base que l'esquema de comentari d'una obra d'art ha de contenir els apartats de "documentació", "anàlisi formal o estilístic" i "interpretació" que s'han de concretar en funció del vehicle artístic (escultura, arquitectura o pintura).

Són admissibles altres tipus d'esquema sempre que la seva aplicació a l'obra sigui coherent.

Es considerarà un error greu en la resposta al comentari de l'obra **la no aplicació (o escassa) de l'esquema de comentari.**

Una guia de qualificació:

- No oblida cap element important en l'esquema de comentari (context històric, aspectes formals, significats i funcions) = **1 punt.**
- Per cada element important que oblidi: **descompte de 0'20 punts**
- El comentari de l'obra s'adiu ordenadament a l'esquema de comentari complet = de 3 a 4 punts. La valoració entre 3 i 4 punts dependrà de la correcció verbal i de la riquesa de vocabulari.
- Per cada error conceptual o mancança;a molt important = **descompte de 0'5 punts**

55. PAU 2005 · Setembre · Sèrie 3 · Exercici 1 (Opció A)

OPCIÓ A

OBRA 1

Referent a l'aplicació de l'esquema cal tenir present la correspondència amb el punt 1

A nivell formal i compositiu cal assenyalar la pinzellada solta(valor de lo pictòric sobre lo dibuxistic); el desplaçament de l'escena principal a l'esquerra de la composició; la influencia de la pintura realista francesa.
A nivell conceptual cal situar l'obra en el context social espanyol de començaments del segle XX i e seu fort contingut de denuncia social

Es valorarà positivament la contextualització de Ramon Casas dins la pintura catalana de l'època: referències a Rusiñol, Nonell...

56. PAU 2005 · Juny · Sèrie 1 · Exercici 1 (Opció B)

A. Criteris generals de tipus formal

1.Correcció i fluïdesa en el llenguatge.

Es tindrà particularment en compte les faltes d'ortografia i de sintaxi.

2. Ordre en l'exposició

Es qualificarà positivament l'ordre de l'exposició i, d'una manera específica, l'adequació del text del comentari de l'obra obligatòria a l'esquema o resum elaborat per l'alumne/a a la primera part de la prova, sempre que aquest esquema sigui completa i no prescindeixi d'elements essencials.

B. Criteris particulars respecte de les obres

1.Comentari de l'esquema de la primera obra i la seva aplicació

En general es parteix de la base que l'esquema de comentari d'una obra d'art ha de contenir els apartats de "documentació", "anàlisi formal o estilístic" i "interpretació" que s'han de concretar en funció del vehicle artístic (escultura, arquitectura o pintura).

Són admissibles altres tipus d'esquema sempre que la seva aplicació a l'obra sigui coherent.

Es considerarà un error greu en la resposta al comentari de l'obra **la no aplicació (o escassa) de l'esquema de comentari.**

Una guia de qualificació:

- No oblida cap element important en l'esquema de comentari (context històric, aspectes formals, significats i funcions) = 1 punt.
- Per cada element important que oblidi: descompte de 0'20 punts
- El comentari de l'obra s'adiu ordenadament a l'esquema de comentari complet = de 3 a 4 punts. La valoració entre 3 i 4 punts dependrà de la correcció verbal i de la riquesa de vocabulari.
- Per cada error conceptual o mancança molt important = descompte de 0'5 punts

57. PAU 2005 · Juny · Sèrie 4 · Exercici 1 (Opció A)

OPCIÓ A

OBRA 1

Documentació: Casa Milà (La Pedrera)
Antoni Gaudí
Cronologia: 1907-1910
Estil: Modernisme
Materials:, pedra, maó, ceràmica i ferro
Sistema constructiu: Nous materials

Anàlisi formal:

Estructura de ferro; moviment en façana amb absència de la línia recta; balcons amb barana de ferro forjat amb motius vegetals.
Planta baixa, cinc pisos i àtic amb arcs parabòlics revestits de ceràmica blanca; xemeneies diferents de gran artisticitat.

Estil: Modernisme. Concepció orgànica de l'arquitectura. Referències al barroc borrominesc i antecedent de l'arquitectura expressionista.

Interpretació i significació: Referències a determinades formes geològiques. Audàcia constructiva.

Funció: Residencial. Encàrrec de Roser Segimon de Milà.

NOTA. Es pujarà la nota en l'apartat estil si es parla d'altres arquitectes modernistes catalans.

58. PAU 2004 · Setembre · Sèrie 5 · Exercici 1 (Opció A)

A. Criteris generals de tipus formal

1.Correcció i fluïdesa en el llenguatge.

Es tindrà particularment en compte les faltes d'ortografia i de sintaxi.

2. Ordre en l'exposició

Es qualificarà positivament l'ordre de l'exposició i, d'una manera específica, l'adequació del text del comentari de l'obra obligatòria a l'esquema o resum elaborat per l'alumne/a a la primera part de la prova, sempre que aquest esquema sigui completa i no prescindeixi d'elements essencials.

B. Criteris particulars respecte de les obres

1.Comentari de l'esquema de la primera obra i la seva aplicació

En general es parteix de la base que l'esquema de comentari d'una obra d'art ha de contenir els apartats de "documentació", "anàlisi formal o estilístic" i "interpretació" que s'han de concretar en funció del vehicle artístic (escultura, arquitectura o pintura).

Són admissibles altres tipus d'esquema sempre que la seva aplicació a l'obra sigui coherent.

Es considerarà un error greu en la resposta al comentari de l'obra **la no aplicació (o escassa) de l'esquema de comentari.**

Una guia de qualificació:

- No oblida cap element important en l'esquema de comentari (context històric, aspectes formals, significats i funcions) = 1 punt.
- Per cada element important que oblidi: descompte de 0'20 punts
- El comentari de l'obra s'adiu ordenadament a l'esquema de comentari complet = de 3 a 4 punts. La valoració entre 3 i 4 punts dependrà de la correcció verbal i de la riquesa de vocabulari.
- Per cada error conceptual o mancança molt important = descompte de 0'5 punts

59. PAU 2004 · Juny · Sèrie 1 · Exercici 1 (Opció A)

A. Criteris generals de tipus formal

1.Correcció i fluïdesa en el llenguatge.

Es tindrà particularment en compte les faltes d'ortografia i de sintaxi.

2. Ordre en l'exposició

Es qualificarà positivament l'ordre de l'exposició i, d'una manera específica, l'adequació del text del comentari de l'obra obligatòria a l'esquema o resum elaborat per l'alumne/a a la primera part de la prova, sempre que aquest esquema sigui completa i no prescindeixi d'elements essencials.

B. Criteris particulars respecte de les obres

1.Comentari de l'esquema de la primera obra i la seva aplicació

En general es parteix de la base que l'esquema de comentari d'una obra d'art ha de contenir els apartats de "documentació", "anàlisi formal o estilístic" i "interpretació" que s'han de concretar en funció del vehicle artístic (escultura, arquitectura o pintura).

Són admissibles altres tipus d'esquema sempre que la seva aplicació a l'obra sigui coherent.

Es considerarà un error greu en la resposta al comentari de l'obra **la no aplicació (o escassa) de l'esquema de comentari.**

Una guia de qualificació:

- No oblida cap element important en l'esquema de comentari (context històric, aspectes formals, significats i funcions) = 1 punt.
- Per cada element important que oblidi: descompte de 0'20 punts
- El comentari de l'obra s'adiu ordenadament a l'esquema de comentari complet = de 3 a 4 punts. La valoració entre 3 i 4 punts dependrà de la correcció verbal i de la riquesa de vocabulari.
- Per cada error conceptual o mancança molt important = descompte de 0'5 punts

60. PAU 2004 · Juny · Sèrie 3 · Exercici 1 (Opció A)

A. Criteris generals de tipus formal

1.Correcció i fluïdesa en el llenguatge.

Es tindrà particularment en compte les faltes d'ortografia i de sintaxi.

2. Ordre en l'exposició

Es qualificarà positivament l'ordre de l'exposició i, d'una manera específica, l'adequació del text del comentari de l'obra obligatòria a l'esquema o resum elaborat per l'alumne/a a la primera part de la prova, sempre que aquest esquema sigui completa i no prescindeixi d'elements essencials.

B. Criteris particulars respecte de les obres

1.Comentari de l'esquema de la primera obra i la seva aplicació

En general es parteix de la base que l'esquema de comentari d'una obra d'art ha de contenir els apartats de "documentació", "anàlisi formal o estilístic" i "interpretació" que s'han de concretar en funció del vehicle artístic (escultura, arquitectura o pintura).

Són admissibles altres tipus d'esquema sempre que la seva aplicació a l'obra sigui coherent.

Es considerarà un error greu en la resposta al comentari de l'obra **la no aplicació (o escassa) de l'esquema de comentari.**

Una guia de qualificació:

- No oblida cap element important en l'esquema de comentari (context històric, aspectes formals, significats i funcions) = 1 punt.
- Per cada element important que oblidi: descompte de 0'20 punts
- El comentari de l'obra s'adiu ordenadament a l'esquema de comentari complet = de 3 a 4 punts. La valoració entre 3 i 4 punts dependrà de la correcció verbal i de la riquesa de vocabulari.
- Per cada error conceptual o mancança molt important = descompte de 0'5 punts

61. PAU 2003 · Setembre · Sèrie 3 · Exercici 1 (Opció B)

A. Criteris generals de tipus formal

1.Correcció i fluïdesa en el llenguatge.

Es tindrà particularment en compte les faltes d'ortografia i de sintaxi.

2. Ordre en l'exposició

Es qualificarà positivament l'ordre de l'exposició i, d'una manera específica, l'adequació del text del comentari de l'obra obligatòria a l'esquema o resum elaborat per l'alumne/a a la primera part de la prova, sempre que aquest esquema sigui completa i no prescindeixi d'elements essencials.

B. Criteris particulars respecte de les obres

1.Comentari de l'esquema de la primera obra i la seva aplicació

En general es parteix de la base que l'esquema de comentari d'una obra d'art ha de contenir els apartats de "documentació", "anàlisi formal o estilístic" i "interpretació" que s'han de concretar en funció del vehicle artístic (escultura, arquitectura o pintura).

Són admissibles altres tipus d'esquema sempre que la seva aplicació a l'obra sigui coherent.

Es considerarà un error greu en la resposta al comentari de l'obra la no aplicació (o escassa) de l'esquema de comentari.

Una guia de qualificació:

- No oblida cap element important en l'esquema de comentari (context històric, aspectes formals, significats i funcions) = 1 punt.
- Per cada element important que oblidi: descompte de 0'20 punts
- El comentari de l'obra s'adiu ordenadament a l'esquema de comentari complet = de 3 a 4 punts. La valoració entre 3 i 4 punts dependrà de la correcció verbal i de la riquesa de vocabulari.
- Per cada error conceptual o mancança molt important= descompte de 0'5 punts

62. PAU 2003 · Juny · Sèrie 2 · Exercici 1 (Opció A)

A. Criteris generals de tipus formal

1.Correcció i fluïdesa en el llenguatge.

Es tindrà particularment en compte les faltes d'ortografia i de sintaxi.

2. Ordre en l'exposició

Es qualificarà positivament l'ordre de l'exposició i, d'una manera específica, l'adequació del text del comentari de l'obra obligatòria a l'esquema o resum elaborat per l'alumne/a a la primera part de la prova, sempre que aquest esquema sigui completa i no prescindeixi d'elements essencials.

B. Criteris particulars respecte de les obres

1.Comentari de l'esquema de la primera obra i la seva aplicació

En general es parteix de la base que l'esquema de comentari d'una obra d'art ha de contenir els apartats de "documentació", "anàlisi formal o estilístic" i "interpretació" que s'han de concretar en funció del vehicle artístic (escultura, arquitectura o pintura).

Són admissibles altres tipus d'esquema sempre que la seva aplicació a l'obra sigui coherent.

Es considerarà un error greu en la resposta al comentari de l'obra **la no aplicació (o escassa) de l'esquema de comentari.**

Una guia de qualificació:

- No oblida cap element important en l'esquema de comentari (context històric, aspectes formals, significats i funcions) = 1 punt.
- Per cada element important que oblidi: descompte de 0'20 punts
- El comentari de l'obra s'adiu ordenadament a l'esquema de comentari complet = de 3 a 4 punts. La valoració entre 3 i 4 punts dependrà de la correcció verbal i de la riquesa de vocabulari.
- Per cada error conceptual o mancança molt important= descompte de 0'5 punts

63. PAU 2003 · Juny · Sèrie 5 · Exercici 1 (Opció A)

A. Criteris generals de tipus formal

1.Correcció i fluïdesa en el llenguatge.

Es tindrà particularment en compte les faltes d'ortografia i de sintaxi.

2. Ordre en l'exposició

Es qualificarà positivament l'ordre de l'exposició i, d'una manera específica, l'adequació del text del comentari de l'obra obligatòria a l'esquema o resum elaborat per l'alumne/a a la primera part de la prova, sempre que aquest esquema sigui completa i no prescindeixi d'elements essencials.

B. Criteris particulars respecte de les obres

1.Comentari de l'esquema de la primera obra i la seva aplicació

En general es parteix de la base que l'esquema de comentari d'una obra d'art ha de contenir els apartats de "documentació", "anàlisi formal o estilístic" i "interpretació" que s'han de concretar en funció del vehicle artístic (escultura, arquitectura o pintura).

Són admissibles altres tipus d'esquema sempre que la seva aplicació a l'obra sigui coherent.

Es considerarà un error greu en la resposta al comentari de l'obra **la no aplicació (o escassa) de l'esquema de comentari.**

Una guia de qualificació:

- No oblida cap element important en l'esquema de comentari (context històric, aspectes formals, significats i funcions) = 1 punt.
- Per cada element important que oblidi: descompte de 0'20 punts
- El comentari de l'obra s'adiu ordenadament a l'esquema de comentari complet = de 3 a 4 punts. La valoració entre 3 i 4 punts dependrà de la correcció verbal i de la riquesa de vocabulari.
- Per cada error conceptual o mancança molt important= descompte de 0'5 punts

64. PAU 2001 · Juny · Sèrie 2 · Exercici 1 (Opció A)

A. Criteris generals de tipus formal

1.Correcció i fluïdesa en el llenguatge.

Es tindrà particularment en compte les faltes d'ortografia i de sintaxi.

2. Ordre en l'exposició

Es qualificarà positivament l'ordre de l'exposició i, d'una manera específica, l'adequació del text del comentari de l'obra obligatòria a l'esquema o resum elaborat per l'alumne/a a la primera part de la prova, sempre que aquest esquema sigui completa i no prescindeixi d'elements essencials.

B. Criteris particulars respecte de les obres

1.Comentari de l'esquema de la primera obra i la seva aplicació

En general es parteix de la base que l'esquema de comentari d'una obra d'art ha de contenir els apartats de "documentació", "anàlisi formal o estilístic" i "interpretació" que s'han de concretar en funció del vehicle artístic (escultura, arquitectura o pintura).

Són admissibles altres tipus d'esquema sempre que la seva aplicació a l'obra sigui coherent.

Es considerarà un error greu en la resposta al comentari de l'obra **la no aplicació (o escassa) de l'esquema de comentari.**

- No oblida cap element important en l'esquema de comentari (context històric, aspectes formals, significats i funcions) = 1 punt.
- Per cada element important que oblidi: descompte de 0'20 punts
- El comentari de l'obra s'adiu ordenadament a l'esquema de comentari complet = de 3 a 4 punts. La valoració entre 3 i 4 punts dependrà de la correcció verbal i de la riquesa de vocabulari.
- Per cada error conceptual o mancança molt important= descompte de 0'5 punts

65. PAU 2001 · Juny · Sèrie 2 · Exercici 1 (Opció B)

A. Criteris generals de tipus formal

1.Correcció i fluïdesa en el llenguatge.

Es tindrà particularment en compte les faltes d'ortografia i de sintaxi.

2. Ordre en l'exposició

Es qualificarà positivament l'ordre de l'exposició i, d'una manera específica, l'adequació del text del comentari de l'obra obligatòria a l'esquema o resum elaborat per l'alumne/a a la primera part de la prova, sempre que aquest esquema sigui completa i no prescindeixi d'elements essencials.

B. Criteris particulars respecte de les obres

1.Comentari de l'esquema de la primera obra i la seva aplicació

En general es parteix de la base que l'esquema de comentari d'una obra d'art ha de contenir els apartats de "documentació", "anàlisi formal o estilístic" i "interpretació" que s'han de concretar en funció del vehicle artístic (escultura, arquitectura o pintura).

Són admissibles altres tipus d'esquema sempre que la seva aplicació a l'obra sigui coherent.

Es considerarà un error greu en la resposta al comentari de l'obra **la no aplicació (o escassa) de l'esquema de comentari.**

- No oblida cap element important en l'esquema de comentari (context històric, aspectes formals, significats i funcions) = 1 punt.
- Per cada element important que oblidi: descompte de 0'20 punts
- El comentari de l'obra s'adiu ordenadament a l'esquema de comentari complet = de 3 a 4 punts. La valoració entre 3 i 4 punts dependrà de la correcció verbal i de la riquesa de vocabulari.
- Per cada error conceptual o mancança molt important= descompte de 0'5 punts

66. PAU 2001 · Juny · Sèrie 5 · Exercici 1 (Opció A)

A. Criteris generals de tipus formal

1.Correcció i fluïdesa en el llenguatge.

Es tindrà particularment en compte les faltes d'ortografia i de sintaxi.

2. Ordre en l'exposició

Es qualificarà positivament l'ordre de l'exposició i, d'una manera específica, l'adequació del text del comentari de l'obra obligatòria a l'esquema o resum elaborat per l'alumne/a a la primera part de la prova, sempre que aquest esquema sigui completa i no prescindeixi d'elements essencials.

B. Criteris particulars respecte de les obres

1.Comentari de l'esquema de la primera obra i la seva aplicació

En general es parteix de la base que l'esquema de comentari d'una obra d'art ha de contenir els apartats de "documentació", "anàlisi formal o estilístic" i "interpretació" que s'han de concretar en funció del vehicle artístic (escultura, arquitectura o pintura).

Són admissibles altres tipus d'esquema sempre que la seva aplicació a l'obra sigui coherent.

Es considerarà un error greu en la resposta al comentari de l'obra **la no aplicació (o escassa) de l'esquema de comentari.**

- No oblida cap element important en l'esquema de comentari (context històric, aspectes formals, significats i funcions) = 1 punt.
- Per cada element important que oblidi: descompte de 0'20 punts
- El comentari de l'obra s'adiu ordenadament a l'esquema de comentari complet = de 3 a 4 punts. La valoració entre 3 i 4 punts dependrà de la correcció verbal i de la riquesa de vocabulari.
- Per cada error conceptual o mancança molt important= descompte de 0'5 punts

67. PAU 2000 · Setembre · Sèrie 2 · Exercici 1 (Opció A)

A. Criteris generals de tipus formal

1.Correcció i fluïdesa en el llenguatge.

Es tindrà particularment en compte les faltes d'ortografia i de sintaxi.

2. Ordre en l'exposició

Es qualificarà positivament l'ordre de l'exposició i, d'una manera específica, l'adequació del text del comentari de l'obra obligatòria a l'esquema o resum elaborat per l'alumne/a a la primera part de la prova, sempre que aquest esquema sigui completa i no prescindeixi d'elements essencials.

B. Criteris particulars respecte de les obres

1.Comentari de l'esquema de la primera obra i la seva aplicació

En general es parteix de la base que l'esquema de comentari d'una obra d'art ha de contenir els apartats de "documentació", "anàlisi formal o estilístic" i "interpretació" que s'han de concretar en funció del vehicle artístic (escultura, arquitectura o pintura).

Són admissibles altres tipus d'esquema sempre que la seva aplicació a l'obra sigui coherent.

Es considerarà un error greu en la resposta al comentari de l'obra la no aplicació (o escassa) de l'esquema de comentari.

- No oblida cap element important en l'esquema de comentari (context històric, aspectes formals, significats i funcions) = 1 punt.
- Per cada element important que oblidi: descompte de 0'20 punts
- El comentari de l'obra s'adiu ordenadament a l'esquema de comentari complet = de 3 a 4 punts. La valoració entre 3 i 4 punts dependrà de la correcció verbal i de la riquesa de vocabulari.
- Per cada error conceptual o mancança molt important= descompte de 0'5 punts

68. PAU 2000 · Setembre · Sèrie 2 · Exercici 1 (Opció B)

A. Criteris generals de tipus formal

1.Correcció i fluïdesa en el llenguatge.

Es tindrà particularment en compte les faltes d'ortografia i de sintaxi.

2. Ordre en l'exposició

Es qualificarà positivament l'ordre de l'exposició i, d'una manera específica, l'adequació del text del comentari de l'obra obligatòria a l'esquema o resum elaborat per l'alumne/a a la primera part de la prova, sempre que aquest esquema sigui completa i no prescindeixi d'elements essencials.

B. Criteris particulars respecte de les obres

1.Comentari de l'esquema de la primera obra i la seva aplicació

En general es parteix de la base que l'esquema de comentari d'una obra d'art ha de contenir els apartats de "documentació", "anàlisi formal o estilístic" i "interpretació" que s'han de concretar en funció del vehicle artístic (escultura, arquitectura o pintura).

Són admissibles altres tipus d'esquema sempre que la seva aplicació a l'obra sigui coherent.

Es considerarà un error greu en la resposta al comentari de l'obra la no aplicació (o escassa) de l'esquema de comentari.

- No oblida cap element important en l'esquema de comentari (context històric, aspectes formals, significats i funcions) = 1 punt.
- Per cada element important que oblidi: descompte de 0'20 punts
- El comentari de l'obra s'adiu ordenadament a l'esquema de comentari complet = de 3 a 4 punts. La valoració entre 3 i 4 punts dependrà de la correcció verbal i de la riquesa de vocabulari.
- Per cada error conceptual o mancança molt important= descompte de 0'5 punts

69. PAU 2000 · Setembre · Sèrie 6 · Exercici 1 (Opció A)

A. Criteris generals de tipus formal

1.Correcció i fluïdesa en el llenguatge.

Es tindrà particularment en compte les faltes d'ortografia i de sintaxi.

2. Ordre en l'exposició

Es qualificarà positivament l'ordre de l'exposició i, d'una manera específica, l'adequació del text del comentari de l'obra obligatòria a l'esquema o resum elaborat per l'alumne/a a la primera part de la prova, sempre que aquest esquema sigui completa i no prescindeixi d'elements essencials.

B. Criteris particulars respecte de les obres

1.Comentari de l'esquema de la primera obra i la seva aplicació

En general es parteix de la base que l'esquema de comentari d'una obra d'art ha de contenir els apartats de "documentació", "anàlisi formal o estilístic" i "interpretació" que s'han de concretar en funció del vehicle artístic (escultura, arquitectura o pintura).

Són admissibles altres tipus d'esquema sempre que la seva aplicació a l'obra sigui coherent.

Es considerarà un error greu en la resposta al comentari de l'obra la no aplicació (o escassa) de l'esquema de comentari.

- No oblida cap element important en l'esquema de comentari (context històric, aspectes formals, significats i funcions) = 1 punt.
- Per cada element important que oblidi: descompte de 0'20 punts
- El comentari de l'obra s'adiu ordenadament a l'esquema de comentari complet = de 3 a 4 punts. La valoració entre 3 i 4 punts dependrà de la correcció verbal i de la riquesa de vocabulari.
- Per cada error conceptual o mancança molt important= descompte de 0'5 punts

70. PAU 2000 · Juny · Sèrie 1 · Exercici 1 (Opció A)

A. Criteris generals de tipus formal

1.Correcció i fluïdesa en el llenguatge.

Es tindrà particularment en compte les faltes d'ortografia i de sintaxi.

2. Ordre en l'exposició

Es qualificarà positivament l'ordre de l'exposició i, d'una manera específica, l'adequació del text del comentari de l'obra obligatòria a l'esquema o resum elaborat per l'alumne/a a la primera part de la prova, sempre que aquest esquema sigui completa i no prescindeixi d'elements essencials.

B. Criteris particulars respecte de les obres

1.Comentari de l'esquema de la primera obra i la seva aplicació

En general es parteix de la base que l'esquema de comentari d'una obra d'art ha de contenir els apartats de "documentació", "anàlisi formal o estilístic" i "interpretació" que s'han de concretar en funció del vehicle artístic (escultura, arquitectura o pintura).

Són admissibles altres tipus d'esquema sempre que la seva aplicació a l'obra sigui coherent.

Es considerarà un error greu en la resposta al comentari de l'obra la no aplicació (o escassa) de l'esquema de comentari.

- No oblida cap element important en l'esquema de comentari (context històric, aspectes formals, significats i funcions) = 1 punt.
- Per cada element important que oblidi: descompte de 0'20 punts
- El comentari de l'obra s'adiu ordenadament a l'esquema de comentari complet = de 3 a 4 punts. La valoració entre 3 i 4 punts dependrà de la correcció verbal i de la riquesa de vocabulari.
- Per cada error conceptual o mancança molt important= descompte de 0'5 punts

71. PAU 2000 · Juny · Sèrie 3 · Exercici 1 (Opció A)

A. Criteris generals de tipus formal

1.Correcció i fluïdesa en el llenguatge.

Es tindrà particularment en compte les faltes d'ortografia i de sintaxi.

2. Ordre en l'exposició

Es qualificarà positivament l'ordre de l'exposició i, d'una manera específica, l'adequació del text del comentari de l'obra obligatòria a l'esquema o resum elaborat per l'alumne/a a la primera part de la prova, sempre que aquest esquema sigui completa i no prescindeixi d'elements essencials.

B. Criteris particulars respecte de les obres

1.Comentari de l'esquema de la primera obra i la seva aplicació

En general es parteix de la base que l'esquema de comentari d'una obra d'art ha de contenir els apartats de "documentació", "anàlisi formal o estilístic" i "interpretació" que s'han de concretar en funció del vehicle artístic (escultura, arquitectura o pintura).

Són admissibles altres tipus d'esquema sempre que la seva aplicació a l'obra sigui coherent.

Es considerarà un error greu en la resposta al comentari de l'obra la no aplicació (o escassa) de l'esquema de comentari.

- No oblida cap element important en l'esquema de comentari (context històric, aspectes formals, significats i funcions) = 1 punt.
- Per cada element important que oblidi: descompte de 0'20 punts
- El comentari de l'obra s'adiu ordenadament a l'esquema de comentari complet = de 3 a 4 punts. La valoració entre 3 i 4 punts dependrà de la correcció verbal i de la riquesa de vocabulari.
- Per cada error conceptual o mancança molt important= descompte de 0'5 punts